Steinn biskup Jónsson.

Hól. 1741.

5822
Ste

280

Vidkvæde
Eins Chriſtens Mañs og Chriſti Þenara /
Yfervegad i eiñe

Landsbókasafn

Lÿk-Predikun
Ut af Poſtulaña Giørninga-Bookar / Cap. 20. v. 24.
J Siiduſtu wtfarar Miñing
Þeſs
Vel-Edla / Hm. Æruverduga og Hmlærda Herra /

Sal. Mag. Steins Jons-Sonar /
Fordum Superintendentis yfer Hoola-Stipte.
Þegar Hañs Andvana Lykame / var med Heidurlegre og miøg
Soomaſamlegre Lykfylgd lagdur til ſyns Hvyldarſtadar
i Hoola Doom-Kyrkiu / þañ 17. Dag Decembr.
Mánadar / Anno 1739.

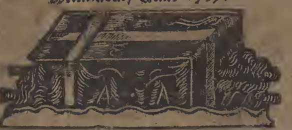

Af
Sira Jone Þorleifs-Syne /
Guds Orda Þenara til Doom-Kyrkiuñar ad Hoolum.

Þryckt a Hoolum i Hialltadal / Af Marteine Arnoddsyne / Año 174

APPROBATIO.

SAcram hanc Parentationem, qvam in Exeqviis Nobilisſimi & plurimum Venerabilis Epiſcopi Holenſis, Mag. STENONIS IONÆI, (beatisſimæ memoriæ) publicè habuit, Templi Cathedralis, qvod Holis eſt, Paſtor meritisſimus, Dn. Ionas Thorlevius, cã qvã potui diligentiã & Scrutinio perlegi; Nihilq; veræ Religioni vel bonis moribus in ea adverſum deprehendi, Sed omnia ad Divinæ veritatis normam, in beatè defuncti honorem, Nobilisſimæ Viduæ, aliorumq; ſuperſtitum ſolatium, omniumq; Chriſtianorum ſpei fortius robur ac firmamentum, elaborata, Ut Typorum beneficio publicari mereatur. Holis d. 18. Martii Anno 1741.

THORLEVUS SCHAPTIUS,
Diæces. Hol. p. t.
Officialis.

Vel-Edla og Hꜳlærds Herra /
Sꜳl. Mag. Steins Jonsſonar
Fordum Superintendentis Hoola Stigtes /
Epterlifande Eckia /
Vel-Edla / Gudhrædda og Dygdum prijdda
Høfdings Matrona,
Huſtru
Halgerdur Jons-Dotter /
Myn Æruvirdande Elſkulega Velgiørda Mooder!

Nꜳd / Myſkun og Fridur / af Gude Fødur / og af DRottne JEſu Chriſto / Syne Fødurſins / J Sañleika og Kiærleika ſie med ydur / 2. Joh. v. 3. Hañ Endurlyfge ydur a ydar Soottar-Sæng / og hiælpe ydur ut af øllu ydar Krꜳnkdæme / Pſalm. 41. v. 4.

MJer er ecke eñ nu ur Miñe liden ſa Dagur / Vel-Edla Mooder / a hverium eg / hiñ Aumaſte af Spꜳmañaña Børnum / hlaut ad bera ydur vidlyk Sorgar-Tydende / ſem fordum hꜳruſt Spꜳmañenum Eliſæo um̃ Eliam. A Þeſſum Deige vill

DRotteñ taka ydar Herra fra ydar Høfde. 2. Reg. 2. v. 5. Hvar med hañ veitte ydur ſo miked Saar / ad þad kañ eingeñ ad lækna/ ukañ alleina hañs Almættes Hønd / Sem ſeiger : Eg er DRotteñ þiñ Grædare / Exod. 15. v. 26.

Langt er fra þvi Vel-Edla Mooder/ ad eg med þeſſare Lÿnu vilde vekia upp fyrer Ydur Sorger Ydar/ z ſæra Ydur ad nyu/ þar aungvum mun ſkylldara / eñ mier / ad leggia Plaaſtur vid Saareñ/ og dreipa a ydur Sorgmædda/ af Vppſpretſu Guds heilogu Orda : Helldur ſkrifa eg þetta i þvi Skyne/ ad þier/ ſem nærre þvi/ a meſt øllum Ydar Æfe-Stundum / eñ nu einkum i Tvø ſamfleitt Ar / ad meſtu hafed maatt drecka af fleitefullum Sorgar-Kaleik / hvern DRotteñ hefur Ydur byrladañ/ mælkud og eitrug af hañs Hondum / medtaka Bikar Hugſvølunareñar / Jer. 17. v. 7. Vitande/ ad ſlÿkt kiemur ecke af Auſtre eda Veſtre / nie af Fiøllunum a Eydemørkeñe / Pſal. 75. helldur fra DRottne / ſem tilreider bæde Lioosed og Myrkured / Eſa. 45. v. 7. fra DRottne (ſeige eg) ſem myſkunar ſig yfer øll ſÿn Handa-Verk. Og jafnvel þott Guds Eingieteñ Sonur / feinge ongva Myſkunſeme hia ſamrædum Møñum/ a þeim Deige/ er hañ giørde hid furdañlega Myſkunar-Verk a þeirre þverbrotnu Kynſlood / þa ſamt endurgielldur hañ ecke Syndugum Møñum med ſama Hætte / þvi hañs Myſkunar Ydur komaſt vid i henum / til hañs Veſællra og Voladra Sauda : Hvøriu hañ yferlÿſer hia Eſajam / Cap. 49. v. 15. 16. ſeigiande : Kañ og ein Mooder ad gleima ſÿnu Barne / ad hun eige ſkule Aumur a Avexte ſÿns Kvidar ? Og þo ad hun gleyme þvi / þa vil eg þo ecke gleyma þier. Sia þu i bædum mÿnum Hondum hefe eg teiknad þig.

Næſta ad-daanleg er ſu eilÿfa Guds Speke/ Faavitſku Mañañna/ ad hañ lætur Piñingarnar /. og þa Hlute / ſem Hollde og Bloode mootſtrideleger eru/ a medañ þær aliggia/ Giefa af ſier fridſamlega Avøxtu Riettlæteſens/ epter Pauls Ordum / Hebr. 12. v. 11. Sæler eru þeir ſem harma / þviad þeir ſkulu huggader verda / Matth. 5. v. 4. Eñ Veikleike Mañeſkiuñar er ſo mikell/ ad hefie ſtrax oflÿ ur lijted Andvidre Mootlætiſens / og heñar Vikſmuner eru ſo Ofullkomed Hálfverk / ad hun eige riettelega kañ ad Jminda ſier Guds Giæſku. Sion meinar ſig af Gude forgleymda vera / heñe keñſt eingeñ Svølun til ſijn framfliooka / af þeim Himneſka Giæſkunar Bruñe / og ſu nagande Syndañá Angiſt / þrijſter ſo ſargrætelega faſt ad heñar ſturludum iñra Mañe / þa Samviſkañ ber heñe á Brijn ſijnar Avirdíngar / ad hun telur ſig Guds Nádar Overduga / ſeigiande : DRotteñ hefur yfergiefed mig / DRotteñ hefur gleymt mier / Eſa. 49. v. 15. Hier uppa ſvarar Gud heñe / og ſeiger : Kañ nockud Mooderen ad gleyma ſijnu Barne / ad hun eige ſiae Aumur a Avexte ſijns Kvidar. Hañ ſem er eirn Myſkunſamur Fader / yfer allt þad ſem Børn kallaſt / bæde a Himnum og Jørdu / hverſu Ovidurkvæmelegt er ad þeinkia ſlijkt um̃ hañs Oendanlegu Myſkunſeme / ſem er eins ſtoor / og hañ er ſialfur / edur ad giøra Endurlauſnarauñar [illegible] / ad efa um̃ hañs Aſtrijka Hiarta ? Jafnvel þo vier ſieum þeim veſku Syndum hladner / ef Aſetningur og Vilieñ er añars goodur ad ydraſt þeirra / og af þeim láta.

Ad ſøñu yfergiefur Gud hina Ogudlegu / og umilldar / ad þeir æfram̃ fare i ſiñe Vondsku / nær þeir vilia ecke Guds Anda hlijda / ſem ſiaa maa af Konungunum / Saul / 1. Sam. 16. v. 14. og Pharaone / Exod. 7. v. 3. Þvi ſo ſeiger DRotteñ : Eg vil ſnua ad þeim Bakenu / eñ ecke Andlitenu / nær ed þeir fordiarfaſt / Jer. 18. v. 17. Eñ viſſulega munde Gud ſlijkum hialpa fra Þvermoodſku ſiñe / ef þeir villdu hañs Lidveiſlu þiggia / ef þeir ſtæde ei moote Verkunum H. Anda / Þijn Fordiørfun kiemur af ſialfum þier þu Jſrael / eñ ecke af Gude. Felix vill ei hlijda a Fortølur Pauls Poſtula / um̃ Riettlæted / Hreinlijfed / og þañ epterkomande Dag / og þañig byrgia marger fyrer ſier Veg Sáluhialpareñar / giørande Giæſku hins Naaduga Guds ad Barna-Spile / meinande þa fyrſt ad ſætta ſig vid Gud / hvern þeir hafa yfergiefed / þa lijdur ad þeirre hørdu Daudans Tijd / hvad þo er under Hæleñ lagt / ad Meñ a þeim Tijma hafe Brefteked Toomſtund til margra Vmſvifa . Og eige virdeſt lijklegt / ad þeim mune næſta ſynt uñ ad ydraſt / ſem alldrei viſſu hvad ydran var/ fyrre eñ komed er ad þeirra Enda-Dægre. Alldrei yfergiefur Gud Børn ſyn / og eñ þa ſydur forgleymer þeim / Eñ Veikleike Truareñar er ſo mikell / ad þeim ſyneſt hañ gꜳnga fiærlægt ſier a Stundum/ þegar hañ leifer Skyum Hørmungaña/ ad ſetia ſig a millum vor / og þeirrar bleſſudu Riettlætes Soolareñar JEſu Chriſti/ til Reynſlu Børnum ſynum.

Þar af dreg eg allañ Efa / ad JEſus hafe elſkad Moodur ſyna/ þo lagde hañ ſlyka Reynſlu a hana / ad hun ſkyllde ſiꜳ Hollð ſyns Hiartkiæra Sonar / Bloodriſa og Bloodmared / alls naked og Sꜳrum ſart: Hun ſꜳ hañs bleſſada Lykama ꜳn Vægdar ſundurteigdañ/ eñ mꜳtte þo ecke mæla eda vidgiøra. Hun ſꜳ hañ Bloodugañ/ eñ mꜳtte þo ecke af hønum þurka: Nakeñ / og eige klæda hañ: Spottadañ/ og ei um̃vanda. So margt Laſtyrde/ ſem JEſus þolad hefur / So margur Blood-Drope / ſem af hønum duned hefur / So mørg ſꜳrbeitt Ør hefur i giegnum ſkored þad þoleñmooda Mariæ Hiarta.

Ad vyſſu eru eige aller eins Truarſterker og Maria / þa Angiſteñ i giegnum ſmygur Øndena / eñ þad er Boot i Mꜳle / ad Gud hefur lofad ad ſiñ Kraptur ſkule i Breiſkvum mꜳttkugur vera / 2. Cor. 12. v. 9. Og er þad allvyda ad ſiꜳ i heilagre Ritningu/ hverſu Vægdarlega Gud hafe fared med þañ brꜳkada Reyreñ / og jafnvel þo þeir þeinkt hafe einhvøria Hluke hønum Ommꜳttuga ad vera / þa hefur hañs Kraptur ſo mꜳttkugur vered i þeirra Breiſkleika/ ad þad hefur þeim fyrer Goodu orded / og hønum ſiꜳlfum til Dyrdar/ er alla Hluke kañ yfergnæfanlegar ad giøra/ eñ vier kuñum ad bidia edur ſkynia.

Eingeñ er oſſ ſo grant kuñugur / ſem ſa / er oſſ ſkapad hefur og ſamteingt vor Lidamoot / Og er þvi øll Von hañ vite / hvad þunga Byrde hañ meige einum og ſierhverium uppꜳ leggia / edur hvad leinge vier ſieum megnuger under heñe ad ryſa. Margordt hafde hañ vid Canverſku Kviñuna/ þvi hañ viſſe hvad hañ mꜳtte biooda heñe/ Eñ Thomam og Hundrads Høfdingiañ læknade hañ ꜳn Dvalar. Þar ſem vor Vanmætkur þryſtur/ þar tekur Guds Kraptur vid/ þvi Aund eñ bidur fyrer oſſ med Oum̃rædelegum Andvørpunum/ Rom. 8. v. 26. Og vor Arnadar-Madur / JEſus Chriſtur / mæler vorū Mæle til Fodurſins hægre Handar. Þoleñmædeñ er ſa Grade-Plæſtur/ ſem æ vid øllu Anſtreimie / og eingeñ kañ med betra Moote / ad deifa þañ bitra Brodd Hørmungaña / helldur eñ dyfa hønum i Blood-Skyrn JEſu Chriſti / hverre hañ ſkyrdeſt þoleñmoodlega / Matth. 20. v. 22. 23. Þoleñmædeñ umber alla Hlute/ Hun ørfar Elſkuna/ Hun giører Moolſæted ad ſæku Hunange / Og Neyd Lykamans ad Glede Sælareñar: Og ſa ſem kemur ſier ſlykt Hugarfar / kañ alldrei ad lyda Skipbrot a Sælu ſiñe. Sa ſem alldrei hefur þyrſt epter þeim lifanda Gude / veit ecke hvørſu hañs Naad og Myſkuñſeme er øflug ad ſvala einum ydrande Syndara / nema Gud ſiælfur læte oſſ þyrſta tofur Hita Hørmungaña/ og þo hañ drage undañ Hiælpena/ þa giører hañ þad til þeſſ / ad vier ſkulum bidia hañ þvi betur / og Svøluneñ ſmacke þvi ſætara a ſydan. Møyſis Syſter ſtood ecke leingra fra Broodur ſynum / eñ ſo / ad hun ſiæ kuñe / hvørneñ hønum afreidde / Exod. 2. v. 4. Eñ aungvu leingra ſtendur Gud fra Børnum ſynum / nema ſkiemra ſie / þvi hañ ſtendur Bak vid vorn Vegg / ſier i giegnum Gluggañ / og giægeſt i giegnum Grindurnar / Cant. 2. v. 9. Þegar JEſus var vid Jordan/ komu Bod til hañs fra Bethania / ad ſæ læge ſiukur / ſem JEſus elſkade / Joh. 11. v. 3. Vid Jordan dvalde hañ tvo Daga/ ædur eñ hañ took ſig upp til Reyſuñar/ fioorda Daga var hañ a Leideñe til Bethaniam/ Marthæ þotte hønum leingra/ reñur þvi a moote hønum/ er hun viſſe hañ ad Garde komeñ/ med þeſſare Sorgar-Kløgun: Herra/ ef þu hefder vered hier/ þa være Brooder miñ ei læteñ/ Joh. 11. v. 21. Eñ þad geck med ſama Hætte til fyrer heñe / ſem Jacob / þa ed hañ var a Pilagryms Reyſuñe: DRottiñ er i þeſſum Stad / og eg viſſe þad ecke/ Gen. 28. v. 16. ſeiger hañ. JEſus var hia Lazaro/ þegar hañ gaf upp Andena/ eñ þær Syſtur viſſu þad ecke/ þvi a ſama Augnablike/ ſem Lazarus deyde/ ſagde JEſus vid ſyna Læreſveina: Lazarus Vinur vor ſefur / og þañig bæger Eymdeñ oſſ fra þvi ad ſia Gud a Stundum / jafnvel þo hañ ſie oſſ nælægur.

Ad auk þeſſ Vel-Edla Mooder / er þier Daglega med Zion hafed maatt ſtanda Harmþrungnar / eñ þo Gladar i Voneñe / under Kroſſe DRottens / þa hefur þeſſe Kroſſburdur bætſt þar ofañ a / ad þier hafed þa ſømu Sorgar Kløgun til Bruñs ad bera / ſem Kviñañ af Thekoa / Eg er ein Eckia / og ein Harmþrungeñ Kviña / Og miñ Madur er Andadur / 2. Sam. 14. v. 5. Eige mun Abooka vant a Sorger ſlykar fyrer Ydur / og þeſſ vegna vil eg ei tala ſømu Ordum til Ydar / ſem DRottenn Fordum ſagde : Laat þitt Hroop / og Taarafolleñ þiña Augna lyña / Jer. 31. v. 16. þvi þad er ei ſo af ſier komed / þo Mañlegu Hiarta ſyjde / ad ſia Giølld Syndareñar / er þad lytur ſijna Elſkendur Molldu auſna / einkum er þau eiga i Hlut / ſem vered hafa Eitt Holld. JEſus Taarfellde vid Grøf Lazari Vinar ſijns / Abraham griet Konu ſijna / Naemi Boonda ſiñ og Syne / og munum vier ei kuña oſſ betre Dæme / Eñ hiñs meiged þier þo under eins miñaſt / er ſu Angrada Sion ſeiger : Fared burt kiæru Børn / fared burt / eg liet ydur fara med Sorg og Harme / Eñ Gud mun giefa mier ydur aptur / med Føgnude og Glede Eilyflega / Bar. 4. v. 19. 23.

Daudeñ hefur þrifed þad Elſkulegaſta fra Ydur / af øllu Stundlegu / Ja / Helming Hiarta Ydar hefur hañ i burtu ſvipt / Eñ eige er þad ſkied af Hendingu / helldur epter Guds alvijſu Raadſtøfun / ſem Daudanum leift hefur / ad ræna Ydur Ydar Høfud-Coronu / Thren. 5. v. 16. Gott mætte Ydar Sæl. Herra a Ydar Ørmum / eñ betra a Hañ a JEſu bleſſudu Ørmum. Þier villdud a medañ Hañ lifde / ad Honum lide ſem allra beſt / hvad eige tilvantade / ad þvi Leite / ſem þier mættud til-leggia / Eñ hvar mun Honum betur lijda / eñ i Sælu Himnaña ? Hvørrar Sælu eingeñ miſuñer ſijnu Egta-Hiarta / Eñ þad ſem Gott er / kiemur alldrei of-ſneña.

Goodur var Ydar Sæl. Herra ydur i lifanda Lijfe / eñ Gud er Ydur þo betre þeſſu Lijfe / Hvørs Ord ſo hliooda : Sa ſem hefur ſkapad þig / hañ er þiñ Madur / DRottenn Zebaoth er hañs Nafn /

og þiñ Lauſnare / Sa Heilage i Jſrael / hvørn øll Verøllden Gud nefner/ ſeiger DRotteñ/ Eſa. 54. v. 45. Og eñ framar ſeiger David: Fader miñ og Mooder mÿn yfergꜳfu mig / eñ þu DRotteñ añadeſt mig / Pſalm. 27. v. 10.

Af Guds aſetlu Rꜳde / gieck Mardochæus Eſther bæde i Fødur og Moodur Stad / er hun ſtood Munadarlaus epter / og audſÿnde heñe Myſkunſeme / So vill og Gud ſiꜳlfur vera Forſvar Ecknaña: Fyrer þad ſem þær miſſa / medtaka þær Tvøfalldt af Guds Hende. Hverſu hañ take ſꜳrt til þeirra/ Jꜳ ſꜳrara eñ til ſumra añara af ſÿnum/ mꜳ ſiꜳ af hañs bleſſadre Giæſku/ hveria hañ hefur þeim opeñberad i ſÿnu heilaga Løgmꜳle / ſeigiande: Þier ſkulud ecke Mein giøra Eckium og Omyndugum (þvi ef hañ ad eins kallar til mÿn/ þa vil eg Bænheyra þeirra Kall) þa ſkal mÿn Reide breña/ ſo ad eg mun ſlooſta ydur i Hel med Sverde/ og mun lꜳta ydar Kvinur verda Eckiur / og ydar Børn Munadarlaus / Exod. 22. v. 23. 24. Þetta ſama Jtrekar DRotten allvÿda / Þu ſkallt ecke halla Rietta hins Framanda og Fødurlauſa / Þu ſkallt ecke taka Klædnad Eckiuñar i Pant/ Devt. 24. v. 17. Og eñ ſeiger DRotteñ: Lꜳted þañ Munadarlauſa nꜳ Rietteñum / og ſtyrked Mꜳlefne Eckiuñar / Eſa. 1. v. 17. Sa Eilÿfe Giæſkuñar Bruñur / reñur ſiꜳlfkrafa a moote Eckiuñe af Naim / og bæter Bøl heñar / Og mꜳ eingeñ meina / ad hañ ſÿdañ þañ Tÿma hafe brugded af Giedlage ſÿnu / þvi hañ er Gud ſem eige umbreiteſt/ Mal. 3. v. 6. Himeñ og Jørd munu forganga / og fyrnaſt ſem añad Fat / eñ hañ blÿfur / og hañs Ar taka øngvañ Enda/ Pſalm. 102. v. 27. 28. Hañs Myſkunſeme varer i Þuſund Lidu / Exod. 34. v. 7. Nærre lꜳ ad David hefde gleymt Myſkunſemeñe vid Mephibozeth / ſem var Sonur hañs ſvarens Aſtvinar og Broodur/ 2. Sam. 19. v. 25. ſeq. Eñ Myſkunſeme Guds arer eilÿflega / Pſ. 103. v. 17. yfer hañs Børnum / og yfer Bin-m Sonar hañs/ Cant. 8. v. 13.

Gud hefur miklu ſterkare Elſku a Børnum ſÿnum / helldur eñ eiñ Holldlegur Fader kañ ad hafa a ſÿnu Afkvæme / Og med þvi ad

Moodur-Hiartanu er vidbrugded/ bæde i heiløgum og heidnum Søgum / Þa kuñe Gud vid eckert helldur ad lÿkia ſiñe Hiartgroonu Elſku til Mañaña Barna / eñ vid Moodur-Hiartad / ſo framt vor daufe Skilningur ække ad ſkynia þad.

Dæme þad ſierhvert æſtrykt Moodur-Hiarta / edur ſa ſem hefur nockra Rækt til Aſtvinar ſiña / hvad tregt þad ſie/ ad forgleyma Afkvæme Lÿfs ſÿns / Edur (epter Meiningu H. Anda) þvi Nÿklakta Barne/ ſem a Briooſtum liggur / og fyrer fáam Døgum hefur leiged under Moodurennar Hiarta / þo er þad miklu Omøgulegra / ad Gud kuñe ſÿnum Børnum ad gleyma. Þær Madur giefaſt/ þvi midur/ til hverra hinar Skynlauſu Skiepnurnar Mÿſkun giøra / eñ eige vill Gud lÿkia ſiñe Elſku/ til þeirra Racklarleyſes / helldur ſo / ad þo ed ſu Hiarta beſta Mooder kuñe ad gleyma ſÿnu Jøde og Lÿfs-Afkvæme/ þa vill Gud/ ſem hefur eitt eilÿft Moodur-Hiarta til ſiña Truadra/ ecke gleyma þeim i þeirra æliggiande Naudſÿnium. Og uppa þad hañ audſÿne eñ framar/ hvorſu Omøgulegt ſier ſie þeim ad gleyma/ þa bæter hañ þeſſu vid/ ſetiande ſitt Inſigle æmiñſtum Ordum til Stadfeſtu: Þviad i Bædum Mÿnum Høndum Hefe Eg Teiknad Þig. Þa ſu Eilÿfa Speke ſagde þad bleſſada Doomis Atkvæde a ſiñ Elſkulega Son/ ad hañ ſkyllde deya / þa urdum vier Innſkrifader a hañs Gæſkurÿka Hiarta og bleſſadar Hendur / eige med Peña/ helldur med hvøſſum Jarn-Goddum/ eige med Bleke/ helldur med hañs Saklauſa Bloode. Þeſſe bloodugu Nagla-Forteñ a hañs Hendum/ eru JEſu ævallt eitt Speigell fyrer Augunum/ og i þeſſum Speigle/ lÿtur hañ ei til vorra Purpura raudu Synda/ helldur til þeirrar O-afmaanlegu og bloodugu Skriftar i hañs Loofum/ i hveria vier teiknader erum. Þetta er Hønd þeſſ Almættuga/ hvør vill oſſ af heñe þrÿſta? Þetta er Hønd hins Øfluga / hver mun voga hañ ad rædaſt? Þetta er Hønd hañs / ſem fram̃ hefur broteſt / o Herleidinguna hefur ad Herfange teked/ hvad ſtodar þig þa Belial a æſaka Guds Utvallda? Þetta eru mÿns JEſu Hendur/ þad er mÿn Gud/ hver mer heited hefur. Eg vil ecke yfergiefa þig/ Eg vil ecke

ſlep

ſlæ Hendeſte af þier / Heb. 13. v. 5. So Omøgulega ſem JEſus kañ ſijnum Høndum ad gleyma / ſo Omøgulegt er þad / ad Hañ vilie eda kuñe Sion ad gleyma. Þetta ſeiger ſa ſem heiter Amen / Trur Vottur og Sañarlegur / Apoc. 3. v. 14. Hvørs Fyrerheit eru Jaa og Amen i Chriſto JEſu/ 2. Cor. 1. v. 20. Himenn og Jørd munu forganga/ eñ mijn Ord forganga eige/ Luc. 1. v. 33.

Sem eirn af Sions Børnum / hlaut Ydar Sæl. Egta-Herra Vel-Edla Mooder / optaſt ad ſtanda under Kroſſe DRottens / med eitthvert Slag / a medañ hañ lifde / og þvi Ol hañ Alldur ſiñ ydug-lega i Vm̃þeinkingu Gudlegrar Giæſku/ ſo ſem bæde Eg og adrer heyra mattu/ af hañs Daglegu Vidkvæde/ ſem var þetta : Ef Gud er med oſſ / hver kañ þa ad vera i moote oſſ ? Og i þeim ſømu Þaunkum/ befalade hañ deyiande / Sælu ſijna/ i ſijns Frelſara JEſu Hendur. Eg ſem um̃ lijteñ Tijma var Hønum Handgeingeñ/ heyrde hañ Optſiñes tala um̃ Guds Moodurlega Giæſku vid Børn ſijn/ vid hvertu Eg vona/ Ydur munu og einneñ ranka/ er hañ med grætande Tæarum / med Bæn og Bleſſan yfer Ydur Sorgmæddre/ ſtudde ſig vid Ydar Sængur-Stad.

Þeſſer Hañs Gudleger Þænkar munu & eige hafa leinſt fyrer Ydur/ a Hañs ſijduſtu Døgum/ er Þier heyrt hafed Hañ a ſiñe Dauda-Sæng andvarpa iñelega/ og tala um̃ þad / hvørſu Daſamlega Gud hefde audſijnt ſier ſijna Adſtod & Kuñtijnge a allre ſiñe Vegferdar-Reiſu/ Hverſu Gud hefde alldrei gleimt ſier / edur yfergiefed ſig / jafnvel þo ſijnum Hølldlegum Augum/ hefde a Stundum ſijnſt næſta Ovænlega æhorfaſt/ og allra ſijſt munde hañ nu bregdaſt ſier a ſijnu Dauda-Dægre / Hvar med Hañ hefur giefed af ſier agiætt Epterdæme/ ad Kroſſeñ af Gude alagdur / ſkule upphvetia Mañeſkiuna ad treyſta Gude / og knya a hañs Nædar-Dyr / eñ Gud auke Þolgiæded a medañ Lijfed varer/ og giefe Sælu Himnaña epter tijmañlegañ Dauda.

Jafnvel þo eg vite/ ad Skylldañ bioode mier Guds Gæfum ad hrooſa/ þa er miñ Lofſtijr þeim Sæl. Herra fyrer litlu/ Eg veit þeir giora þad/ſem vilia un̄a Honum San̄mæles/ og ef ecke/ þa lofar Dygden̄ alltijd ſiælfa ſig.

Hier epter fylger nu ſa Lijk-Sermon Vel-Edla Mooder/ ſem Eg fram̄flutte i Sijduſtu Vtfør Ydar Sæl. Vel-Edla Egta-Herra / Hvern Eg hefe nu ad nyju hreint ſkrifad / Eige i þvi Skyne / ad eg vilie mier Lofdijrdar leita hia Heimenum / ſo ſem Eg meina audſied / þvi han̄ er án alls Fagurgala/ helldur þeſſ vegna/ ad þier/ ſem elſked Gud og han̄s heilaga Ord / mættud han̄ ſiælfar leſa / med Gudlegre Vm̄þeinkingu/ þar Hønd hins Almættuga hafde giørt Ydur ſo Afl-vana a þeim Deige/ ſem han̄ var af mier fram̄fluttur/ ad þier mættud han̄ ei ſiælfar heyra. Og þo ad þeſſe Predikun ſie næſta Einfalldlega ſaman̄ſett / og hen̄ar Samſtædur eige ſo fagurlega heflad-ar/ ſem vera byriade/ þa ſamt i Trauſte þeſſ Moodurlega Kiærleika/ ſem þier hafed mier jafnan̄ audſynt / vil eg hafa Ydur hana dedicerada, bidiande Ydur þetta vel ad virda / Hvar med Eg og Oſka / ad þetta mætte verda Ydur og Ydrum til Huggunar / og oſſ øllum til Chriſtelegs Vnderbunings fra þeſſu Daudlega Lijfe / og til Andlegs Hrauſtleika a Chriſten̄doomſens Skeid-Fløt ; ad þier epter Afgang Ydar Sæl. Herra/ ſem hier var i Guds Stad/ mættud fin̄a og aller Ydar Gud i han̄s Stad / og a hvørre Stundu ſo underbunar vera / ſem Endurlauſn Guds Barna være fyrer Høndum/ og Corona Riettlæteſens ætte Ydur ad afhendaſt af Doomara alls Hollds.

Skrifad ad Hoolum
i Hialltadal/
Þan̄ 31. Decembris
Anno 1740.

Þeſſ Oſka Eg Ydur
og øllum Ydar
af Hiarta.
Ydar Vel-Edla Kven̄
Prijdes
Skylldugur Þienare/
Jon Þorleifsſon.

Sa

Sa Heilage Texte/

Sem i Sijduſtu Utfør þeſs Vel-Edla og Hálærda Herra/

Saal. Mag. Steins Jons-Sonar/

Fordum Superintendentis yfer Hoola Stigte/ ſkal uppleſeñ og utlagdur verda / fyrer Hiælp og Fulltynge H. Anda/ Er ſkrifadur
i Giørninga Bookar Poſtulaña / Cap. 20. v. 24.
Og hlioodar ſem fylger.

ENN eg ſkeyte þar eckert um/ helld og eige ſiælfs ur mitt Lijf dijrmætt/ uppa þad eg kuñe ad fullkomna mitt Hlaup med Føgnude/ og þa Þioonuſtu/ ſem eg hefe medteked af DRottne JEſu / ad vitna um Evangelium Guds Nadar.

Iñgangurenn.

GUll og Gerſemar eru þeir Hluter / ſem Menn geyma hvad vandlegaſt i læſtum Hyrdſlum. Gud er øllum meire og betre/ ſo hønum mä vid eingañ ſamlykia/ Eſa. 46. v. 5. hverke ä Himnum nie Jørdu. Gud er eirn Ande / Joh. 4. v. 24. Og øllum/allra Eingla og Maña Skilninge til fulls Oranſakanlegur/ 1. Cor. 2. v. 11. Himeneſt og aller Himnaña Himnar taka hañ ecke/ 1. Reg. 8. v. 27. Eñ Søkum þeirrar Giedþeckne/

ſem hañ hefur a Mañaña Barnum/ lætur hañ ſig geyma i Hyrdſlu Hiartans fyrer Truna/ af þeim ſem Guds eru/ Eph. 3. v. 17. Hañ hefur ſkapad Mañeñ/ og i JEſu Chriſto/ epter þad hañ falleñ var/ leidt hañ ut af Diøfulſens Rÿke iñ i ſitt Rÿke. Hañs H. Ord er ſem þeir Pſalmar Davids / hveria hañ nefner ſitt Gyllene-Clenodium. Pſ. 56. og 57. Eckert er þvi dyrmætara næſt Gude i øllum Heime: Þad er Gras-Hage Smalañar / Svølun Þyrſtum / Fæda Hungrudum/ Lækning Siukum/ Huggun Angrædum/ Skielfing Diøflenum/ ægiæt Veria i þvi bitra Dauda-Strÿde/ og Vegur til Eilÿfs Lÿfs: Þad er ſa Hereñ Guds/ med hverium hañ ablar ſier Rÿkes og Frægdar a medal vor / Zach. 4. v. 6. Þad er Fÿngur Guds/ med hverium hañ umturnar Diøfulſens Rÿke/ Luc. 11. v. 20. Þad er ſu forkoſtulega Perlañ/ fyrer hveria hiñ Andlege Kaupmadur giefur alla Aleigu ſÿna/ eñ Svÿneñ troda under Footum ſier/ Þad eru þeir/ ſem Dyrda Gud og hañs H. Ord / hvad Meñ ættu þo framar øllu ad heidra / og geyma vandlegar / eñ allt añad. Sa ſem vardveiter Guds Ord i truudu Hiarta/ Hañ er i Gude/ og eitt med Gude/ Eirn Signets-Hrÿngur a hañs Fÿngre / Hagg. 2. v. 24. Prÿdeleg Corona i hañs Høndum/ Eſa. 62. v. 3. Vm alla ſÿna Æfe er hañ Dÿrd legur i Auglite DRotteñs/ Eſa. 49. v. 5. A medañ þvilÿkt Guds Barn lifer i Heimenum / þa ſkilur Gud ecke vid þad / eñ nær þad ſkal deya/ tekur Gud þad i ſÿnar Tialldbuder: Þvi ſo ſeiger DRotteñ: med þvi þu hefur vardveitt Ord miñar Þoleñmæde/ þa mun eg eirneñ vardveita þig a Freiſtingar-Tÿmanum / ſem koma mun yfer allt Jardrÿke/ til ad freiſta þeirra/ ſem a Jørdu byggia/ Apoc. 3. v. 10. Og vor Frelſare ſeiger i ſømu Meiningu: Fader / hveria þu gafſt mier/ vil Eg/ ad hvar ſem Eg er / ſkulu þeir og vera hia mier/ ſo ad þeir ſiæe mÿna Dÿrd/ ſem þu hefur giefed mier/ Joh. 17. v. 24. Þeſſa nefner David þa Heilogu Guds / Pſ. 4. v. 4. Vidurkieñed þo/ ad DRotteñ ſlÿtur undarlega ſÿna Heilaga. Edur ſem þeſſe ſømu Ord hlioda epter ſumra Vtleggingu: Vited ad DRotteñ hefur

adſkiled

o ſkiled eiñ Froomañ handa ſier. Og ſkyneſt þo ei betur / eñ þeſſe Tvøfallda Vtlegging kome i einum Stad nidur / þegar ad er giætt.

Gud Flytur Vndarlega Syna Heilaga:

I. J Lijfenu. II. J Daudanum. III. Epter Daudañ.

I. Flytur Gud Sijna Heilaga Vndarlega i Lijfenu.

Þvi ſpyr þu ad Heite mynu / ſagde Eingell DRottens vid Manoah ? ſem þo er Undarlegut / Judic. 13. v. 18. Eſa. 9. v. 6. Og ſem hans Nafn hlioodar / ſo er hañ / þvi Vndarlega fer Gud med ſyna. Hañ adſkylde Abram handa ſier / þa hañ eñ nu var i Chaldæa / og giørde eirn Sattmaala vid hañ / Gen. 12. v. 1. 2. 3. Hañ utvalde ſier Abraham / og allt hans Sæde i Vmſkurneñe / Gen. 17. Þu ert ſa DRottenn / ſem utvalder Abram / og utleidder hañ fra Ur i Chaldæa Lande / og kallader hañ Abraham / Neh. 9. v. 7. Abrahams Sæde Utvalde Gud ſier til Arfleifdar / af øllu Foolke / ſem a Jørdune er / 1. Reg. 8. v. 53. Audſied ei þad / ad þañ ſem Gud ad ſier tekur og adſkilur / hañ er ødrum meir virdtur i hans Auglite / hvad eige kiemur ſo til / ad Gud vilie nockurn i Heliu / þvi JEſus hefur endurkeypt þa ſem afneyta hønum / 2. Pet. 2. v. 2. helldur orſakaſt þad af Mootþrooa Mañeſkiuñar i þvi ad trua / og giefa ſig fangna under Guds Vilia. Fyrer ſiñar Vantruarſaker / verda þeir afbrotner / Rom. 11. v. 20. Ef þier trued ecke / munud þier ecke ſtandaſt / Eſa. 7. v. 9. Truen var Grundvøllur þeſſ Sattmaala / ſem Gud giørde vid Abraham. Abraham trude Gude / og þad er reiknad hønum til Riettlætes / og er Guds Vinur kalladur / Jac. 2. v. 23. Þad ſem Gud villde vera laata / þad villde Abraham / Gen. 22. v. 23. Og aptur a moote / Þad ſem Abraham villde / þad liet Gud epter hønum / Gen. 15. v. 2. og 5. Og fyrer þvi nefnde Gud Jacob / ſem var Abrahams Afkvæme / Sæde Vinar ſyns hins Elſkulega / Eſa. 41. v. 8.

Vort eiged Lyf elur Fiandſkap i moote oſſ / þviad vier fædunſt dauder i Syndunum / Eñ ſo ad vier kuñum ad lifa Gude / og Odaudlegur Gud kuñe ad lifa i oſſ / þa kiemur Gud ad Fyrrabragde til vor / og

fra.

fræſkilur oſſ af Tolu Bankruadra Maña i Skyrneñe / og giører oſſ ad ſynum Vinum. Þegar þier vorud Dauder i ydar Syndum fyrer Yferhud ydar Hollds / þa hefur hañ giørt ydur Lifande med hønum/ ad afmædre þeirre Handſkrifteñe ſem i moote ydur var/ Col. 2. v. 13. Og ad þvi bunu bydur hañ/ ad vier ſkulum fræſkilia oſſ/ 2. Cor. 6. v. 17. og vera ecke Holldſens Skulldunautar/ þvi ef ſo ſkiedur / hliotum vier ſem Guds Oviner ad deya / Rom. 8. v. 12. þvi hañs Sættmæle verdur med þeſſu Moote rofeñ af vorre Hende. Vier erum Chriſti Hluttakarar ordner/ ef vier þvi uppbyriada trunadar Trauſte/ allt til Enda faſtlega hølldum/ Ebr. 3. v. 14. Trueñ a JEſum Chriſtum i þeſſu Lyfe/ er ſem eirn Giſle / hvern Gud hefur ſett oſſ til Pants uñ Arftøku i Himnaryke / og eylyft Lyf.

Bleſſadur ſie Gud og Fader DRotteñs Vors JEſu Chriſti / ſæ oſſ hefur epter ſiñe mikelle Myſkunſeme Endurfædt til lifande Vonar / fyrer Uppriſu JEſu Chriſti fræ Daudum / til Oforgeingelegrar / Ofleckadrar / og Ouñſkiptelegrar Arfleifdar / ſem vardveiteſt ydur a Himnum / þier ſem af Guds Magt fyrer Truna vardveitter verded til Sæluhiælpar/ 1. Pet. 1. v. 4. 5.

2. Af ſynum Hellogū adſkilur Gud ſuma/ z flytur þa til Heidurs og ſtorra Mekorda i Heimenum / þvi ſo ſem hañ hefur ei ſkapad alla Jafnſtoora ad Lykamanum/ ſo vill hañ og ad aller ſieu ei Jafnhæer ad Virdingum/ Þeim Heidur er Heidur heyrer/ ſeiger Poſtuleñ Pæll/ hvørtum i ſiñe Rød/ og epter þvi ſem hañ er uñkomeñ.

Gud utvalde David af allre ſiñe Ætt / og fram yfer alla hañs Brædur til ad bera Kongs Nafn / ſem Samuel ſeiger : DRotteñ hefur funded eirn Mañ epter ſynu Hiarta / hønum hefur DRotteñ boded/ ad vera Høfdinge yfer hañs Foolke / 1. Sam. 13. v. 14. Og David ſtadfeſter þetta ſiælfur/ ſeigiande: Nu hefur DRotteñ Iſraels Gud utvaled mig af øllu myns Fødur Huſe / ad eg ſkyllde vera Konungur yfer Iſrael æfeñlega / og a medal allra miña Sona/ hefur hañ utvaled miñ Son Salomon / ad hañ ſkyllde ſitia a Kongs-Rykes Stool DRotteñs yfer Iſrael / 1. Cron. 29. v. 4. 5.

Gud utvalde Iſrael / ſem ædur var talad / Af øllum Iſrael fræſkilde han̄ Levi Ættkvijſl / til ad bera Sattmæls Ørkena / ſtanda frame fyrer DRottne / og þioona hønum / Deut. 10. v. 8. En̄ af allre Levi Ætt gieck þo Aaron næſt Gude / þvi han̄ ſtood frame fyrer hønum i þvi Allra-Helgaſta. Þegar DRotten̄ gaf ut ſitt heilaga Løgmæl / hlaut allt Foolked ad ſtanda fyrer nedan̄ Fialled / en̄ Aaron / Nadab og Abihu og þeir 70. Ølldungar af Iſrael / mættu ganga ſo nærre Gude / ad þeir kiæme uppa Fialled / og þeir ſæu Iſraels Gud: En̄ næſt Gude af øllum þeſſum gieck þo Moyſes / þvi hønum ſkipade DRotten̄ / ad ganga efſt uppa Fialled / Exod. 19. v. 20. Og han̄ var þar i Fioorutigu Daga. Og H. Ande ſeiger: Fræſkilied (utvelied) mier Barnabam og Saulum i þad Verk / ſem eg hefe þa tilkiøred / Act. 13. v. 2. Og var þad til ſierdeilesligrar Framkvæmdar i Embættenu / hvert Embætte Gud hafde þeim þo af Ondverdu æ Hendur ſkipad.

3. I þeſſu Lijfe flytur Gud ſijna Heilaga undarlega / þa Mooſlæked ad þeim ſtreymer: Iob ſamlijker Lijfenu vid Bloomſtred / Iob. 14. v. 2. Og Eſajas vid Graſed a Mørkene / Eſa. 40. So ſem þetta hvertveggia hreckſt yduglega til og fra / af ſierhveriu Andvidre / So eru og hiner Heiløgu Guds optſinnes i Heimenum / ſem Reyr af Vinde ſkieken̄ / Matth. 11. v. 7. Þvi hin̄ Rietklæte hlijtur margt ad lijda / Pſ. 34. v. 20. ſem ſiæ mæ af Dæme Iobs / Davids / Pauls / og an̄ara Guds Aſtvina / hveria vier Rietklæta nefnum / nær Diøfullen̄ og hin̄ vonde Heimur kitlar þa Ogudlegu / med Fijſn Holldſins / Fijſn Augnan̄a / og Drambſømu Lijferne / þeir verda ei þvingader ſem adrer Men̄ / og þeirra Perſoona þrutnar / ſem an̄ar Yſtru-Mage / Pſ. 73. v. 5. 7. Þa hlijtur eitt Guds Barn vid Olijka Koſte ad bua fyrer Man̄an̄a Sioonum / Þad er noog / So tak nu mijna Sæl Drottenn̄ / eige em eg betre en̄ mijner Forfedur / 1. Reg. 19. v. 4. En̄ ſo ſem þad / ad Gud fræſkilde Goſen Land / i hveriu han̄s Foolk var / ſo þar voru engver Ormar / Exod. 8. v. 22. So vill Gud og bevara ſijna a Freiſtingar Tijmanum / Apoc. 3. v. 10. Þvi DRotten̄ frelſ-

ar þa af þvi ollu ſaman / hañ forvarar oll þeirra Bein/ ſo ecke eitt
af þeim i ſundur broknar / Pſ. 34. v. 21. Þeim ſem ſooktu epter
Davids Lyfe/ og ſettu ſig upp i mooke hønum/ ſleigde DRotteñ i bur
tu/ ſem þa einum Slaungu-Steine verdur kaſtad / eñ hañs Sal var
iñbundeñ i Bindene hiña Lifendu/ 1. Sam. 25. v. 29. Sem Siã-
alldur Augans er vidkvæmt / ſo vidkvæmer eru og Gude hañs Hei-
lager/ nær þeir ſnerter verda af þeim Ogudlegu/ Hagg. 2. v. 8. Hver
þa ængrar/ ſa ængrar hañ og einneñ/ Eſa. 64. v. 3.

Med Freiſtinguñe og Eymdunũ reyner Gud hiñ Riettlæta ſo og til
þeſſ / ad niña hañ a / ad hallda ſier i Taume. Ad ſonu mæ hiñ
Riettlæte opſiñes lyda / med hinum Ranglæta / ſem Jeremias og
Daniel / er æſamt med þeim Oadlætſama Iſrael hlutu herleidder ad
vera/ Eñ gott er þvi ad taka fyrer Guds Saker/ ſem Valld hefur til
ad ſtraffa / og þad ſem hønum þocknaſt a ad leggia. Af Giæſku
ſiñe umlydur Gud hina Ranglætu / og vegna þeſſ Riettlæta / vill
Gud ecke ſtrax uppræta hañ Ogudlega. Eige er þad ad tvyla / ad
ſa Madur / hvern Gud elſkar / ber opt og Tydum bæde Hønd og
Skiolld fyrer Tyu Ogudlega. Hefde þar fundeſt einer Tyu/ ſem voru
Riettlæter / i þeirre miklu Mañmergd Sodomæ Stadar / þa villde
Gud þyrma ollum hinum / ſem hañs eigeñ Ord ſierlykaſt herma vid
Abraham / Gen. 18. v. 32. Hañs Medaumkunarſemu Myſkun-
ar Ydur / eru ſem þad Aſtryka Rebeccu Moodur-Hiarta vid Jacob /
ad þa hun ſæ / ad Eſau Brooder hañs var ordeñ hønum ſo Fiandſk-
ur/ ad hun viſſe ei nær/ eñ Eſau þa og þa munde rada hañ af Dog-
num/ þa ſeiger hun: Hvar fyrer ſkal eg miſſa ykur bada a einum Dei-
ge? So ſeiger og lyka ſu Himneſka Giæſka/ Hvar fyrer ſkal eg upp
ræta bæde þañ Riettlæta og Ranglæta a einum Deige? Og fyrre
eñ hun vilie ſlykt giøra/ þa lætur hun bæde Hveited og Illgreſed vaxa
allt til Kornſkurdar Tymans / a hverium þad ſkal adſkiled verda.
Þeir Ogudlegu ut-taka hid Gooda i Lyfenu / eñ eiga epter Dreggiar-
nar/ Pſ. 73. v. 9. Eñ hinum Heilogu Guds lydur beſt ad Lyfslok-
unum / Gud frelſar [illegible] na af Sex Harmkvælum / og i þeirre Siøundu
ſkal

ſkal eckert Jllt ſnerta þa / Job. 5. v. 19. Hinum Riettvijſu ſkal Lioosed upprenña/ og Glede i Hiørtum þeirra Froomu/ Pſ. 97 v. 11.

II. Flytur Gud Sijna Heilaga Vndarlega i Daudanum.

So Omøgulegt ſem þad er/ad ſamañ leſa Vijnbereñ af Þyrnum/ og Fijkiurnar af Þyſtlum/ Matth. 7. v. 16. So Omøgulegt er þad og eirneñ/ad þeir ſem um̄ alla Æfe ſijna hafa lifad Ogudlega og Ydrunarlauſt / verde Sæluhoolpner / þvi þeir ſem ganga ſem Oviner Kroſſens Chriſti/ þeirra Æfelok er Fyrerdæmingeñ / Phil: 3. v. 18. Eñ ſijnum Heiløgum helldur Gud i Truñe a medañ þeir lifa/ og ſijdañ lætur hañ þa deya i Truñe / Ebr. 11. v. 13. Þvi jafnſkiott ſem Gud ſkilur Sælena vid Lijkamañ / verdur hun a Eingla Høndum heim boreñ / ſo ſem elſkuleg Brudur JEſu / til ſijns Herra og Brudguma/ i Abrahams Skaut og til eilijfs Fagnadar. Gud flytur þa ſo undarlega fra Augum hiña Ogudlegu/ ad þeir ei verda varer vid þad / fyrre eñ þeirra Sæl hefur feinged ſiñ Buſtad i Himna-Rijke. Nær þeir Ogudlegu eru ad beriaſt vid Ofrid Syndareñar / Samvitſkuñar/ og Skielfingu Daudans/ þa deya þeſſer med Fride/ Luc. 2. v. 29. Þvi þeir eru fulltrua um̄ þad / ad Fridarens Furſte/ Eſa. 9. v. 6. hefur giørt þa Fridhelga vid Gud Fridarens/ Rom. 6. v. 20. Midt i Fiørbrotunum vita þeir ſig aungva Hlutdeilld hafa framar meir af øllu þvi ſem er under Sooluñe / ſamt eru þeir ecke ſem Heidingiarner/hverier øngva Von hafa/ 1. Teſſ. 4. v. 13. Edur Saducæi/ er Vppriſuñe neita/ þvi ſijna Hlutdeilld a Himnum vita þeir Oraſkanlega. Slijk vár Abrahams Von / þa Gud ſkipade hønum ad offra Syne ſijnum / og Pæls med ſama Hætte / Act. 24. v. 15. Þa Von hins Riettlaata er a Himnum / Col. 1. v. 5. Ad ſa Gud ſem lifer/ Pſ. 18. v. 47. og lifer eilijflega/ Devt. 32. v. 40. ſkule giefa ſier þad eilijfa Lijf/ 1. Joh. 5. v. 11. Þa er Von hins Ogudlega / ſem hañ hefur i Munudum Heims þeſſa / eins og Dupt / hveriu Vindureñ burt feiker / ſem Reykur / er burt verdur blæſeñ af Storme / Sap. 5. v. 15. Ad endudum Dauda Fiørbrotum þeirra Heiløgu/ er þeirra Daude dijrmætur fyrer DRottne/ Pſ. 116. v. 15.

Ad deyia er Þeim ei añad eñ ad ſofna / ad verda Grafeñ / er ecke añad eñ ad leggia ſig til Hvÿlldar/ ad verda Molldu auſeñ / ad breida ofañ a ſig / ad rotna og fuña i Dupte Jardareñar / er ad fela ſig a medañ Reideñ geingur fram̄ hiá.

Ad deya fyrer þeim Heilögu DRottens / er ad kallaſt fra Daudanum til Lÿfſens / þvi ſo ſeiger ſiálfur JEſus / hver ſem truer a mig/ þad ſkal ſkie/ þo hañ deye/ þa ſkal hañ ſamt lifa/ Joh. 11. v. 25. Þeir verda kallader fra Volæde Heims þeſſa til eilÿfrar Sælu / fra Selſkap vondra Mañа/ til Samfielags Heilagra Eingla/ Gud giörer þa vidſkila vid Heimeñ / ſo ad hañ behallde þeim Eilÿflega.

Þeir verda flutter til Grafareñar i goodre Elle/ lÿka ſem Bindene inflytiaſt a ſÿnum Tÿma / Job. 5. v. 26. Þvi þo ſumer af hañs Heilögum hafe ei vered hier til þeirrar Elleftu Stundar / edur ſo leinge ſem Moyſes / hver ed um̄giekk med Gude i Lÿfenu / og Gud hartnær veitte hönum Nábiargernar i Daudanum / þa ſamt hafa þeir vel hier vered um̄ ſiñ Hierviſtar Tÿma / hvert hañ er mikell edur litell/ Þvi Elleñ er Heidarleg/ ei ſu ſem leinge lifer/ edur Ara-Fiolld añ hefur/ Vÿſdoomureñ a medal Mañaña / eru þær riettu Hærur / og Oflecka d Lÿferne/ er ſa riette Alldurdoomur/ Sap. 4. v. 8. Þad er og ecke lÿtel Huggun fyrer Guds Börn i Daudanum / ad Gud er ei einaſta Gud hiña Lifendu / ad þvi Leite ſem Sálena áhrærer / helldur og eirneñ Fader hiña Födurlauſu/ og Hiálp þeirra Hiálparlauſu / ſem epter lifa / Þvi ſo ſeiger Jacob til Barna ſiña: Sia eg andaſt / og Gud mun vera med ydur / Gen. 48. v. 21.

III. Flytur Gud Sÿna Heilaga Vidarlega epter Daudañ.

Hañ er Gud Lÿkamans / ſem Andvana liggur i Gröfeñe / hvern hañ uppvekur fra Daudum a Sydaſta Deige: So ſem Fadereñ uppvekur Dauda og lÿfgar/ ſo lÿfgar og Sonureñ/ Joh. 5. v. 21. Þad er Födurſens Vilie/ þeſſ er mig ſende/ ad eg glatade öngvu af öllu þvi ſem hañ hefur mier giefed / helldur ſkal eg uppvekia þad a efſta Deige / eñ þad er Vilie þeſſ er mig ſende / ad hver ſem Soneñ ſier / og truer a hañ/ hafe eilÿft Lÿf/ Joh. 6. v. 39. David nefner ad ſönu

Gröf-

Grøfena Land Gleymſkuñar / eñ ecke i þeirre Meiningu / ad hinum Daudu verde af Gude gleymd/ þo þeir i Grøfeña komner ſieu / þvi ad ſyna Eingla mun hañ utſenda med Baſunuñar ſtoorre Rauſt / og hañs Utvølldum munu þeir ſamañſafna af Fioorum Vindum/ fra þeim einu Enda Heimſens til hins añars / Matth. 24. v. 31. Þiñ Daudu ſkulu lifa/og af Jørduñe uppvakna/ Eſa. 26. v. 19. Sioor eñ ſkal ſkila aptur þeim ſem i hønum eru/ og Daudeñ ſkal giefa fram ſyna / Apoc. 20. v. 13. Og þeirra Lykamer munu byrtaſt miklu Dyrdlegre eñ þeir adur voru/ Hid Forgeingilega hlytur ad Jſkrydaſt Oforgeingelegleikanum/ og hid Daudlega Odaudlegleikanum/ 1. Cor. 15. v. 53. Vier munum verda Einglunum jafner/ hverra Siooner ad Daudleger Meñ þo naumaſt gieta ſtadeſt / Jud. 13. v. 22. Sa Guds Madur Job / þott hañ þeynkte ad deya i Hreidre ſynu / Job. 29. v. 18. og verda ad uppbua Sæng ſyna i Myrkrunum/ Job. 17. v. 13. Þa ſamt veit hañ ad hañs Endurlauſnare lifer : Eg veit ad miñ Endurlauſnare lifer/ (ſeiger hañ :) Og hañ mun hier epter uppvekia mig af Jørduñe / og eg mun umgiefaſt þeſſu mynu Hørunde / og eg mun ſia Gud i þeſſu mynu Hollde/ Job. 19. v. 24. 25. O! miñ HErra/ hverſu Daaſamlega hefur þu þa flutt þyna Heilaga i Lykenu og Daudanum ? Hverſu Dyrdleger munu þeir verda / nær þeir ſtanda fraḿe fyrer ſialfum þier a Efſta Deige/ og þu miñ JEſu / ſem ert þeirra Brooder/ og Brudgume / mæler ſialfur i eigeñ Perſoonu Mæle þeirra / og utſkurdar þa fullkomlega Heilaga og Riettlæta ad vera / fyrer þyns ſialfs Helgaſta Riettlæte ? Hverſu Dyrdlegañ munktu þa ſyna þig/ þu Doomare Lifendra og Daudra a medal þyns Foolks/ Zach. 2. v. 5. Og medal þiña Heilagra/ ſem ſyn Buferle hafa þa flutt fra Jørduñe til Hædaña / Pſ. 16. v. 3. Er þu inleider þa til eilyfrar Glede/ Matth. 25. v. 21. Og i þad Himneſka Kongs-Ryke / Matth. 25. v. 34. Hvar þeir Heilager og Riettlæter/ ſitiande a Stoole JEſu Chriſti / munu lyta þig þañ allra Helgaſta a Throne Guds Himneſka Fødurs / Apoc. 3. v. 21. O ja værum vier þar.

Hvad ſiaum vier Brædur mÿner af øllu þeſſu? Vier ſiaum med Augum Truareñar i Skugg-Sia/ Sælu hiña Heiløgu Guds/ hveria hañ hefur utvaled af Heimenum/ og fraſkiled Heimenum/ og flutt þa ſÿdañ heim til ſÿn i Himeneñ: Eñ fyrer vorū Holldlegum Sioonum/ ſiaum vier eina Guds Mañs Grøf / 2. Reg. 13. v. 17. Og vid Grøfena eiñ Framlideñ Mañ / hvern Gud hafde ødrum fraſkiled / og ſett til Høfdingia yfer ſÿnu Foolke/ og heited hønum Bleſſaneñe. Vier ſiaum eirn Jedidia og Elſkanlegañ fyrer DRottne / ſem gieck fram̃ fyrer Altare DRottens/ og utbreidde ſÿnar Hendur til Himens/ 2. Reg. 8. v. 22. Vier ſiaum Simeonem Oniæ Son/ hver ed prÿdde Helgedoomſens Skruda / nær hañs Brædur ſtoodu i kryngum hañ / ſem Cedrus-Vidur a Libano plankadur/ og ſem Palma-Vidar Kviſter/ Syr. 50. v. 12. 14. Yfer hvers Andvana Molldum Samkunduñar Einglar/ Eſa. 33. v. 7. Og giørvallur Iſrael ſÿngur Harma-Graat Davids/ er hañ kvad epter ſiñ Elſkulega Jonathan: Þu varſt oſſ øllum harla Aſtudlegur / 2. Sam. 1. v. 23. Vier ſiaum eirn þiaadañ Job under Oke DRottens/ eirn Paulum / Trulindañ Guds Sendeboda og JEſu Chriſti Þienara / ſem eige hiellt ſitt Lÿf Dÿrmætt i Guds Eyrenda-Giørdum / og hañs Vtriettingum: Eirn Paulum/ ſem deyde i Truñe/ hvers þurru og ſkineñ Bein ſkulu lifande verda / þegar ſa Endurgiefningareñar Dagur kiemur / ſem þau ad nÿu ſkal fæda til Lÿfſens og Eilÿfdareñar/ i Endurgiefningu alls Holds/ Matth. 19. v. 28. Hver þa med Saluñe munu fagurlega ſkÿna. Þeir ſem kieña/ munu ſkÿna ſem Himenſens Geiſlar/ og hiner ſem hafa Riettlætt marga/ um̃ Alldur og ad Eilÿfu / Dan. 12. v. 13. Vilie nockur ſpyria: Vm̃ hvern talar Spaamadureñ hier Sierdeileslega? Act. 8. v. 34. Þa verdur þeim ſvarad: Vm̃ Hananiam / ſem var Trufaſtur Madur og Gudhræddur fram̃ yfer marga adra/ Nehem. 7. v. 2. Eg tala um̃ hiñ Framlidna/ Mag. STEIN JONSSON/ hverium vier eñañ Skams/ med Hugføſtum Trega/ munum fylgia til ſÿns ſÿdaſta Hvÿldar-Stadar / hvern Gud utvalde [illegible] ſier/ med Aſtundan Dygda og Mañkoſta ad giøra Verk eins

Christens Mañs z Christi Vm̃bods-Halldara/ ad ſkicka nidur Olldungunum um̃ Borgernar / Og þegar Hañ hafde Fullkomnad ſitt Hlaup og ſÿna Þioonuſtu i Christo JEſu/ fraſkilde Gud Hañ þeſſum Synduga Heime i Heidarlegre Elle/ og iñleidde Hañ i ſÿns Herra Fögnud / ad epterlæknu Ypparlegu Liuflæteſens og Gudhrædſluñar Epterdæme/ ſem og Agiætu Mañorde/ z Elſku þeirra/ ſem til Hañs þecktu / Hvad allt Eg vil nu framar utvÿſa / med Hañs Agiætu Lÿfs-Hiſtoriu/ hveria Eg vil nu an Dvalar/ ydur til Goods Epterdæmes uppleſa/ og ad þvi bunu / vorn Heilaga Texta yfervega / og i þeim St. Pæls Ordum/ oſſ fyrer Hendur taka þriær Greiner ad hugleida :

I. Pauli Aſetning i ſijnu Embætte.

II. Pauli Truzeſte i ſijnu Embætte.

III. Pauli Embætte.

O HErra Gud/ ſem flytur þÿna Heilaga Vndarlega / Flyt þu oſſ Saude þÿna i grænañ Gras-Haga Guds Heilögu Orda/ ſo vorar Sæler meige ſediaſt a Braude Lÿfſens/ og vor Augu uppliukaſt/ ad vier fæum Riettelega ſkiled/ hverſu Jndælt þad ſie / ad hlydnaſt Gude / og þioona hönum / ad vier ſiæum Lioosed i hañs Lioose / og gietum fetad þa Leidena / ſem til Lÿfſens liggur / ſo ad ſu Heilaga Guddoomſens Þreñing i vorum Vilia / Ordum og Verkum / verde jafnañ i oſſ og af oſſ Hæleitlega Lofud og Vegſömud. Bænheyr
þad O goode Gud / fyrer JEſu Christi dÿrmæta
Forþienuſtu / AMEN.

ÞAd ſem ahrærer Lÿf-Sögu þeſſ Vel-Edla Herra/ nu i Gude Sæluga / Mag. Steins Jonsſonar / þa verdur hañs Ætt og Upprunne/ Eptertakañlegur Lifnadur/ og Sæll Vidſkilnadur
fra þeſſum Heime/ Ydur til Epterbreitnes fyrer
Siooner ſettur/ Og er þvi Hañs Lÿf-Saga/
So Hlioodande Sem Fylger :

HANN er Barnfæddur/og i þeña Heim boreñ/ fyrer Nordañ a Islande/ ad Hialltabacka i Hunavatns Syſlu/ þa lideñ voru fra Hijngadburde vors HErra JEſu Chriſti 1660. Ar / þañ 30. Auguſti / af Heidurlegum og Agiætum Forelldrum. Hañs Fader var Æru-Verdugur/ og Mieg vel-Gafadur Sr. Jon Þorgeyrsſon/ Preſtur fyrſt ad Hialltabacka/ um̃ Eins Ars Tijma / Sijdañ Beneficiatus Hvams Stadar i Laxardal / Hvar hañ var Sooknar-Herra i 23. Ar. Þadañ flutte hañ aptur ſiñ Buſkap ad Hialltabacka / og þar kallade Gud hañ fra Heime þeſſum a 77. Are hañs Alldurs. Hañs Mooder var Gudhrædd og Dygdum prijdd/ Gudrun Steingrijmsdootter/ vid hverre adur-nefndur Heidurlegur Sr. Jon Þorgeyrsſon gat Þrettan Børn/ Og var ſa Vel-Edla Sal. Herra ſa Siøunde i Tølu þeirra bleſſadra Barna. Hañs Fødur-Fader var Virduglegur og Velforſooktur Heidurs Mañ/ Þorgeyr Steinsſon / ſem bioo ad Ketu a Skaga / og Vijdfrægur er af Goodgiørdum vid Meirehattar Meñ ſem Miñe / og Chriſtelegre Medaumkvan vid Fatæka. Hañs Moodur-Mooder/ var ſu Gudhrædda og Dygdum giædda / Gudlaug Þorſteinsdootter / ſem atte Gunlaug Erlendsſon / Goodfrægañ Mañ ad Vitsmunum og Velgeingne. Margt Gøfug-Meñe munde ad vijſu kuña ad uppreiknaſt i Ætt-Hrijng þeſſ Vel-Edla Sal. Herra / Eñ hitt ſijneſt þo Naudſynlegra / ad þier vita meiged / hverſu hañ hefur lagt ſiñ eigeñ Lofſtijr / og med eigeñ Aſtundan og Erfide ſier eitt vijdfrægt og gott Nafn utvegad/Og þvi vilium Vier hinu framar/ um̃ Stundar Saker/ lia Vor Eyru/ til ad heyra/ hverſu Gud ſialfur hefur flutt Hañ Undarlega / teked Hañ ad ſier / og þegar i fra Moodur-Lijfe / handa ſialfum ſier adſkiled.

ÞEgar nu Gud hafde bleſſad Hañs Heidarlegu Forelldra / med ſlijku Lijfs-Afkvæme / lietu þau ſier allra fyrſt um̃hugad vera / ad Hañ fyrer H. Vatnslaug og Skijrnarenar Sacramentum / yrde inntekeñ i hiñ eilijfa Nadar Sattmala/ og til Frioofgunar Iñ plantadur JEſu Chriſti bleſſudum Lijkama/ hvad ed ſkiede a þeim ſama Deige / og Hañ fyrſt ſa Lioos Veralldarenar / ſem var ſa 30. Auguſti Arſens/1660. Eñ þad allra fyrſta DRotteñ gaf Honum Maals og Mañvits Þeckingar Vitsmune/ letu Hañs goodu Forelldrar ſier med ſtærſtu Ahyggiu / umgiefed vera / ad uppala þetta Ungvide og uppfooſtra i ſönnum Guds Otta / ad venia Hañ vid ad leſa og bidia/ Took Hañ þvi ſtrax til / fyrer Chriſtelega Umvondun ſiña Forelldra / ad bera goodañ Avöxt / og æfa ſig a unga Alldre i Mentum og Mañdygdum / ſem Hañs ungu Arum var færelegt ad nema / og dvallde ſo heima hia ſijnum Elſkulegu Forelldrum.

Anno 1674. Sem var þad 14. Alldurs Ar Þeſſ Vel Edla og Sæl. Herra/ Þocknadeſt þeim Alvitra Konunge Himens og Jardar/ ad Heimleida fra Hañs/ og Hañs Æruverdugu Moodur Augum/ til ſijns Eilijfa Dijrdar-Rijkes / Hañs Elſkulega Fødur / eñ hennar Hiart-Kiæra Egta-Mañ/ Sæl. Sr. Jon Þorgeyrsſon / hvar/ med þvi þau þecktu Guds Vilia ad vera/ þau umbæru med Þoleñmæde / þo ei aan Hiarta-Sorgar. Anno 1675. a Hañs 15. Alldurs Are/ flutte Hañs Hiart-Kiæra Mooder (epter þad ad Gud hafde burtkallad hennar Egta-Mañ) ſijn Buferle ad Hialltaſtødum i Skagafyrde / hvar hun bioo i tvø Ar / og ſijdañ ad Hofſtødum / hvar hun hiellt vid Buſkap i 10. Ar.

Anno 1678. Er var þad Attad Ar / ſem Sæl. Gudrun Steingrijmsdootter bioo ad Hofſtødum i Skagafyrde/ var Hañ af ſiñe aadur-nefndre Elſkulegre Moodur / ſendur til Trivial-Scholans ad Hoolum i Hialltadal / og þa fyrſt ſettur under publicam Informationem, þa verande Skoolameiſtara/ Þorſteins Geyrsſonar/ ſem ad einu Are lidnu/ veik til Lauf-Aſs Beneficium i Høfdahverfe/ J hverium Skoola Hañ ſo mikla Frammfør giørde / ad Hañ ad lidnum 5. Vetrum/ var þadañ Dimissus, ad þa verande Skoolameiſtara Eigle Sigfuſs Syne: Eñ vegna þeirrar ſtooru Laungunar/ ſem Hañ hafde til Booklegra Menta/ ſamt añara Dygda/ er þa allareidu ei gætu duleſt / helldur auglijſtuſt Daglega i Hañs Dagfare / letu Biſkup og

Skoolameiſtare Hønum epter / ad vera Exercitiarius i Skoolanum hi ſiøtta Ared/ hvadañ Hañ a ſyns 24. Alldurs Are reyſte/ med Rectoris og Biſkups agiætum Teſtimoniis. Vm̄ allañ ſiñ Skoolaveru Tÿma/ var Hañ a Sumrum heima hia Moodur ſiñe/ og ſem Von var / adſtodade hana i heñar Einſtædingſkap af øllum Krøptum med ſtædſtu Dygd og Trumeñſku. A þeſſu ſama Are/ er Hañ var Dimiſſus, gaf Hañ ſig i Þienuſtu hia Gøfugre Høfdings Kviñu/ Solveigu Magnusdoottar/ og Syne heñar/ Gudmunde Þorkelsſyne / ſem voru a Hoolum i Eyafyrde / og þienade heñe til þeſſ 26. Ars ſyns Alldurs / þo med þvi Skilyrde / ad Hañ a viſſum Tÿmum mætte ſig exercera i ſÿnum Studiis.

Anno 1686. Þa Hañ hafde Sex um̄ Tvÿtugt / ſiglde Hañ med Raade Moodur ſiñar til þeſſ Kongl. Reſidentz-Stadar Kaupenhafnar/ og vitiade þeirrar Haaloflegu Academiam, hvørt nær Hañ komeñ var fyrer Gudlega Lidveitſlu / deponerade Hañ an Dvalar / under Doctor Caſpar Bartolin, þañ Tÿd Philoſophiæ Decano. Fyrer ſiñ privatum Præceptorem utvallde Hañ Doct. Vilhelm Vorm/ Iuſtitiarium, ſem og lÿka þad Ar var Rector Magnificus, hvar Hañ i Kaupenhafnar Haa-Skoola hefur cõtinuerad i Tvø Ar/ og þeſſ a millum auglÿſt ſiñ Progreſſum in Studio Theologico, Dryckiu og Ohlufvandra Mañá Selſkap altÿd fraaſneiddur. Sÿdañ ſubmitterade Hañ ſig Examini Theologico, hvert Hañ utſtood i agiætañ Maata under Doct. Ioh. Vandalino, og Hector Gottfred Maſio, þañ Tÿd Theologiæ Profeſſoribus, og fieck Characterem Haud Illaudabilem: Ad hverru afſtadnu/ Hañ fieck i Þaanka / ad vitia ſÿns Fødur-Lande / ſem Hañ og giørde / ad adur medteknu Teſtimonio Ipſius Privati Præceptoris, og Teſtimonio publ. Academiæ, af Paulo Vindingio, ſem þañ Tÿd var Profeſſor Lingvæ Græcæ og Univerſitatis Secretarius: Hver Teſtimonia eru ſtordeiles agiæt / vitnande um̄ Hañs Prÿdelegu og Lofsverdu Framfør i ſÿnum Studiis, ſem og ſkickañlegt Frañferde i þeſſe Tvø Ar.

Anno 1688. Er Hañ Luckulega aptur komeñ til ſÿns Fødur-Lan-

do

ds med Æru og Virdingu/ Ondverdlega a 29. Are ſijns Alldurs: Var Hañ þa ſtrax kalladur til ad þiona i Preſtlegu Embætte / ſem Capellan i Hytardal / epter Afgang Sooknar-Preſtſens þar verande/ Sr. Olafs Jonsſonar/ til hvers Embættes Hañ var af Mag. Þorde Þorlaks Syne / (Sællrar Miñingar) Inauguratus , i hveriu Hañ þionade i þeim Stad i Fiogur Ar.

Anno 1692. Var Hañ þadañ kalladur til ad vera Kyrkiu-Preſtur i Skalhollte. Eñ med þvi / ad Hytar-Nes var þa lidugt/ þa ſookte Hañ um̃ Collation þa verande Amptmañs Mullers fyrer þvi Beneficio, hver Honum var ſtrax epterlateñ / ſo ad Hañ dvallde ei leingur eñ Eitt Ar i Skalhollte / Eñ i Hytar-Neſe / var Hañ ſem Virkelegur Sooknar-Herra i 6. Ar. Ondverdlega a þeim Tijma/ ſem Hañ dvallde i Hytar-Neſe / Hugfeſte Hañ / ad vera Eirnrar Kvin̄u Eigeñ Madur/ hvad og ad goodum Guds Vilia framkvæmdeſt / ſem ſijna Hond hafde i Verke med Honum/ z leidde Hañ ad Stadarhraune i Borgarfyrde til Sr. Jons Gudmundsſonar/ ſem ad þar var Stadarhalldare i þañ Tijma. Hañs Gudelſkande og Dygdum giædda Doottur/ Jomfru Valgerde Jonsdoottur / af Ypparleguſtu Ættum hier a Lande / odladeſt Hañ til Egta / Var þeirra Brudkaup hallded med miklum Sooma og Virdingu i meſta Fiolmeñe ad Gordum a Akra-Neſe.

Um̃ þetta ſama Skeid/ odladeſt Hañ Kongl. Majeſt. CHRISTIANI 5ti. (Haaloflegaſtu Miñingar) Exſpectans-Bref fyrer Setberge i Snæfellsneſſ Syſlu / edur hveriu hellſt odru Kalle a Islande / ſem fyrſt fielle. Vard þa Setbergs Kall fyrſt lidugt/ og gaf Hañ ſig þa þangad/ epter Kongl. Confirmation FRIDERICI 4ti, og þioonade þar ſem Sooknar-Herra alls i 12. Ar.

A medañ Hañ þioonade ad Hytar-Neſe og Setberge / liet Gud þad vid Hañ framkoma/ ſem David ſeiger/ Ad Augu DRottens ſieu yfer þeim ſem hañ Ottaſt : Þijn Hus-Fru ſkal vera ſem eiñ Avaxtarſamur Vijn-Vidur um̃hverfis þitt Hus. Þvi þeirra Hioona-Sæng bleſſade Gud a þeim Tijma/ med Ellefu Bornum/ 7. Sonum og 4. Dætrum/ hvar þau uppoolu i DRottens Otta/ og Sooma-samlegre Umvondun til Dygda og Mañkoſta. Þeirra Elſte Sonur var Jon Bergmann, ſem þiente fyrſt fyrer Heyrara i Doom-Kyrkiu Skoolanum a Hoolum / Sijdañ ſiglde hañ til Kaupenhafnar Univerſitetz, deponerade ſtrax / og vard Philoſophiæ Baccalaureus, ad hvoriu giordu / hañ fyrer Alvøru applicerade ſig til Studium Medicinæ, og proficerade ſo i þvi ſama/ ad bæde Doctores ſiálfer og adrer Studioſi, ejusdem Facultatis, ſau þad og lifu med Forundrañ. Sijdañ kom hañ aptur til ſijns Fødur-Lands / og audſijnde morg Specimina ſiñar Viſku og Lærdooms / med þvi ad curera adſkilianlega Siukdooma og Veikinde. Aññar var Gudmundur Bergmann, Vitur Madur og Vel Gáfadur / Hañ ſiglde og til þeſſ Kongl. Univerſitetz, took Examen Theologicum. Nu þa hañ kom aptur / vard hañ Rector Doom-Kyrkiu Skoolans a Hoolum / og þioonade þvi Embætte Vel og Koſtgiæfelega i Þriu Ar. Hiñ Þridie hiet Sigfus Bergmann, var ſiñ nær Dimiſſus fra ſama Skoola. Þeſſer Þrir eru i Gude Sætlega ſofnader / og i eilijfa Sælu iñkomner ur Armaudum þeſſa Lijfs. Þar ad auke burtkallade Gud þeirra 4. Syne i þeirra Barndæme/ og Tvær Dætur/ Gude ſie Lof fyrer þeirra Burtlauſn. Adrar Tvær Dæturnar lifa eñ nu/ J Aſtad Siñ gyptar Gøfugum og Goodum Møñum / Af hvorium Su Eina er Fiærverande / Eñ Oñur Nálæg. Gud ſa ſem er Uppſpretta og Bruñur allrar Giæſku og Medaumkunar / vere ſo vel Huggun þeirrar Fiarlægu / ſem Nálægu / Hañ virdeſt / epter ſijnu Fyrerheite/ ad ganga-þeim i Fødur-Stad/ þær ad Forſvara/ Vernda/ og til alls Goods ad Efla.

Anno 1710. A Hañs 50. Alldurs Are / þa Hañ hafde þioonad a Setberge fyrer Sooknar-Preſt i 12. Ar. Burtkalladeſt fyrer ſijmaſtlegañ Dauda Biſkupeñ yfer Hoola Stifte/ Mag. Biørn Thorleifsſon / Hvers vegna Hañ med Leife og epter Aeggingu Vel-Edla Biſkupſens i Skálhollte Mag. Jons Vidalin (Sællrar Miñingar) Og Hañs Høy-Excellences Fullmegtugs / og þa verande Løgmañs hier a Iſlande / Odds Sigurdsſonar / Gaf ſig hiedañ/ og ſiglde til Kaupenhafnar/ Allra-Underdanugaſt ad ſækia um̃ þad Vacante Biſkups Dæme a Hoolum/ hvad Honum var veitt af Allra-Nædugaſta Herra og Konunge/ Kong FRIDERICH þeim Fioorda/ ad ædur halldeñe Oratione Latina, epter Kongl. Befalningu a Auditorio Superiori, Mørgum af þeim Kongl. Miniſtris, Og øllum Profeſſoribus vidverande. Þeſſa æminſta Oration hiellt Hañ Laugardageñ næſtañ fyrer Hvyta-Suñu / 1711. Deigeñ epter var Hañs Kongl. Majeſt. Bref fyrer Biſkups-Dæmenu a Hoolum Honum afhendt / Dater. Jegers-Borg / Og var Hañ ſo a ſiælfa Trinitatis Hatyd i JEſu Nafne Iñvigdur og Conſecratus af Vel-Edla og Hæ-Ehruverdigum Biſkupenum yfer Sellande/ Doct. Villhelm Worm / Og var Vor Sal. Herra / ſa Fyrſte Biſkup / ſem Hañ Ordinerade. Hver Inauguratio ſkiede epter Vanda / med Merkelegre Proceſſion og agiætum Ceremoniis i Vor-Frue Kyrkiu i Kaupenhafn/ ad nærlægum þeim Hæu Kongl. Majeſt. Miniſtris og Otelande Gøfug-Meñe. Viku ſydar epter Hañs Ordinationem, ſiglde Hañ fra Kaupenhafn/ og kom heim/ad nockrum Tyma lidnum/til ſiñar Vel-Edla Egta Huſtrur/ Valgerdar Jons Doottur / Elſkulegu Barna og allra Aſtvina/ hvør Honum af Hiarta føgnudu. Þetta ſama Sumar/ og Veturen þar næſtañ epter/ var Hañ a Setberge.

Anno 1712. Flutte Hañ ſig fra Setberge med ſyna Egta Huſtru og Børn / og took vid Biſkups Stoolnum ad Hoolum/ epter Guds og Kongſens Tilſkickan/ hvar Hañ ſat med allre Gudrækne / Hoogværd og Lytelæte.

Eg vil ad vyſſu ecke leita Molldum Þeſſ Sæla og Bleſſada Herra nockurrar fanytrar Lof-Dyrdar/ Hitt veit Eg mier er Leifelegt/ Tignarlegum Guds Gafum ad hroofa/ ſem Hañ veitte Þeſſum Sal. Herra. Gud Begafade Hañ med Vite og miklu Forſtande/ſo ſem þar til eru Vitne Hañs Doomar og Laga Vrſkurder / bæde i Herade og a Løg-Þynge. Guds Søfnud elſkade Hañ og uppbygde med ſkærſtu Ahyggiu og Koſtgiæfne/ bæde Munlega/ i ad minſta / og ſo lyka Skriflega / J ad læſa þær Bækur utgænga / ſem Hañ helſt viſſe ad Foolk elſkade og Þienaſtlegar voru øllum Stiettum. Til Vitnes hier uñ / Eru þær Bækur / ſem Hañ Sialfur hefur utlagt ur ødrum Tungumalum / og Hañs Upprieſu Pſalterium (Pſalmar /) Hvert Hañ / vegna ſyns Lærdooms / og af Gude tilgiefeñe Skallda-Skapar-Konſt / hefur oſſ epterlæted / ſo ſem til Miñingar ſyns Lidſkilnadar af Heimenum. Eirneñ hier ad auke Stadfeſter þetta Prentverk Doom-Kyrkiuñar ad Hoolum / hvert nu er orded heñar fullkomeñ Eign fyrer Hañs Lidveitſlu og mikeð Omak.

Fyrer ſynum Preſtum gieck Hañ med Goodum og Loflegum Epterdæmum / Og þa er Hañ Ordinerade a Tyma ſyns Biſkups Dæmes (ſem voru ad Tølu 68.) Amiñte Hañ Koſtgiæfelega / hverneñ þeir kyñe Gude Giedþecker ad fiñaſt i ſynu Embætte / Þar uñ er Eg ſialfur Vitne / af þeim øllum hiñ Aumaſte og Overdugaſte / Er fyrer Gudlega Forſion audnadeſt ad nioota Hañs Handa Yppaleggingar ſydaſt allra þeirra ſem Hañ til Preſtslegs Embættes iñvygde. Og ſo Eg hier uñ ei Fiølyrde / mæ Eg vitna / og ſkioota til Vitundar allra þeirra ſem uñ ſlikt kañ kuñugt ad vera ;

Hañ var i Huſe DRottens Audmiukur og Gudhræddur. J Doomhuſenu Riettvys / Sañſyn og Hoogvær. J Synu Svefnherberge Bænrækeñ, Vid Sitt Egta-Hiarta Elſkulegur. Vid Heimiles Foolked Spaklyndur. Vid alla Lytelætur. Vid Adkomande Gieſtriſeñ. Vid Fatæka Myſkunſamur og Orlætur. Vid Eckiur og Fødurlaus Børn Medaumkunarſamur. Ongvañ Voladañ liet Hañ Syrgiande fra ſier fara. Hañ var Þolenmoodur ſynum Mootgiørda Moñum. Kappkoſtade ætyd ad Fridſtilla og Forlyka. Vid Mig / Preſt til Doom-Kyrkiuñar uñ nockurn Tyma / var Hañ a allañ Hætt Aſtudlegur / hafande ſtoort Umburdar-Lunde yfer Mynu Fafræde og margføldum Breiſkleika / ſo Eg giørla ſie / hvers Eg ſakna mæ. Allt þetta Salar og Lykama Atgiørſe / ſem ſa Vollduge Herra Himeñs og Jardar / hafde lænad þeſſum Vorum Vel-Edla Sal. Herra / temprade Guds Millderyka Hønd / med Aloe JEſu Chriſti Kroſſburdar i margañ Handa Maata/ ſem mørgum af ydur er Alkuñugt. Optaſt hafde Gud giefed Honum uppa Lÿkamans Sÿdu / goodañ Hrauſtleika og ægiæt Heilſu Kiør/ hvørs Hañ opt og tÿdum miñtiſt med audmiuku Hiarta i ſÿnum Bænum vid Gud Almattugañ / Vm̃ hvad Eg heyrda Hañ tala mørgum Siñum/ a næſtum̃lidnu Sumre ; Vid hver Ord Hañ bætte þeſſum : Þegar Eg nu leggſt i Soott/ ſem eige mun ſkipta laungum Tÿma þangad til þad ſkiedur/ þa leiſer Gud mig ur þeſſare Syndugu Verølldu : A! DRottiñ lattu þa Þioon þiñ i Fride fara : Og i ødru Siñe / þegar um̃ ſama Efne var tiltalad/ og mig Merkelega til miñes/ ſagde Hañ : Þa mun Frelſarens Þrÿdur i Fioruñe ſtanda nær / etc.

A næſt um̃lidnu Sumre/ ſem opkar/ gaf Gud Honum gooda Heilſu/ſo ad Hañ a ſierhverium Suñudeige var i Guds Huſe/ þangad til øll Embættesgiørdeñ var til Enda. Þañ 21. Suñudag epter Trinitatis var Hañ til Guds-Bords / med ſÿnu Elſkulega og Vel-Edla Egta-Hiarta / Huſtruñe Valgerde Jonsdoottur / voru þau þa Bæde Þioonuſtud i þeirra Svefn-Herberge / þviad hverke villde Hañ ſkilia vid Hana/ medañ ſlÿkt framfære/ ſo og lÿka kvartade Hañ um̃/ ad ſier være ei riett gott/ Og þañ Suñudag gieck Hañ ecke upp i Kyrkiuna / eñ lagde ſig fyrer þegar Hañ var buiñ ad hlÿda Saung og Leſtre epter Veniu i ſÿnu Svefn-Herberge. Þañ næſta Suñudag þar epter / ſem var 22. epter Trinitatis / Eñ ſa 25. Octobris Manadar/ gieck Hañ upp i Kyrkiuna/ og epter Vanda/ ſat ut allañ þañ Tÿma/ medañ Þioonuſtugiørdeñ var frameñ / var hun þo miøg ſeint ute / og ei fyrr eñ i Myrkre a þeim Deige. Gieck Hañ ur Kyrkiuñe med ſÿnum Þienurum / og iñ i Nÿjahuſed a Hoolum. Þegar vær aller høfdum vered þar litla Stund/ ſagdeſt Hañ ætla ad gañga i ſitt Svefn-Herberge / og leggia ſig fyrer / Sier være Einhverſveigeñ Oglatt. Þañ 26. 7. 8. Octobris var Hañ a Footum/ Þañ 29. Lagdeſt Hañ fyrer Alvøru/ þo med hægre Soott. Þañ 1. Novembris/ ſem var a ſialfa Allra Heilagra Meſſu / kom eg til

Hañs upp i Hañs Svefn-Hus / og ſpurde Hañ epter Vanda/ hvert Honum þocknadeſt / ad teke være til Embættesgiordareñar / Svarade Hañ þeſſu : So ſem Ydur lyſt/ Eñ eige treyſte eg mier til a þeſſum Deige ad komaſt upp i Kyrkiuna. Liet Hañ þa ſyna Þienara Leſa og Syngia hia ſier/ a þeim Deige/ ſem og a ſierhveriu ødrum/ allt þar til DRotteñ kallade Hañ i burtu / Þar var og a þeim Tyma til Stadar/ ſem optar / Hañs Elſkulege Brooder/ Radsmadur-iñ i Fortum/ Monſ. Þorgeyr Jonsſon. Epter Embætted kom Eg iñ til Hañs/ og ſagdeſt Hañ þa vera alfekeñ i Lykamanum med riettarlanukar-Sookt : Sømuleides var þar a þeim Tyma hia Honum/ Skoolameiſtareñ/ Monſ. Sigurdur Vigfusſon/ Og var Hañ ad tala vid ockur um Aſkiltanlegt. Þañ 26. Suñudag epter Trinitatis/ ſem var ſa 22. Novembris / var Hañ eñ nu Malhreſſ / ſamt hafde Hañ eingva Foota-Veri haft / utañ alleina Honum var hialpad ofañ yr Sængeñe a medañ um Hañ var bued / og þa heyrda Eg/ ſem ſat þar lyteñ Tyma/ ad Hañ var allareidu fareñ ad buaſt vid ſiñe Burtfør og Vidſkilnade af þeſſum Heime / Gieck eg ſo i burtu / Eñ Hañs Elſkulega Dootter / Mad. Helga ſetteſt þa nidur hia Honum / hver Honum þioonade med allre Tru og Dygd / epter Heñar Doótturlegre Skylldu / allañ þañ Tyma / ſem Hañ þiakadeſt af ſynum Veikleika/ þo Hun ſialf med litlum Burdum være. Dageñ þar epter / ſem var ſa 23. Novembris / kom Eg þangad aptur / og var Hañ þa ſofande / epter ſem Mier virdteſt : Litlu Sydar a ſama Deige kom Radsmadur Stoplſens þangad/ Monſ. Einar Jonsſon/ (ſem a hverium Deige / a medañ Hañ var a Footum/ viſiterade Hañ i Hañs Siukdoome / fra þvi fyrſta Hañ lagdeſt / og þangad til Hañ gaf upp Andena) vid hvern Hañ ſkrafade nockurn Tyma. Sydañ kom Hañs kiære Brooder Monſ. Þorgeyr Jonsſon/ og ſat leinge hia Honum fram epter þvi Kvøllde. Hier næſt epterfylgiande Daga/ komum Vær Einuſtiñe upp til Hañs optaſtnær a ſierhveriu Deige / og voru þar allthd til Stadar / Mad. Helga Dootter Hañs / Hañs Þienarar og adrer fleyre/ ſem Honum villdu þioonad hafa. Þañ

29. ejusdem, ſem var Fyrſte Suñudagur i Adventu/ kom Eg til Hañs Snøggſiſtis a Suñudags Morguneñ / og heyrde ad Hañ var ad hafa fyrer Muñe ſier þetta Vers: O JEſu JEſu JEſu miñ/ etc. Epter Middeige/ kom þar Raadsmadureñ Einar Jonsſon/ og ſetteſt nidur hia Hønum / og toludu Þeir leinge ſamañ fram epter þvi Kvøllde. Hañ 30. ejusdem hardnade Sootteñ / og ad Kvøllde þeſſ ſama Dags / liet Hañs Vel-Edla Egta-Hiarta ſtidia ſig fram ad Hañs Sængur-Stad / þeckte Hañ Hana þa fullgiørla/ og ſo ſem kvadde Hana i Sijdaſta Siñ / og lagde yfer Hana allſkins Bæn og Bleſſan. Hañ 1. Decembris ſkiede þad eins/ utañ þa viſſu Meñ ecke hvert Hañ þeckte Hana. Hañ 2. Decembris epter Dagſetur/ kom Eg þar aptur / og ſaaum Vær þa/ ad teked var til mjøg ſo ad draga af Hønum/ lagde Eg mig þa ofañ yfer Hañ/ ef ſkie mætte/ Hañ villde eitthvad tala/ Heyrda eg þa ei hvad Hañ ſagde: Utañ þad / ſem Eg allra Sijdaſt þootteſt heyra þeſſe Ord: Med oſs/ Giørde Eg mier þa i Hugarlund Hañ hefde ſagt: Eff Gud er med oſs/ Hver kañ þa ad vera i mooti oſs/ etc. Ad litlum Tijma þar epter / ſem oſſ øllum þar nærſtøddum / virdtiſt Naatturlegur Svefnhøggve vera / Sofnade Hañ ſætlega i Gude / og endade ſijna Hierviſtar Daga med Farſælum Afgange. Skiede þeſſe Adſkilnadur Saalar og Lijkama / Vors Vel-Edla og Saal. Herra / Mag. Steins Jons Sonar/ Anno 1739. Noottena a millum þeſſ Añars og Þridia Decembr. þa Siøſtyrned bar yfer Haadeiges Stad / a 80. Are Hañs Alldurs/ þa Hañ hafde i Heilogum Egtaſkap lifad 45. Ar / þioonad Vel og Gudrækelega i Preſts Embætte 23. Ar / Eñ i Biſkupslegu 28. Ar/ ad auk þeſſ haalfa Ars er yfer hefur (ſem Sañferduglega og epter þvi ſem næſt verdur komeſt / meinaſt ſamañ reiknad ad vera.) Hañ bardeſt goodre Baraattu / og helt þeirre Sijduſtu: Hañ fullkomnade Hlauped Farſællega / og þa Þioonuſtu ſem Hañ hafde medteked af DRottne / til hvers Hañ var af Gude kalladur. Dijrd ſie Gude i Upphædum fyrer Hañs Saaluhiaalp-

legt Frelſe! Þad er af Þier ſkied Þu DRotten / Þu ert Jehova / værerum Verk þiña Handa / Giør vid oſſ hvad gott er i þijnu Auglite.

Gud Myſkunſemdaña / giøre ſætar allar Synder / Mañrauner og Mootlætingar / ſem ama ad Hañs Epterlifande Eckiu Angurbitnum Anda: Hañ iñgiefe Himneſka Huggun ꝛ Hugſvølun i Hiarta Hañs Syrgiande Dætra og allra Sorgande Naunga / ꝛ giefe Þeim ad bijda Farſællrar Burtfarar med Þoleñmæde af Þeſſū Heime. Eñ Ydur Vel-Ehruverduger / Gøfiger / Ehruverduger og Velforſookter Høfdings og Heidurs-Meñ / ſem Ydar Kiærleika ſijnt hafed / og ſijna munud / i Vtfør Þeſſa Sal. og Vel-Edla Herra / læta hier med Þacka Hañs Epterlatner Aſtviner aller / Viliande ſlijkt vid Sierhvern Ydar Þacklætlega afañaſt læta / Og Oſka med Hiarta og Muñe / ad Gud umbune Ydur øllum med ſiñe rijkuglegre Bleſſan / Leide Ydur a øllum Ydar Vegum / og ſtioorne Ydur og ſtijre allt iñ i eilijft Lijf.

Vtleggingeñ.

SO bægt ſem Skyunum geingur ad tilbyrgia fyrer oſſ Soolar Byrtuna / So bægt og Þvi Ohægra veiter Daudanum ad tilbyrgia fyrer oſſ Dygder hins Riettvijſa / ad hañ ecke og ſo epter Daudañ ſkyne hia eilijfum Gude / heiløgum Einglum og Gudelſkande Møñum / Þvi gott Erfide fær good Laun / og Root Skynſemeñar fúnar ecke / Sap. 3. v. 15. Hañs Verk blaſa ſafnaſt a moote Soolune / og Þurfa Þeſſ et vid / ad liggia i añara Forſælu. Af ſijnum eigeñ Verkum verdur hañ vegſamadur midt i Daudans Port-Dyrum / Job. 38. v. 17. Og Þo Lijkameñ ſie ordeñ Nidurſeta i Þvi Lande / hvar Meñ Þeinkia eckert / Pſ. 88. v. 13. Þa blijfur Þo Bleſſaneñ yfer hañs Høfde / og hañs Miñing blijfur i Bleſſan / Prov. 10. v. 6. 7. Gud ſkipade / ad Aſkañ af Offrenu ſkyllde beraſt ut fyrer Herbudernar a eitñ hreinañ Stad / Levt. 6. v. 11. So bøtrar Þeim Epterlifande / Þegar ſa Riettlaate verdur utboreñ af ſijna Heims Oroosſømu Herbudum / hvørs Lijf vered hefur ſem eitt Offur i Guds Þioonuſtu og Akta-Biñu / ad leggia hañs Nafn a hiñ hreinaſta Miñes-Stad Hiartans ſem Joſiæ / Syr. 49. v. 1. Honum muñ alldrei gleymt verda. / Og hañs Nafn varer um Alldur og Æfe/ Syr. 39. v. 13. So hefur hañ a ſijnum Tijma Loflegur vered og Prijſadur i ſijnu Lijfe/ og hefur eitt Erligt Nafn epter ſig læted/ Syr. 44. v. 7. Eitt Odaudlegt Nafn hia Epterkomendunum/ Sap. 8. v. 13. Þar Eg er ad Jhuga Ævarande og Ogleymanlega Miñing hins Riettlæta/ og ſetia mier þa fyrer Siooner/ er Æfe ſiñe og Burdum / Nætur ſem Daga / hafa trulega Offrad og utſlited i Guds Þioonuſtu / honum til Dyrdar / þeim ſialfum til Odaudlegrar Miñingar / og ødrum utifra til agiætlegs Epterdæmes / þa miñeſt Eg þeſſ Vel-Edla Sæl. Herra/ Mag. Steins Jons Sonar/ hvørs Lijkama Leyr-Ker biet ſtañ fyrer vorum Augum Sundur-broted/ eñ Hañs Nafn er ſkrifad a Lijfſens Book hia Gude/ Phil. 4. v. 3. Og ſem Sidur var til a fyrre Tijmum/ ad Nøfn hiña fyrre Biſkupa voru i viſſa Chronicu iñſkrifud/ þeim ſialfum/ og Sæluhialplegum Lærdoome / hvern þeir vijdfrægdu / til Virdingar / So dreg Eg þar af allañ Efa / ad Hañs Nafn ſtendur ſkrifad i Bookum Kyrknaña og Hiørtum Safnadaña : Þvi ſo ſem Þier aller i Hañs lifanda Lijfe/ vorud Hañs Bref / ſkrifad i Hañs Hiarta / ecke med Bleke / helldur med Anda Guds lifanda/ 2. Cor. 3. v. 3. So byriar og Hañs Miñing epter Hañ Daudañ ad vera ſkrifud i Þar Hiarta / med einum Demant og Jarn-Stijl/ Jer. 17. v. 1. Hefde ſa Doomur tekad ad raſkaſt / ſem Gud epter ſijnu ſtranga Riettlæte uppſagde i Paradys yfer Adam og øllum hañs Nidium / þa helld Eg ad margur hefde tilørded/ ad dæma þeña Aronem ur Daudans Greipum/ Fleſter hefde þar vid læted lenda / ad Hañ eñ nu leingur hefde mætt vera yfer þa bodeñ/ Vor Hrooſun uñ Hañ er Sañleikur/ 2. Cor. 7. v. 14. Þvilijka Miñing hefur Sa Sæl. Herra epterſkiled hia hinum Daudvona / er þreya epter þeim Tijma / ad meiga ſvipta Land-Tiølldum ſijnum af þeſſu Bochims Lande/ Ad Hañ/ ſem eirn Riettlætur Þioon DRottens hafe ſagt af ſier ſiñ forgeingelega Kieñemañſkap i Vinfeinge vid Gud / med goodre Samvitſku fyrer ſialfañ ſig.

Sem hiñ Trulynde Þionn DRottens er Hañ iñgeingeñ i ſÿns Herra Fögnud / og gledur ſig nu yfer Verdkaupe Dÿrdareñar a Him̃num / hvert Hañ hefur af Naad ødlaſt i ſÿn Þioonuſtu-Laun. Þeſſe Ebenezer edur Fullkinges Steirn margra / hefur ødlaſt eirn hvytañ Stein / og a Steinenum eitt nytt Nafn / hvert eingeñ þecker / utañ ſa þad medtekur / Apoc. 2. v. 17. Fyrer þær grau Hærur / ſem med Hañs Lÿkama verda i Vanſemd nidurſaadar i Jordena / hveriar voru Hañs Heidurs Corona / Prov. 16. v. 31. Hefur Hañ feinged Coronu Myſkunareñar / Pſ. 103. v. 4. Coronu Lÿfſens / Apoc. 2. v. 10. Coronu Dÿrdareñar / 1. Pet. 5. v. 4. Coronu eilÿfs Fridar og Fagnadar a Lande lifande Mañа / Þvi i Lÿfenu þioonade Hañ Gude / i Daudanum þioonade Hañ Gude / og epter Daudañ þioonar Hañ Gude / So hvert helldur þar var vid Glede edur Mootlæte / Lÿf edur Dauda ad tefla / þa var Hañs Aſetningur ad þioona Guds og frañfylgia ſÿnu Embætte / hafande jafnañ i Miñe þetta Poſtulans Pauli Vidkvæde: **Eg hyrde þar ecke um /** I hverium Ordum Vier ſiaum:

I. Poſtulans Aſetning i ſÿnu Embætte.

Guds Ande mun koma yfer þig / þu ſkallt ſpaa / og verda ad ødrum Mañe / ſeiger Samuel vid Konungeñ Saul Ættingia Benjaminis / 1. Sam. 10. v. 6. Eñ hañ Brættadeſt þo allt fyrer þad fra ſynum Ættingia hinum ødrum Saulo / af Benjaminis Ættlegg / þa Ande Guds kom yfer hañ / og hañ var buenn ad naa þeim rietta Skilninge a Moyſe og Spaamoñunum. Sa fyrre villde giøra ſig miklu ſtærre eñ hañ var / og taka fram fyrer Hendur a DRottne / eñ Gud burt kaſtade hønum / 1. Sam. 15. v. 26. Hiñ añar giører hvad minſt af ſier / hønum er møgulegt / þa hañ ſeiger: Eg em minſtur Poſtulaña / og em eige Verdugur ad eg ſkule Poſtule heita / 1. Cor. 15. v. 9. Hiñ Fyrre var ei viſſ um Guds Naad / jafnvel þo hañ være ordeñ ad ødrum Mañe / þvi hañ viſſe ecke ad taka heñe / Eñ Guds Lofaner eru giørdar med Skilmaala / Hañ er frÿ fra Eidnum /

ef vier bregdum/ ukaf vid hañ. Hañ hafde ſvared i ſiñe Nꜳd/ ad flitia Abrahams Sæde til Hvyldar iñ i Canaans Land / Devt. 7. v. 7. 8. Eñ hañ ſoor i ſiñe Bræde/ ad eiñgeñ af þeim ſem høfdu freiſtad hañs Thuſiñum/ ſkylldu fꜳ ad ſiꜳ þad/ Num. 14. v. 20. ſeq. Eñ nær Saulus er orden Paulus , þa ſkyniar hañ betur hinum Fyrra / ad lꜳta ſier reña til Rikia Nꜳd og Myſkunſeme DRottens / er hañ ſeiger : Mig/ ſem Fyrrmeir var Forſmꜳnare/ Offſooknare og Hꜳdungar Madur / er Myſkunſemi yferkomeñ / 1. Tim. 1. v. 13. Hañ ſem fyrre offſookte allt til Dauda / batt og i Vardhalld ſette bæde Meñ og Konur / Act. 22. v. 4. ferdaſt nu ſiꜳlfur i eigeñ Perſonu/ bundeñ i Anda til Jeruſalem / Act. 20. v. 22. Og lætur ſier eige þykia fyrer þvi ad verda tekeñ þar til Banda. DRotteñ ſiꜳlfur hafde utvaled þetta Verkfære a Veigenum til Damaſcum/ til ad bera ſitt Nafn fyrer Konungana / Heidingiana og Iſraels Børn/ Act. 9. v. 15. Og fyrer þvi er hañ Ohrædður / hvert hañ helldur ſkyllde ferdaſt til Jeruſalem / Høfud-Stadarens i Gydinga Lande / Act. 21. v. 13. Edur til Philippos Høfudborgareñar i Macedonia/ Act. 16. v. 12. Hvert helldur hañ ſkyllde leidaſt fyrer Kong Agrippam i Cæſarea/ Cap. 25. v. 13. edur fyrer hiñ Harduduga Romverſka Neronem/ ſem var þo hiñ argaſte Gudleiſingur/ Cap. 28. v. 19. Þo hañs Viner giæte ei af ſier bored fyrer Grꜳte og ſꜳrum Ekka/ og beidde hañ ad ferdaſt eige til Jeruſalem/ þa kuñu þeir ei ad kyrrſetia Paulum : Hañ ſvarar þeim : Hvad giøred þier? er þier grꜳted og hrelled mitt Hiarta. Þeirra Sorgar-Tꜳr gꜳnga hønum meir til Hiarta/ eñ þau Bønd og Fiøtur/ ſem bidu hañs i Jeruſalem. Þo þeir alldrei meir ſꜳe hañs Andlit/ ſkal þo eingeñ Pÿna nie Kvalning bægia hønum frꜳ þvi/ ad ſiꜳ Guds Blydu Aſioonu : Sꜳmed ſeiger Paulus , Eg / ſem er bundeñ i Anda / ad ferdaſt til Jeruſalem / veit eige hvad þar mune yfer mig koma / nema þad / ad H. Ande vitnar i øllum Borgum/ ad Bønd og Harmkvæle bÿde miñ þar / Act. 20. v. 22. Vite hañ eige hvad yfer hañ mune koma i Jeruſalem/ þa veit hañ þo hitt añad/ og um þad er hañ Fulltrua / ad þar mune ekkert fram̃ vid hañ koma/ utañ þad ſem Gud villde vera láta / Eñ Guds Vilie er hañs Vilie : Nañ ſem var i Anda Bandinge JEſu Chriſti/ lætur ſier vel lÿka um̃ Stundarſaker/ ad bindaſt med Ranglætis Fietrum hiña Ogudlegu : Nañ hirder ecke um̃ / þott þeir hæde ad Footſporum hiñs Smurda/ Pſalm. 89. v. 52. Þar mæ ſtanda Blood epter hañ i hveriu Spore a Jeruſalems Gøtum / um̃ þad **Skeiter Hañ ecke** / þvi JEſu Kiærleike / hañs yfergnæfañlega Vidurkieñing/ hañs Pÿna og Daude hafde Bloodgad Paulum, ſÿn. Nørmungar Spor viſſe hañ ad vera JEſu Guds Sonar Foot-Spor / ſem driupa af Feite / Pſalm. 65. v. 12. Þegar Poſtuleñ talade þeſſe vor N. Textans Ord/ var hañ Ferdbueñ til Jeruſalem / þeſſ Heilaga Stadar Guds/ hvørn hiñ Rangláte Lÿdur hafde giert ad þvi argaſta Mordingia Bæle/ ad Aftøkuſtad Spámañaña/ Spekingaña og hiña Skriptlærdu / ſem þangad voru af Gude ſender / Matth. 23. v. 34. Og eige hefur hønum komed þad Ovørum / ad þeſſer Mordingiar mundu ei giøra ſier hærra under Høfde/ eñ hinum ødrum Spámøñunum / edur Eingle hins mikla Raads og Konunge Dÿrdareñar. Sialft Lÿfed þÿker Hønum ei of gott/ uppa þad Hañ trulega fram̃fylge ſÿnu Embætte/ og JEſu Chriſti Nádar Evangelio/ og giefur Hañ þa ecke nær ſier teked. **Helld og eige ſialfz ur mitt Lijz dijrmætt.** J hveriu Ordum Tvent er fyrſt athugande :

I. Lijfed er kiært. II. Daudeñ er vidbioodslegur.

1. Hvad þvi Fyrra vidvÿkur / þa mæ Lÿfed reiknaſt med hinum allra ágiætuſtu Hlutum / ſem ſa Odaudlege Gud / hefur lagt ſiñe Eigeñdooms Jørdu/ þeirre Daudlegu Mañeſkiu til Frÿdenda/ og añ þeſſ ſkilſt mier / ad Eg kuñe eingañ Hlut goodañ ad nefna / þvi añ Lÿffens/ kañ eingeñ ad giøra Greinarmun a Hægre og Vinſtre Hende a Jllu og Goodu/ Og þo fleſtur Muge Maña ſie þañig Skape fareñ/ ad hønum þÿke ei ſo ſtoorum Umbrotsverdt ad miſſa þad/ a med-

añ hañ maa hallda þvi Oſkiertu/ vegna þeſſ ad þad er allshættudum Syndum vafed / og a medañ Mañeſkiañ a ad bua vid þad / flyckieſt Hørmungeñ ad heñe ur ølium Attum / ſem Vargur utañ ad daudu Hræ/ þa ſamt ſýneſt velfleſtum þad dýrt og dýrmætt/ nær þeir meiga ei leingur hallda þvi. Drottningeñ Eſther/ þa hun mætte gañga i Valed hia Ahaſvero / og kiooſa hvad ſem hun villde / jafnvel Neitung Rýkeſens / þa hefur hun af øllu þvi ſem i Bode var/ meſtar Mætur a Lýfenu / þar ed hun ſeiger: Hafe eg funded Naad fyrer þýnum Augum O Konungur / og ef þad lýkar Kongenum / þa gief mier mitt Lýf/ fyrer Sulld miñar Bænar/ og mýnu Foolke fyrer miñar Beidnis Saker/ Eſth. 7. v. 2. 3. Eg villde Iſmael mætte lifa fyrer þier / ſeiger Abraham vid Gud / Gen. 17. v. 18. Sialfur Gud hefur heitid þeim laungu Lýfe / ſem heidra Fødur ſiñ og Moodur. Ecke laug hiñ leide Diøfull og Lýgenar Fader / þa er hønum røkfuduſt þeſſe Ord af Muñe/ allt þad Madureñ hefur/ maa hañ giefa vid ſýnu Lýfe / Job. 2. v. 4. Þvi Sañmæle eru þad / Eñ þad eg nærre þvi ſtrax miñteſt a / um hid Syndafulla Lýf Mañeſkiuñar / þa virdeſt mier þad eige ſo illt/ edur ſo miøg Oſigrande Þrautum vafed/ ad i þvi ſie enga Hugſvølun ad fiña nie forþiena/ þa Meñ fyrer Vpplýſingu Guds Anda vilia leita heñar riettelega / þo ei ſie øñur eñ þeſſe/ ad ſa Sonarlege Vtvalningar Ande/ ſem vier medteked høfum/ hañ hiñ ſame vitnar med vorum Anda/ ad vier ſieum Guds Børn/ Rom. 8. v. 16. Og Tilhugxun Dýrdlegrar Vppriſu / og ad ſiaa og ſkoda Gud i ſiñe Fegurd og Prýde Auglite til Auglites i Rýke Himinaña/ hvad ſama yfergnæfer allañ Føgnud og alla Hørmung/ hia þeim ſem ecke tillykia ſiñ Hugſkots-Þanka i moote Guds Anda þad ad Igrunda.

Valla giet eg ſeidt mier i Huga/ ad nockurt Guds Barn munde hier vppa voga ad ſvara þeſſum Ordum: Være eg ecke fæddur / ſo yrde eg alldrei Fordæmdur / þar ſierhvørium Heilvita er kuñugt / ad gott er til Guds Rýkes Greteñ ad vera. Med þvi ad Gud frambýdur oſſ Saaluhialpareñar Medøl / þa ber hañ ei Sculldena / þo

Mañe

Mañeſkiañ vegna ſiñar eigeñ Fæſinu z Rænuleiſes/ elſke meir Myrkred eñ Lioosed: Gude/ eñ øngvum frekar/ og ecke Mañenum ſiælfum/ er giefed uñ Sæluhiælp Hiñs Synduga. Vilie hiñ Synduge Madur ecke ſnua ſier fra ſÿnum medfædda Blindleika til Drottens/ ſem med Raad og Daad / med Blÿdu og Strÿdu vill locka hañ til ſÿn / þa ſkiedur þeim ſama eingeñ Oriettur/ þo hañ Fordæmdur verde: Þvi vier vitum/ ad Guds Doomur er riettur / Rom. 2. v. 2. Hafe Gud eige þirmt Einglunum ſem Syndguduſt / helldur ſteipt þeim med Hleckium Myrkrañа til Helvÿtes/ og ofurgiefed þa / þad þeir til Doomſens vardveittuſt / 2. Pet. 2. v. 4. Þa þyrmer hañ þeim laangt ſÿdur / ſem a allre ſiñe Æfe hafa forſmaad Rÿkdoom hañs Goodgÿrndar/ Þolenmæde og Laanglundar Gieds.

Eige verdur þvi i moote mællt / ad þeſſa Lÿfs eiged Sælgiæte / vegur eige moote þeſſ Mootlæte og Kvalningu / og fyrer þvi leideſt mørgum hverium ad lifa/ ſamt þykeſt Eg vita / ad ſu Alvitra Guddoomſens Speke/ hefde ei ſendt ſiñ Son i Heimeñ af Himnum ofañ/ Sonureñ laated ſig Fæda/ giørt ſig underorpeñ Þiaaningune/ Kvølunum/ og þeim haaduglega Kroſſens Dauda fyrer Mañaña Saker/ nema med þvi Moote/ ad hun ſied hefde / ad betra være Mañeſkiune ad fædaſt til Lÿfſens og i giegnum Þÿſl z Þÿnu ad iñgaanga i Himeneñ/ (þar hier er eingeñ Mootlæting / ſem eige er þolañleg ad lÿda vegna Himnarÿkes Dÿrdar/og þeſſ eilÿfa Fagnadar) helldur eñ ad vera eingeñ/ og hverke Gott edur Jllt ur Bÿtum bera.

II. Daudeñ er vidbioodslegur.

Þeſſu Lÿfe er eingeñ Hlutur mootſtædelegre eñ Daudeñ/ og traudt mun ſu ſkøpud Skiepna til vera med Lÿfs Anda / ſem eige hrædeſt þeña Ovin/ jafnvel hinar Audvyrdeleguſtu / i hverra Fare þo verdur ei Jllt funded. Ef þeſſu er þañig vared fyrer þeim Skiepnum / ſem ei þurfa ad hrædaſt añad eñ þad/ ad miſſa þañ Anda / ſem þær draga af Loptenu/ edur maa vera riettara ad ſeigia þau Þreingſle/ ſem nefndañ þeirra Anda adſkilur fra Hræenu/ þa vyrdeſt mier þad eingeñ Olÿkende/ ad Mañeſkiañ/ hverja Gud hefur giært med miklu ypp-

arlegre

atlegre Anda/einum lifande Anda/hvertum hañ i Skøpun allra Hluta iñblies i Mañſens Naſer/ ſem er Skynſemdarfull Sæl/og i fyrſtu var ſkøpud til Lÿffſens/hrille vid hønum/einkum þar ed hañs Ætt og Kynferde er ecke betra eñ ſem aller vita/ ad hoñ má kallaſt Doottur Son Diøfulſens) hvern hañ gat vid Øfundeñe/ ſiñe Skilgieteñe Doottur/ Sap. 2. v. 24. Hvøria hañ brukar fyrer ſyna Frillu / og er þeſſe þeirra Sonur hid herfelegaſta Affſkræme og Forinia / ſem Von er / þvi Rooteñ er hin allra verſta ſem verda kañ. Diøfulleñ var goodur i Upphafe Skøpunareñar og i Veruñe : Gud ſá allt hvad hañ hafde giørt/og ſá/ þad var harla Gott / Gen. 1. v. 31. Eñ nu ſydañ hañ took ſig upp i mooke Gude / og hrapade þar fyrer til Helvÿtes / er allt hañs Framferde/ allar hañs Athafner / Verk / Ord og Hugreñingar vondar/ Allt þad ſem hønum tilheyrer/ er þvert a mooke þvi ſem Gud vill vera láta / og allt hvad af hønum kiemur/ er illt/ rædur þvi ad Lÿkendum / ad þeſſe hañs Sonur lÿſe Faderne ſÿnu / og ſverie ſig i Ættena. J hverre hellſt Lÿkingu ſem hañ ſÿner ſig / þa er hañ af hinum heilaga Job Sañkalladur Konungur Skielfingareñar/ Job. 18. v. 14.

Vier heyrum talad i H. Ritningu um̄ Þrefalldañ Dauda / um̄ Natturlegañ Dauda/ um̄ Dauda i Syndunum/ og um̄ eilÿfañ Dauda. Epter Natturlegum Hætte/ verdur mørgum billt vid ad mæta þeim Tÿmañlega Dauda / þvi ſo ſeiger Sprach: O ! Daude/ hvad beyſk er þÿn Miñing? Syr. 40. v. 1. Hvar fyrer marger eru ſo ſiñader / ad hañ má valla nefna þeim aheyrande / og þeir ſtandaſt ecke reidare/ eñ þa um̄ hañ er talad. Jlla brá hinum Gudhrædda Konunge Ezechia vid ad heyra ſiñ Dauda-Doom / hvern Spámadureñ uppſagde af Guds Alfu / Hañ ſnere ſier til Veggiar / og gret beiſklega/ hañ tÿſte ſem Tranañ og Svalañ / og ſtunde lÿka ſem Dufañ/ Hañ huxade / mætte eg eñ lifa til Morguns / eñ þu hefur giørt ut af vid mig / Eſa. 38. v. 13. 14. Miklu Ognarlegre er hiñ Andlege Daude / ſem hefur þañ Eilÿfa i Fÿlge med ſier / og dregur hina Ydrunarlauſu til Helvÿtes / hvadañ eingeñ Endurlauſnar Von er.

Hrædelegur er hen̄ Nátturlege Daude/ þvi han̄ er Verdlaun Syndaren̄ar/ Rom. 6. v. 23. En̄ þeim einum er han̄ hrædelegur/ ſem ecke eru Heimenum dauder. Þeir ſem Heimenum eru dauder/ þeirra Lÿf er Chriſtur og Dauden̄ þeirra Abate : Af þvi Men̄ heyra ſo margt talad um̄ þeſſa grim̄elegu Ofreſkiu Daudan̄ / þvi er Von ad margur kvÿde honum/ en̄ þo ætla Eg eingen̄ mune vita hvørnen̄ þad tilgeingur / þvi eingen̄ er apturkomen̄ til ad ſeigia oſſ þad : Hvør veit nema nu ſie Hørku þurfe til þeſſ ad þola Daudan̄ / en̄ eitt lÿted Skurdar-Saar/ og marger hafa vered ſo Frÿgiedia / ad þeir hafa ei feinge virdt han̄ fyrer ſier/ þo et hafe vered an̄ad en̄ fan̄ÿtur Hiegoome i adra Hønd til Avitings / Þvi miklu framar er Dauden̄ þeim liettbær / ſem vita/ ad han̄ er þeim Jngangur til eilÿfs Lÿfs / hverium Heimuren̄ er Kroſſfeſtur fyrer Chriſti Saker og þeir Heimenum/ Gal. 6. v. 14. Æ! Eg Syndugur Madur / hver mun leyſa mig fra þeſſum Daudalega Lÿkama? Rom. 7. v. 24. ſeiger Paulus : So miked elſkade han̄ ſitt Nátturlega Lÿf. J ødrum Stad ſeiger han̄: Chriſtur er mitt Lÿf/ og ad deya er Abate / Phil. 1. v. 21. So miked hræddeſt han̄ þan̄ Nátturlega Dauda.

Dauden̄ er ad ſønu þeim Riettlátu Guds Abate orden̄ / hvenær ſem han̄ kiemur / þor þeir bera jafnan̄ i ſÿnu Hiarta Vitnesburd H. Anda / ad þeir ſieu Guds Børn / Rom. 8. En̄ ecke er þad Daudans Verk i ſiálfu ſier/ og alldrei honum ad þacka/ helldur er þad Forþienuſtu-Verk JEſu Chriſti/ ſem yferſtie Daudan̄ / vard Daudans Daude/ Ebr. 2. v. 14. Og hans Olifian/ Hoſ. 13. v. 14. So han̄ hÿgtur nu ad láta þa lauſa / ſem han̄ um̄ Stund fiøtrar og ad Herfangie tekur. J JEſu Dauda miſte Dauden̄ ſin̄ Brodd / ſo han̄ kan̄ ei framar ad vin̄a a eitt Riett-truad Guds Barn/ en̄ ein Broddlaus Bÿfluga/ ſem lætur med allra Handa Olátum utan̄ ad Eyrunum/ en̄ vantar þo Brodden̄ ad ſtÿnga med / hvar um̄ vor Endurlauſnare hefur kient ſÿnum Børnum ad ſeigia i Trun̄e: Daude / hvar er þin̄ Broddur? 1. Cor. 15. v. 55.

Lÿfed er kiært/ en̄ Dauden̄ vidbioodslegur/ ſem nu hefe Eg ſÿnt /

ſamt ſie: Eg ad Poſtuleñ hefur eige of miøg elſkad Lyfed fyrer ſyna eigeñ Skulld/ nie helldur hrædſt Daudañ fyrer Chriſti Saker/ vegna þeſſ Embættes / ſem Gud hafde hønum a Hendur feinged / hvad hañ og audſyner med þeim Heilrædum / ſem hañ leggur Timotheo : Haf i Miñe JEſum Chriſtum/ ſem uppvakeñ er fra Daudum/ fyrer hveriñ eg lyd hid Illa allt ad Fiøtrunum/ ſem eirn Illgiørda-Madur/ eñ Guds Ord er eige bunded / fyrer þvi umber eg alla Hlute vegna Utvalldra / ſo ad þeir Hialpræded ødleſt / ſem er i Chriſto JEſu med eilyfre Dyrd/ 2. Tim. 2. v. 8. 9. 10. Eg verd Foornfærdur yfer Offre ydar Truar / og Guds Þioonuſtugiørdar / Phil. 2. v. 17. Eg vil ſem feignaſtur giefa mig ut / og verda utgiefeñ fyrer ydar Saker/ þo eg/ ſem ydur elſka/ verde miña elſkadur/ 2. Cor. 12. v. 15.

Alment geingur þad yfer / ad lofa miklu / eñ enda fatt/ Stoor-Yrdeñ eru yferfliootanleg a Tunguñe / eñ ſkule þad koma til Verkaña / þa vill miña ur verda a Skundum : Med Muñenum ſeigia marger ſig ad elſka Gud / eñ eige Giørdernar ad verda Tunguñe ſamſteña / eru þeir Vatnslaus Sky / ſem af Vinde verda drifeñ / Jud. Epiſt. v. 12. Meſt er þeirra Stoormeñſka i Muñenum / ſem fyrer Gaal Ebeds Syne / þegar þar var eckert Fær a Ferdum / er þar Moodur i Mañs Brioosſte hia hønum/ ſo hañ ſeiger: Hvør er Abimelech/ og hvad er Sichem/ ad vier ſkulum þioona hønum ? Jud. 9. v. 38. Eñ ſem Abimelech kom i moote hønum med ſyna Filkingar/ var hañ ei ſo næſta Hugdiarfur. Þañeg virdeſt margra Kiærleika vera hattad til Guds / þeir hroosa ſier af þvi / ad þeir blyfe i hønum / 1. Joh. 2. v. 6. Eñ umgængaſt þo ecke / ſem hañ umgieckſt. Þvi midur / ſa ſem fyrſt frambydur ſig ad gænga i Daudañ med JEſu / er opt fremſtur i Flocke ad afneita hønum / þegar upp a ad ſæta / Joh. 18. v. 25. 27.

Ad hier hafe ei vered Stoor-Yrdeñ toom hia Poſtulanum Pæle / ætla Eg audſied: Naumaſt var hañ ur Kieñſluñe hia Anania / þa hañ took til ad Predika Evangelium i Damaſco og Arabia / Eñ þar villdu Gydingar ecke heyra hønum/ helldur lietu þeir ſier umhugad / ad brugga hønum Svikræde / vardveittu Noott og Dag Porteñ / so þeir feinge hañ i Hel sleiged / Eñ Lærefveinarner lietu hañ i eiñe Kørf um̃ Noottena sijga ofañ fyrer Mureñ / Act. 9. v. 24. 25. Hefde Paull þa i þad Siñ vered eins lyndtur og hiñ svikule Leigulide / þa hefde hañ sañarlega læted sier um̃ Muñ fara / ad fyrst þar være ad avissa vid Predikun JEsu Evangelii Høgg og Pustra / Smañ og Vanvirdu / Vm̃sætur og Daudañ / þa þyrfte hañ eige ad kaupa þad med þvi Moote / sa mætte koma i siñ Stad sem villde / Gud skyllde senda þañ hønum lijkade.

Þetta setur þo Postuleñ Paull eige a sig / þvi um̃ hitt er hønum meira giefed / ad Christur skyllde a sijnum Lijkama mikladur verda / hvort helldur fyrer Lijfed edur Daudañ / gillder hañ einu / og i þeim Asetminge ferdast hañ til Jerusalem / Cæsaream og Antiochiam / Act. 11. v. 26. Hvar sem hañ kom / predikade hañ Evangelium Guds Nadar / sierhverium̃ sem hañ fañ / ad þackarlausu. Þar epter ferdadest hañ til Seleuciam / Cyprum / Paphum / hvar sa Diofuls Sonur Elymas villde spyrna i moote riettum Veige DRottens / Cap. 13. v. 8. Sijdañ reyste hañ til Pergen i Pamphilia til Antiochiam i Pisidia / v. 14. Þadañ til Iconion / hvar Gydingar høfdu nær smænad hañ / og lamed med Griioote / hvadañ hañ ætte um̃ sijder Foot um̃ sijnum Fiør ad launa i þær Borger / sem liggia i Lycaonia / Lystram og Derben / og i þeirra um̃liggiande Lands-Alfur / Act. 14. v. 5. 6. J Lystra læknade hañ þañ Foot-hruma / er halltur kom af Lijfe siñar Moodur / og alldrei hafde fyrre geinged / v. 8. Samt fieck hañ þar til Launa Skom̃ og Hrecke af þeirra Hende / þvi þar komu nockrer Gydingar fra Antiochia og Iconio / yferføldu Lijdeñ / so ad þeir grijttu Paal / droou hañ ut af Borgeñe / meinande hañ daudañ vera / Act. 14. v. 19. Hvad fleira hañ ætte ad reyna / miñest hañ a / 2. Cor. 11. Af þessu øllu er sijnelegt / hversu Pauli Giedlage hafe vared vered / þa Guds Dijrd og hañs Embætte la vid adra Hønd. Mañlegu Hiarta mætte reña þ til Rifia / ad Jhuga / hvad Paull vard ad þola / vegna Vidurkieñingar Nafnsens JEsu / Marger

mañdu

mundu nu ren̄a i kvær Sveiter ad vin̄a ſlijkt til Himnarijkes Dyrdar/ En̄ þad er Boot i Mꝏle fyrer oſſ ſem nu lifum / ad Gud leggur ei an̄ad eins a oſſ / Vier mundum naumaſt fæter til ad vallda þeirre Byrde. Under þeſſare Byrde þreytteſt han̄ þo alldrei/ og eige Leſum vier / ad hønum hafe ſlopped um̄ alla ſijna Mæduſama Lijfdaga eitt Ædru-Ord. Lijte han̄ til ſin̄a Æfeſtunda/ þa er hønum ecke leidt ad lifa / þad ad lifa er hønum JEſus : Lijte han̄ til Daudans / ſem hønum er Abate orden̄ fyrer Chriſti Dauda / þa þiggur han̄ ſig ecke undan̄ ad deya : Han̄ lifer ei ſialfum ſier / han̄ deyr ei ſialfum ſier. Lifde han̄/ ſo lifde han̄ DRottne/ Deyde han̄/ ſo deyde han̄ DRottne/ Þar fyrer / hvert helldur han̄ lifde edur deyde / ſo er han̄ DRottens : Þvi þar fyrer hefur Chriſtur Dæied og upp aptur riſed / og Endurlifnad / þad han̄ ſie DRotten̄ yfer Lifendum og Daudum / Rom. 14. v. 7. 8. 9.

I. Han̄ helldur eige ſitt Lijf dijrmætt fyrer Chriſti Saker.

II. Han̄ helldur eige ſitt Lijf dijrmætt fyrer ſijns Embættes Saker.

III. Helldur han̄ eige ſitt Lijf dijrmætt i Motlætenu.

1. Sijn oſſ Føduren̄ þa næger oſſ/ ſagde Philippus vid Herran̄ JEſum Joh. 14. v. 8. Og vid þad ſama blijfur Paulus/ Øll þaug Vijſende/ ſem han̄ hafde numed i Tarſen og Jeruſalem/ voru nu einkes Verd orden̄ : Eg hiellt mig eckert ad vita a medal ydar / utan̄ JEſum Chriſtum hin̄ Kroſſfeſta ſeiger han̄ ſialfur/ 2. Cor. 2. v. 2. Þegar han̄ þeckte eckert til JEſum/ var han̄ Stiradur ſem Phariſæus/ Romverſkur af Jſraelis Ætt/ af Benjamins Kynþætte/ Ebreſkur af Ebreſkum/ En̄ þad helldur han̄ nu allt fyrer Skarn ad vera/ uppa þad han̄ avinne JEſum/ Phil. 3. v. 8. Hafe han̄ hin̄ Oendanlega Gud/ Skapara Himens og Jardar vid ſijna Sijdu/ þa þioonar bæde Himen̄ og Jord hønum til Beſta/ þvi ſie þad Heimuren̄/ ſie þad Lijfed eda Dauden̄/ ſie þad hid Nalæga edur hid Okomna/ allt er

Þad ydvart nær þier erud Chriſti/ 1. Cor. 3. v. 22. Hverſu Paulus var in̄teken̄ af Elſkun̄e til JEſum/ maa þar af raada med ødru fleira: Han̄ hafde ædur vyrdt fyrer dÿra Dooma Skrifter Neidingaſan̄a/ ſem þeir i Epheſo Bækurnar fyrer Fim̄tigu Þuſund Silfur-Peninga/ Act. 19. v. 19. En̄ nu gietur han̄ ei komed ſier ad þvi/ ad nefna eirn þeirra Spaaman̄ Epimenidem a Nafn/ ſeigiande: Eirn af þeirra Spaamøn̄um hefur ſagt þad/ Tit. 1. v. 12. Vid Arakûm ſin̄ eigen̄ Landa/ er hønum eingu betur: Nockur Skaalld hiaa ydur hafa ſagt ſeiger han̄/ Act. 17. v. 28. Þeſſer han̄s Kun̄ingiar voru hønum ſo Vidbioodsleger ordner/ ſem Iſrael Ægypſkum/ Gen. 46. v. 34. edur Samverſker Gydingum/ Joh. 4. v. 9. A Golgatha þyker hønum myklu betur adfara/ en̄ vid Gamalielis Fætur/ J Chriſti Schola/ helldur en̄ i Hoop og Samkvæme Phariſæan̄a/ hvad eingen̄ undrar/ ſem med hønum hefur ſmackad/ hverſu DRotten̄ er Liufur/ hverſu Sæll han̄ er/ ſem a han̄ treyſter/ Pſalm. 34. v. 9. Þvi þad er tvent Olÿkt ad hafa ſÿna Lyſting i Gude og Heimenum. Ef ad Biartleika Stiarnan̄a giæter ecke/ þa Soolen̄ kiemur upp/ hvad miklu framar mun þa øll Jardneſk Vellyſt og Glede Formyrkvaſt i Hiørtum Guds Barna/ þegar ſu biarta Sool Riettlæteſens med ſÿnu ſkiæra Lioose uppren̄ur/ vid hverrar brennande Hita/ og Lioomande Rødar Geiſla/ þeirra Vøxtur verdur ſem Palmavidarens/ Cant. 7. v. 7. Þau hallda ei ſitt Lÿf Dÿrmætt nær þau ſkulu Foornfæraſt/ helldur gledia þau ſig/ Phil. 2. v. 17. Leonen̄ og Eytur-Ormarner megna ei ad uppleiſa þad Fadmlak/ ſem þau a Gude feingid hafa/ og fyrre en̄ þau ſleppe þvi/ laata þau ſiælft Lÿfed/ og allt þad þau hafa i Lÿfenu. Hver ſem vill frelſa ſitt Lÿf/ med þvi ad reita Gud til Reide/ ad han̄ ſiælfur komeſt undan̄/ ſkal miſſa þad/ þvi þo han̄ lifi þvi Nattúrlega Lÿfe hier i Tÿmanum/ þa miſſer han̄ bæde þad Nattúrlega og Eilÿfa þa Tÿmen̄ er ute/ en̄ Eilÿfden̄ vidtekur/ Matth. 16. v. 25. Mun eg þa ei helldur vilia miſſa mitt Lÿf hier/ ſem er eins og Skugge/ ſem nockurskonar Gufa/ hver ed ſieſt um̄ Nægd/ en̄ hverfur ſkiødan̄/ Jac. 4. v. 14. Sem Þverhandar

Breidd og ecke pared/ Pſalm. 39. v. 6. Af hveriu hid Koſtulegaſta er Sorg og Armæda/ Pſalm. 90. v. 10. hellður eñ ad tapa þvi Eilijflega. Mun eg ei hellður vilia kioſa ad tapa þvi i Tijmanum / (ef Gud vill ſo vera láta/)z vera viſſ um̃ ad fiña þad i Eilijfdeñe? Mun ei betra ad tapa þvi med Vanvyrdu fyrer Chriſti Saker og medtaka þad aptur med Dijrd og Heidre / ſo ſem hañ ſiálfur lofad hefur ſeigiande : Hver ſijnu Lijfe tijner fyrer mijnar Saker / ſo ſkal fiña þad / Matth. 16. v. 25. Johannes er Afhøfdadur / Stephanus Grijttur/ Páll Halshøggveñ/ Petur Krofeſtur/ og þañig ſie eg ad marger af Pijſlar-Vottunum hafa vered Skape farner/ hinar Ognarleguſtu Kvaler og Pintingar/ hiñ Smánarlegaſte Daude hafa ei megnad ad þoka þeim Þvers-Footar frá Vidurkieñingu ſijns Lauſnara. Polycarpus/ þá hønum var hootad Elldе og grim̃um Villu-Dijrum/ Svarade : Gióred ſem ydur liſter/ Og er þeir villdu ſtreingia hañ vid eirn Stoolpa a medañ hañ brendur være/ ſeiger hañ : Láted mig vera Obundeñ / Sá Gud ſem ſtyrker mig til þeſſ ad þola Elldeñ/ ſtyrker mig ad vera kyrrañ i Bálenu. Babylas a Veigenum til Aftøkuſtadarens/ ſijngur ſiálfur ſiñ Lijk-Saung af Davids Pſalme/ þeim 116. v. 7. Verdu til Frids Sála mijn/ þvi DRottiñ veiter þier þad hid Gooda : Nær þrijr af hañs Sonum voru undereins med hønum til Lijfláts framleidder / vard hønum þetta ad Ordum : Siá / hier em eg / og þau Børn ſem DRottiñ hefur giefed mier/ Eſa. 8. v. 10. Þa bued var ad Nudſtrijkia Laurentium og klijpa hañ med gloande Tángunum / var hañ lagdur a Riſt til ad ſteikiaſt : Midt i þeſſu hroopade hañ til þeirra ſem nærſtadder voru : J þeña Rickt hefur mig leinge lángad / Eñ til Bødulſens / ſem hiellt Riſteñe yfer Elldenum / ſagde hañ : Þad er noog ſteikt a þeſſa Sijdu / ſnudu a hina. Þeſſer voru Afhøfdader vegna Vitnesburdarens JEſu/ og fyrer Guds Ords Saker/ Apoc. 20. v. 4. Eñ þeirra Bødlar lifdu epter / med Sárum ſærdre Sál og Samvitſku: Eg giørde illa/ ad eg ſveik Saklauſt Blood/ ſeiger Judas/ So æfergrlega beit Samvitſkañ hañ og nagade / ad hañ hafde eingañ Frid me Roo i ſÿnum Beinum / fyrre eñ hañ hieck aflængur i Gælganum/ med Snøruna uñ Hælſeñ / og komſt hañ þar fyrer ecke til betre Rooleghe ita edur Samvitſku Fridar ad helldur / nema verre væru/ Joh. 17. v. 12. Paull villde helldur gladur deyia i Gude / med goodre Samvitſku/ eñ lÿda Skip-Brot a Truñe/ og hafa vondt Breñe-Merke Samvitſkuñar epter ad bera/ Og a hønum ſañaſt þad ſem Brudureñ ſeiger : Elſkañ er ſo ſterk ſem Daudeñ/ Cant. 8. v. 6. Ja / eñ nu ſterkare / þvi Daudeñ ſiælfur hefur ei kuñad ad deyda þeirra Kiærleika til Guds.

II. Helldur Poſtuleñ eige ſitt Lijß dijrmætt fyrer ſijns Embættes Saker.

Lÿfed er dÿrmætt/ eñ þo eige ſo dÿrmætt/ ad eckert fiñeſt þvi jafn vægt/ þvi þad er Tÿmanlegt/ og endaſt þegar minſt varer : Dauda-Mein Mañeſkiuñar eru margvÿſleg/ og nærre þvi ſo mørg/ ſem Bein eñ eru i Beina-Grindeñe. Þo ad eingeñ Meinlæte giøre Nætturu vorre Ofrÿke / þa hefur þo Daudeñ alltÿd hreidrad ſig i Limunum / og brÿtur eitt Mæktar-Trie epter añad ur Leyr-Huſe Lÿkamañs. Siñ Laun-Gang veit hañ ad feta ſo ſtillelega / ad vier opt og Tÿdum verdum þeſſ naumlega varer/ fyrre eñ hñ ſiælfur leider ſig i Lioos/ og fer ad oſſ med þvilÿku Ofbellde / ad þar er eckert Vndañfære. Guds Myſkunſeme er betre eñ Lÿfed/ Pſ. 63. v. 4. Hun er dÿrmætare eñ Himen og Jørd med øllu þvi þar er iñe / Sie hun ſo dÿrmæt ſem vÿſt er / þa af Tveñu ad velia / vil eg helldur tÿna Lÿfenu heñar vegna/ eñ giøra mig vidſkila vid hana med Syndeñe/ og hallda Lÿfenu.

Eige giet Eg Ordum ad þvi komed/ hverſu miked Eg villde lÿda til þeſſ/ ad hafa Gud alltÿd a mÿna Sÿdu / og fyrer miñ Vin/ Allorei er Tÿmanlegt Lÿf ofgiefed fyrer eilÿft Lÿf : Sie þad Skÿllda mÿn / ad voga Lÿfenu fyrer Konungeñ / fyrer Lønd og Lÿde / Hvad miklu framar fyrer miñ Gud ? Guds Myſkunar-Ydur kemaſt ſo vid til Medaumkunar yfer mier hælfdaudum Orme / ſem fyrerliteñ og uñvelltur hlaut ad liggia i mÿnu Bloode / ad af þeim er uppſprotted eitt O-uppauſande og Botnlauſt Haf Gudlegrar Myſkunſeme / ſem þvode hid dauda Blood Syndaña af Sælu miñe/ og þeſs minſte Drope vard heñe ein heilnæm Ambroſia og Odaudleikans Dryckur / hvad Frelſareñ vottar / Joh. 4. v. 14. Hver hañ dreckur af þvi Vatne / ſem eg mun giefa hønum / hañ ſkal ei þyrſta Eilijflega / helldur þad Vatn ſem eg gief hønum / mun verda i hønum Vatns-Bruñur / ſem flytur til eilijfs Lijfs. JEſus elſkade mig ſo heitt ſiñ Fræ villtañ Saud/ ad hañ ecke hiellt ſitt Lijf dijrmætt/ ſem var dijrmætara/ eñ alls Mañkynſens Lijf/ ſkyllde Eg þa vera ſa Oþocke/ ad elſka mitt Lijf allt til Daudans / Apoc. 12. v. 11. Og eige uña hønum þeſs / ef Eg ſie hønum med mijnum Dauda þient vera. Mun Gud hafa ſett eirn edur añañ til Giætſlu a Saudum ſijnum/ i þvi Skyne/ ad hañ mætte giøra þad Verk med hangande Hende? Añaſt Saudena ad þvi Leite ſem Lijkamañ ahrærer/ eñ ecke Sælena? Leggia Kodda under Høfud Syndaraña og loſa þeim Lijfenu? Ezech. 13. v. 18. Tala epter þvi ſem Eyrun Klæia? 2. Tim. 4. v. 3. Hønum i Vil ſem heyra ſkal/ ef Gud og Samvitſkañ biooda añad. Mun Eg eiga ad flya/ þa Eg ſie Ulfeñ koma? Sem hiñ Svikule Leigulide / Joh. 10. v. 12. Og yfergiefa Saudena/ ef Eg añars þykeſt ſiña þeirra Sælu med miñe Nærveru og Lijfs-Fære borged verda? Ecke liet Amos ſier ſeigiaſt / jafnvel þo Amaſia villde ſetia hønum Brillur a Naſer.

Johañes Skijrare ſtraffar Herodem fyrer Syndena uppa Guds og ſijns Embættes vegna / og eige giet eg leidt mier þad i Huga / ad Johañes hafe vered ſo Okuñugur Heimenum/ ad hañ ei vitad hafe / ad Lijfed munde tæpt ſtanda/ þa vidliggur ad ſtraffa Syndena hiña hinum Vollduga / eñ þar fyrer mætte hañ þo ei hrædaſt/ edur læta þad Ogiørt. Hefde Eſther ecke rædeſt i þad/ ad ganga iñ til hiñs Mikelæta Konungs Ahaſverum og voga Lijfenu/ Seigiande: Ef eg dey / þa dey eg / Eſth. 4. v. 16. Hefde eingeñ giørt þad/ þa munde Guds Kyrkia hafa lagſt i Eyde og Gydinga-Lijdureñ fyrerfareſt. Eige er þad hier med meint / ad vier alltijd ſkulum vera Reidubuner ad læta vort Lijf fyrer Eirn og Sierhvern / allra helſt ef þad rijdur eige a Sælar Velferd/ þvi hier kiemur þad fram / Vier ſkalum elſka vorn Naunga ä ſiælfa oſſ/ helldur i þañ Mæta/ ad vier ſæum/ ad eins añars Lÿf være miklu Gagnlegra Guds Kyrkiu eñ vort eiged Lÿf/ ſem þar ſtendur ſkrifad uñ David/ Hañ Einſamañ var þeim ſo goodur / ſem tÿu Þuſund/ og fyrer þa Ordſøk voru Aqvila og Priſcilla til Reidu ad læta ſitt Lÿf fyrer Paulum/ Rom. 16. v. 4.

Fyrer eins Tÿmañlega Velferd þurfum vier eige ad læta vort Lÿf/ Eñ kyñe vor Daude og Lÿflæt hañs Sælu til Gagns ad koma / þa meigum vier ei hallda þad dÿrmætt/ þvi a millum hins Daudlega Lÿfs / og hiñar Odaudlegu Sælar er eingeñ Samjøfnudur : David Oſkar ſier/ ad hañ hefde mætt deÿa fyrer Abſalon/ 2. Sam. 18. v. 33. Þvi hañ var Ottablandeñ / ad hañ munde hafa fared illa / og villde þvi gladur Endurkaupa hañs Lÿf med ſÿnu Lÿfe/ þvi ſiælfur var hñ viſſ uñ ad deÿa Sæluhoolpeñ.

Eingeñ mæ ſetia ſitt Lÿf i Hættu/ hverke i Embættes Søkum nie utañ þeſſ / þegar eingeñ Naudſyn tilkrefur / edur ef audſied er / ad eckert mune ægeingt verda i Guds Erynde.

Nockrer eru ſo Skape farner/ ad þeir fara þvi øllu fram/ ſem flÿgur i þeirra Huga / og læta ſÿnar Heimſkulegar Fyrertekter gænga uppa Von og Ovon/ ſem þeir Lÿkþræu/ ad falla til Hers hiña Syrlendſku / ſegiande : Ef þeir læta oſſ lifa / þa lifum vier/ Eñ ſlæe þeir oſſ i Hel/ þa erum vier dauder/ 2. Reg. 7. v. 4. Þo þar ſtæde ſinn Eingell med eitt brugded Sverd midt i Veigenum / Num. 22. v. 23. Þa vilia þeir þo med Magt æfram i Fordiørfunena og raudañ Daudañ. Eingeñ fæheyrd Diørfung og Fæſiña er þvilÿkt i Olld þeſſære/ þvi hun tÿdkaſt miøg / jafnvel þo hun ſoome aungvum utañ Vitfyrringnum og hinum Vitſtola / og hefur øngra goodra Afdrifa ad vænta ſier / þvi Guds Ord ſegia : Ef þu kiemur i Bardaga til ad ſÿna Dirfſku þÿna / þa mun Gud læta þig falla fyrer þÿnum Ovinum/ þvi Magteñ ſtendur til Guds ad hiælpa og til ad læta falla/ 2. Par. 25. v. 8. Hver Konungur dregur ut / ad hallda Oruſtu i giegn ødrum Konunge/ ſitur hañ eige ædur/ og huxar med ſier/ hvert hañ giete med Tÿu Þuſundum mætt hønum / er med Tuttugu Þuſunder kiemur i moote hønum? Eñ ef ei/ ſender hañ Bod/ medañ hiñ er eñ nu Fiarlægur og bidur Fridar / Luc. 14. v. 31. 32. Þegar ſo ſtendur a/ vogar Paulus þad ecke helldur / Act. 9. v. 25. Endurlauſnareñ bÿdur og ſÿnum Læreſveinum / nær þeir være Offſookter i eirnre Borg/ ſkylldu þeir flÿa i adra/ Matth. 10. Sama audſÿna Dæme Moyſis / Eliæ / og añara fleire. Gud er ſo Nadugur / ad hañ lætur þad ei drÿfa a vora Daga/ſem Paulus og hiner adrer Poſtularner urdu ad reyna / ad vort Lÿf med Ofbellde ſie af oſſ teked vegna JEſu Vidurkieñingar/ ſamt eigum vær ad læta oſſ til Nugar koma/ ad hallda eige vort Lÿf dÿrmætt/ med alvarlegum Ahuga/ ad Sælernar hafe ſitt Vidurelldе / ad Saudena vante hverke ad eta nie drecka.

Læt Kraptana þverra/ Burdena ſlitna/ og Lÿfed fara ſiñ Veg i Guds Þioonuſtu/ DRotteñ hefur meira eñ þad er/ ſem hañ hefur ad giefa þier / 2. Paral. 25. v. 9. Hverium þu þioonar med hreirnre Samvitſku / 2. Tim. 1. v. 3.

III. Helldur hañ ecke ſitt Lijf dijrmætt i Motlætenu.

Lÿfed er eirn Iñgængur og Vtgængur / Pſ. 121. v. 8. Troppurnar a hverium vier gaungum / eru ad Fædaſt / Lÿda og Deyia. Þær Syſtur i Bethania undrar þad / ad ſa ſkule ſiukur liggia / ſem JEſus elſkar / Joh. 11. v. 3. Eñ Poſtuleñ Pall hefur adra Meiningu/ Oreñ a Guds Barna Lÿkama ælÿkur hañ/ ſem þau / er koma af Alage Fodurlegrar Reffſingar / Ef þier Typtunena þoled/ þa frambÿdur Gud ſig ydur ſem Børnum/ Ebr. 12. v. 17.

Jacob gaf Syne ſÿnum / þeim hañ heitaſt elſkade / eirn miſlitañ Kyrtel/ Gen. 37. v. 3. Þvilÿkur er og þeirra Klæda-Litur i Heimenum / ſem Gud elſka : Hvar fyrer er þiñ Klæda-Litur ſo raudur ad Lit? Eſa. 63. v. 2. Þeirra Klæde/ ſem Gud elſkar/ eru ofeñ ſamañ af Svørtu og Raudū / af Sorg og Offſooknum / þau hreinu og føgru Silke-Klæde eru þeim geymd / þar til þeir ſkulu iñgænga til Lambſens Brudkaups / Apoc. 19. v. 7. 8. Þeir einer ſem kyſſa Kælfana / Oſ. 13. v. 2. hafa þad Hlutſkipte/ad eta og drecka og ſtanda upp ad danſa / Ex. 32. v. 6. Eñ þeſſ Kroſſfeſta JEſu

Læreſveinar eiga añad fyrer Hondum / Hofdinge Sæluhialpareñar er fyrer Pyſlena fullkomlega vygdur til ſiñar Dyrdar/ Ebr. 2. v. 10. So meiga þeir og lyka buaſt vid / fyrer margar Hørmungar ad iñgañga i Guds Ryke/ Act. 14. v. 22. Gud hefur hverge lofad þvi/ ad Børn ſyn ſkylldu liggia i Legu-Rume af Fyla-Beinum / Amos 6. v. 4. J þeſſum Heime/ og af þeim ſtyga upp i Abrahams Skaut/ helldur hiñ Veigeñ/ þolum vier / ſo munum vier med rykia/ 2. Tim. 2. v. 12. Gud er hvad blydaſtur þegar Mootvidred bilur a Sælu og Lykama ſem ſtrydaſt: Sa ſem meſt griet i Jſrael / og vætte ſitt Legu-Rum i Tarum/ var hiñ fegurſte Saungvare i Eyrum Drottins/ 2. Sam. 23. v. 1. Vor Opoleñmæde giører Kroſſeñ ecke liettare/ helldur ſtikker hun Lyfed/ og tvøfalldar Byrdena: Sa er olldunges Olærdur i þvi ad gañga under Kroſſe Drottens vors JEſu Chriſti/ hvørs Hiarta bleideſt / Knien veiklaſt/ Lendarnar bifaſt/ og Andlited folnar / Nah. 2. v. 10. Vid hveria Mootlætes Báru / ſem hañ verdur ad ſupa i Brim-Garde Hørmungañna: Eñ hiñ eilyfa Giafarañ ſpeñer ecke ſyn Børn fyrer þyngra Ok / eñ þau gieta dregied/ 1. Cor. 10. v. 13. Hvar fyrer ſkylldum vier þa vera ſo Opoler/ og ei trua Gude? Hvad hialpar þad ad kyſta ſem Tranañ og Svalañ/ fyrerkoma voru eigeñ Lyfe med Harma-Klogum/ og lata oſſ þad leidt vera? Þar ed vier vitum / ad Gud leitar ei upp añañ Veg handa oſſ ad ferdaſt ut af Heimenum iñ i Himeneñ / eñ þañ ſem Almeñur er/ hvern vier aller verdum ad feta / hvern Poſtularner geingu med glødu Giede/ þeir geingu glader i burt fra Radenu/ þa þeir hofdu þeſſ verduger vered / ad lyda Hadung fyrer JEſu Nafns Saker / Act. 5. v. 41. Sonur Guds leid Hungur/ og var þo Lyffens Braud/ Þorſta/ og var ſu lifonde Vatns-Uppſpretta / Spie og Spott / og var þo Konungur Dyrdareñar / Daudañ / og var Lyffens Furſte/ allt fyrer þad þagde hañ ſem Saudur er leideſt til Slatrunar / Eſa. 53. Eñ leid þo eck. fyrer ſynar eigeñ Synder. Skyllde þa eirn veſæll Orma-Seckur þykiaſt þeſſ umkomeñ/ ad ſtanda Fætenum framar eñ hiñ Eingietne z Elſkulege Sonureñ Guds? Og villa ſkora ſig undañ þvi ad lijda med þolin̄mæde fyrer ſijnar eigen Illgiørder/ þad ſem Gud aaleggur/ uppa þad hañ venie oſſ af Briooſtum hiñar miklu Babilonis Hoor-Konu / og ad Bijmañ af heñar Hoordooms-Vijne meige lijda af oſſ? Þeir ſem ecke betraſt vid Kroſſeñ/ verdur traudlega audeed ad batna/ Eñ þeir ſem vid hañ leidriettaſt / lijda alldrei ofletnge/ nema Gudz ødruvijſe ſijneſt. Sa Riettlaate er Hughrauſtur ſem ungt Leon/ Prov. 28. v. 1. Gladare uner hañ vid Lazari Aſigkomulag/ Luc. 16. Eñ vid hins Rijka Mañs Pell og Purpura / gladare geingur hañ ad Paals Bøndum/ eñ ad Balthaſars Gull-Feſte/ Dan. 5. v. 16. Vanvirding Chriſti helldur hañ ſtærre Rijkdoom/ eñ Ægyptalands Fiaarſioodu / Ad lijda Illt med Guds Foolke / er hønum þægra/ eñ Skundlegt Epterlæte Syndareñar/ Hebr. 11. v. 25. Sællre kallar ſa mootlætte Madur ſig vera i ſijnu Nelvijſte/ ſem Gud hefur tilreidt hønum a Jørdune / 1. Sam. 2. v. 6. Eñ Dijreñ i ſijnu Paradys / hveria hañ ſialfur hefur handa ſier tilbued.

Um̃ hina Fyrre hlioodar Guds Ord þañig: Sæler erud þier ſem grœted/ þvi þier ſkulud hlæia/ Luc. 6. v. 21. Eñ um̃ hina Sijdare: Vei ydur ſem hlæed/ þier munud Æpa og Jla/ v. 25. Ef vier lijdum med hønum / ſkulum vier og eirneñ med hønum verda upphafder til Dijrdareñar / Rom. 8. v. 18. Ecke þad ad vorar Hørmungar ſieu Orſøk til ad upphefiaſt edur ad rijkia/ helldur Vegur til Upphefdareñar og Rijkeſens. Vier verdum af DRottne typtader/ uppa þad vier fordæmuſtum eige med Heimenum/ 1. Cor. 11. v. 32. Pauls Blynda dregur Glær Syndaña af hañs Augum/ Act. 9. v. 9. Naamans Lijkþraa giører hiñ fagra Rimmon ſvartañ/ 2. Reg. 5. Hins Fortapada Sonar Hungur og Fatækt / vijſar hønum heim aptur til Fødur-Huſa/ Luc. 15. Sæll er ſa Madur ſem Freiſtingena lijdur / þvi epter þad hañ er reyndur/ mun hañ ødlaſt Lijffens Coronu/ Jac. 1. v. 4. Andeñ kieñer hønum ad hroopa Abba Fader/ Gal. 4. v. 6. Þeir i þeim gloande Ofne tøpudu øngvu / utañ Bøndunum ſem af þeim bruñu / Dan. 3. v. 25. Vier i Ofne Freiſtingañ tøpum og øngvu utañ Syndareñar Bøndum / þad er ſu Nytſemeñ þar ut af/

ad Jacobs Synder munu burt teknar verda / Esa. 27. v. 9.

Hin Truade sier leingra/ eñ fram̃ fyrer sialfar Fæturnar / hañs Laungun epter Gude drÿfur hañs Hug og Hiarta upp yfer alla Him̃na fram̃ fyrer Gud / Mootlæting þessara Tÿma helldur hañ eige verda þeirrar Dÿrdar/ sem vid hañ mun opeñber verda/ Rom. 8. v. 18. Hañ gledur sig vid þad / ad meiga bera Mark-Teikn DRottens vors JEsu Christi a sÿnum Lÿkama/ Gal. 6. v 17. Hañ gledur sig/ ad hønum veitest su Virding/ ad meiga uppfylla a sÿnu Hollde / þad avantar Christi Harmkvæle / Col. 1. v. 24. Þegar hañ deyr fra Verølldeñe þa sofnar hañ Act. 7. v. 60. So sætt under Byrdeñe/ sem a hiñe mjukustu Sæng/ Þegar Sverded/ Faatækteñ/ Steinarner og Mootlæted filgia hønum til Dyraña i Heimenum / og Heimureñ vill ecke hÿsa hañ leingur/ þa tekur Gud hañ til sÿn iñ i Himeneñ/ ad Vitne Stephani . Siaed eg sie Himnana opna/ og Mañsens Son standa til Guds hægre Handar/ Act. 7. v. 57. Þeir sem hvÿtum Skruda klædder voru / voru þeir / er komner voru ur miklum Harm-Kvælum / Apoc. 7. v. 14. Midt i Daudans Port-Dyrum mæter hønum Lÿfed / Eg mun ei deÿa helldur lifa og kuñgiøra Verkeñ DRottens/ Psalm. 118. v. 17. Þeir Lærdu Gydingar giøra sier margañ Þanka um̃ þad/ ad aller Bookstaferner i DRottens Zebaoths Nafne JEHOVA/ eru Hvÿlande Bookstafer: Eñ eitt Guds Barn ma þar um̃ þeinkia/ Sialfur Jehova er mÿn Hvÿla / hia hverium eg hvÿle/ og hañ hia mier.

Alldrei kom Dufañ so til Arkareñar / ad hun fære ei a nÿ aptur ut af Ørkeñe/ Gen. 8. Eñ nær Jacob kiemur til siñar Hvÿldar/ skal hañ i Fride vera / og eingeñ mun skielfa hañ / Jer. 46. v. 27. Sa sem hefur vered Guds i lifanda Lÿfe/og hallded sier vid hañ/ þarf ei ad bera Kvÿda fyrer þvi/ ad Gud yfergiefe hañ i Daudanum. Vier høfum eirn DRotteñ / sem af Daudanum frelsar/ Psalm. 68. v. 21. Sÿna Hugarhreiste lætur David i Lioose med epterfylgiande Ordum: Þott ad eg rafade i myrkvum Daudans Dal/ þa hrædest eg einga Olucku / þviad þu ert hia mier/ þiñ Vøndur og Stafur Hugsvala mier / Psalm. 23. v. 4.

So Gladur gieck og lÿka Vor Sal. Herra ut af þeſſum Heime / fra Lÿfenu i moote Daudanum med goodre Samvitſku og hreinu Hiarta / ædreifdu med ſÿns Lauſnara Bloode / vitande / a hvern Hañ hefde truad / og Fulltrua ad Gud er Almættugur / ad vardveita þad / ſem Hañ hefde Honum a Hendur faled / 2. Tim. 1. v. 12. Hañ hiellt ecke ſitt Lÿf i Lÿfenu Dÿrmætt fyrer Chriſti Saker / og opt lagde Hañ ſitt Lÿf i Hættu i ſÿnum Embættes-Verkum / þar fyrer hiellt Gud eckert of Dÿrmætt handa Honum i Lÿfenu. I mooti Syndeñe var Gud Hañs Heilagleike / I Mootlætenu Hañs Fognudur / Pſalm. 84. v. 3. I Fatækteñe Hañs Audlegd / I Veikleikanum Hañs Styrkur / I Daudanum Hañs Lÿf / Og i Grøfeñe verdur Hañ hañs Uppriſa / Joh. 11. v. 25. I Truñe a JEſum Chriſtum Lifde Hañ / og fyrer þvi bar Hañ hier fra Endalok Truareñar / ſem er Saaluhiaalp Saalareñar.

Framar høfum vier ad yfervega :

II. Pauli Trufeſte a hañs Chriſteñdooms Hlaupe / og i hañs Embætte :

Þvi ſo hlioodar Textañ :

So ad Eg fullkomne mitt Hlaup med Glede / og þa Þioonuſtu / etc.

Hier lÿtur Poſtuleñ til Sidvenju hiña Gømlu / ſem lieku marga hlaupa a einu Skeide / til þeſſ Takmarks ſem þeim var fyrerſett / eñ vid Endañ a þeſſu Takmarke / var Hnoſſed / hvert ſa odladeſt / ſem beſt dugde ad hlaupa / og fyrſtur allra gat nææd til þeſſ. Med ſømu Ordum nærre þvi talar hañ vid ſÿna Corinthios / þa hañ er ad benda þeim til þeſſ Vegar / a hverium þeir ſkule hlaupa / af hverium þeir ſkule ei vÿkia / hverke til hægre nie vinſtre Handar / Eſa. 30. v. 21. So þeir kuñe ad fullkomna Hlauped og hallda Truñe / 2. Tim. 4. v. 7. Vite þier ecke (ſeiger hañ) ad þeir ſem a Skedenu hlaupa / þad þeir hlaupa ad ſømu aller / eñ eirn er ſa ſem Hnoſſed tekur : Hlauped ſo ad þier høndled þad / 1. Cor. 9. v. 24. Af þeſſu tekur þa Poſtulen̄ ſier Dæme / Og ſo ſem ad þeſſer hlupu beint til þeſſ ad þeir giæte ødlaſt hid Tÿman̄lega/ So vill han̄ og lÿka/ a hinu Andlega Chriſten̄dooms Hlaupe/ ecke ſtanda kyrr i ſømu Sporum / ecke hleypa a Skeid og fram̄ hia Markenu / ecke helldur hlaupa hÿngad og þangad i allar Atter Heimſens uppa hid Ovißa/ 1. Cor. 9. v. 26. Helldur meinar han̄ hvert i moote ſÿnu eigen̄ Hollde og Bloode / ſem ſtrÿder i moote hinu Gooda/ fyrer Adſtod lifanda Guds/ ad giøra viſſan̄ Gang med Footunum/ Hebr. 12. v. 13. So han̄ eige hraſe/ ſo han̄ hlaupe a þvi Skeide/ ſem hin̄ Alvitre Gud hefur hønum afmarkad / en̄ ecke ødru/ og eige einu Footmaale leingra / ſo ad han̄ vid Endan̄ a þeſſu Skeide nae þvi Hnoſſe/ ſem Konungur Himens og Jardar hefur uppſett / hvert ad er Corona Riettlæteſens / 2. Tim. 4. v. 8. Poſtulen̄ vill þar fyrer **I. Hlaupa a þvi rietta Skeide:**

Vort Naatturlega Lÿf i Heimenum er ſem þad ſie a Hlaupe/ Job. 7. v. 6. Soolen̄ ſÿneſt fyrer vorum Augum ecke ad bæra ſig / en̄ hleipur þo a einum Tÿma margar Mÿlur. Voru Lÿfe ſÿneſt lÿted mida med Deige laungum / ſamt hleipur þad ſo fliott / ſem eirn Hlaupare/ og þo miklu ſafnara / Og þetta Lÿfſens Skeid verdur ei ſtillt / fyrr en̄ ſialft Lÿfed hefur hlauped med oſſ fra Lÿfenu / og flutt oſſ fra Tÿmanum in̄ i Eilÿfdena.

Med kreptum Fÿngrum gaungum vier tÿdaſt fra Skaute vorrar Moodur in̄ i þen̄an̄ Eymdar-Dal/ ſo ſem ſtrax til Reidu/ ad taka vid vorum Pilagríms Staf / hlaupa i hen̄ar Skaut aptur / og ut af Heimenum/ epter þad vier høfum fullkomnad þad Skeid/ ſem Drotten̄ hefur oſſ fyrerſett: En̄ med riettum Fÿngrum gaungum vier tÿdaſt ut af hønum / þvi þa høfum vier ſagt hin̄ ſama nidur. Þvi meir ſem ſæreſt til vor af Lÿfenu / þvi meir nalægeſt Dauden̄/ ſem er Lÿfſens Ende / Eg dey Daglega ſeiger Poſtulen̄ Paall / 1. Cor. 15. v. 31. Fra þvi ad Adam braut þan̄ Saattmaala/ ſem Gud giørde vid han̄/ hefur þad ſtaded vid þan̄ gamla/ þu hlÿtur ad deya/ Syr. 14. v. 18.

Ecke hefur hin̄ Eilÿfe Vÿsdoomur laated ſitt epterliggia/ ad miſka Gøfuga Men̄ a þad/ hverſu þeirra Hiervíſtar-Tÿmar ſieu Skam̄-

mæer/

viker / þvi allvÿda kuña þeir / ſem eige hafa byrgt fyrer Augu ſier / og Heilſkigner eru/ ad lÿta i Natturuñe Speigel Daudlegleikañs.

Hvørt Gras-Bladed miñer oſs a þad/ hvad fallvallt ſie Æfe vor/ Allt Holld er Gras / og øll Dÿrd Mañſins / ſem Bloome Graſſens/ Graſed er uppþornad/ og Bloomiſtred af falled/ 1. Pet. 1. v. 24. Hvør Fugleñ ſem flÿgter ut um̃ vÿda Verølldena/ miñer a þad ſama/ Lÿka ſem eirn Ørn/ er til Brada flÿgur/ burt flÿa vorer Dagar / Job. 9. v. 25. 26. Þad Endime ſem vier af oſs þvoum a Deige hvertum/ og þad Sorp vier gaungum ofañ a / miñer oſs a þad : Þu ert Jørd/ og ad Jørdu ſkalltu aptur verda/ Gen. 3. v. 19. Hvert Ord/ er vier tølum / bender til þeſs / ad vier framleidum vora Ara-Tølu ſem eitt Æfentÿr/ Pſ. 90. v. 9. Su Fæda vier neÿtum/ er Vidurellde Madkaña/ ſem i Holldenu fooſtrader eru/ 1. Cor. 6. v. 13. Hvert vier erum heima edur añar Stadar/ mætte oſs til Hugar koma / ad a medañ vier byggium i þeſſum Lÿkama/ þa erum vier i Fiarlægd fra Drottne/ 2. Cor. 5. v. 6. Lÿtum vier til ſialfra vor / þa er þad Guds aſett Rad/ ad hid daudlega ſkule burt ſvelgiaſt af Lÿfenu/ 2. Cor. 5. v. 4. Svefneñ er Daudans Brooder/ Joh. 11. v. 11. Og þa vier af Honum vøknum/ ſkÿlldu Meñ ei gleÿma Davids Ordum : Eg mun ſaddur verda nær eg vakna epter þiñe Mÿnd. Pſalm. 17. v. 15.

A þeſſu Skeide hlioota hiner Daudlegu Guder ad hlaupa : Eg hlÿt ad fara til Helíar Port-Dyra/ Eſa. 38. v. 10. Og Kieñemøñunum leifer ecke Daudeñ ad blÿfa / Hebr. 7. v. 23. Hier er Salomon hiñ Vÿſe/ Samſon Sterke/ Abraham og Lazarus/ aller a hiñu hardaſta Skeide / Moÿſes og Aaron hlaupa hver um̃ añañ fram : J øllum Stiettum og i hvertum hellſt Stad/ ſem vier erum hier a Jard-Rÿke/ ma þad heita ſem Hormiſda fordum ſagde vid Conſtantinum : Et hic homines moriuntur, hier deÿa og lÿka Meñ. Þeſſe Lÿk-Kiſta/ er vier med vorum Augum ſiaum nu ad ſtanda vid opnada Grøf/ ber Vitne um̃ þad : Kongur i Dag / Daudur a Morgun/ og þa Madureñ er daudur/ eta hañ Ormarner/ Syr. 10. v. 12. 13. J Dag mier/ a Morgun þier. A þeſſa Lÿk-Kiſtu / i hverre Þiooñ hins Hædſta

Guds/ Act. 16. v. 17. Liggur Andvana/ virdeſt mier Job ſkrifa: Eg ſagde til Grafaren̄ar/ þu ert min̄ Fader/ og til Orman̄a/ mÿn Mooder/ og mÿn Syſter/ Job. 17. v. 14. Davids Spurningu/ hvert er ſa nockur ſem lifer og ecke ſier Daudan̄? Pſ. 89. v. 49. ſvarar Paulus: Synden̄ er fyrer eirn Man̄ in̄komen̄ i Heimen̄/ og Dauden̄ fyrer Syndena/ en̄ Dauden̄ hefur ſier til allra Man̄a in̄þreingt / af þvi ad aller Syndgudu/ Rom. 5. v. 12.

Fleſter ſem þetta heyra/ munu þeinkia: Þetta veit eg fyrer laungu/ Þvi øllum Møn̄um er Einuſin̄e æſett ad deya/ En̄ þar til ſvara Eg med JEſu eigen̄ Ordum: Ef þier vited þetta/ þa erud þier ſæler ef þier gøred þad / Joh. 13. v. 17. En̄ ef mier leifdeſt ad ſpyria / hvad miked þier midar æfram̄ med Deige laungum a þÿnu Chriſten̄dooms Skeide? Eda þvi geingur þu ſem ert ſærra Foota Leingd/ ſo uppblæſen̄ af Hrokanum/ Fram̄ og til Baka i Heimenum/ en̄ læſt þo vita/ ad Ormarner ſkulu verda i Grøfen̄e þÿn Under-Dÿn̄a / og Madkarner þÿn Abreida? Eſa. 14. v. 9. Þvi ſtærer þu þig af Vølldunum z Embættenu/ i hverium ef þu riettelega ſtendur/ þa eru þau raunar Þrældoomur / en̄ veitſt ad Man̄eſkian̄ blÿfur ei leinge i Heidrenum / Pſ. 49. v. 13. Þvi ſæter þu ſo ſtoorum Dÿrd og Vellyſtingum Veralldaren̄ar/ ſem er eins og Bloomſtred/ hvert ed rÿkur ut af þa minſt varer / Eſa. 28. v. 1. Hvør ſo ſkyndelega flÿtur fra Ephraim ad fara/ ſem eitt fliugande Fugl/ Hoſ. 9. v. 11. Og ei fyrer þvi/ ad leggiaſt med þier i Grøfena / þa þu ſkallt þængad fara? Pſalm. 49. v. 18. Þvi bygger þu þau yfermæta prÿdelegu Herberge/ þar Dauden̄ fer in̄ um̄ þau ſømu Vindaugu/ Jer. 9. v. 21. Og Grøfen̄ er þad Tileinkada Hus hin̄a Lifendu og Daudu? Job. 30. v. 23. Ættartølu þÿna er alhægt ad rekia/ þvi eg meina allt þitt Kyn ferde ſie af Canaans Lande / Faderen̄ af Amoritum / en̄ þÿn Mooder af Hethytum / Ezech. 16. v. 3. Og ſtuttu Maale yfer allt þetta ad fara / mættu ſeigia ſem Mephiboſeth / allt mitt Fødur-Hus er ecke an̄ad en̄ Daudans Foolk fyrer mÿnum Herra Konungenum / 2. Sam. 19. v. 28. Siertu Vitugur / munu þo ei þÿner Vitsmuner

Hælf-Verk? Sierlu Sterkur/ hiñ Alvallde hefur þo ei Lÿſt a Styrkleika Heſtſens/ edur Footleggium Mañſens/ Pſ. 147. v. 10. Þvi uñer þu hinum Vatnslauſu Skÿunum/ Audæfum og Rÿkedæme/ eñ veiſt þo þau eru ſem Iſaacs Bruñar i Gerar / hveria hañ nefnde Eſech og Sitnah/ med hverium hañ fieck Þrætu og Hatur/ og hlaut ad yfergiefa þa ſÿdañ / Gen. 26. v. 21. 22. Einuſiñe hverfum vier þo fra øllu þeſſu / og ſo ſem vier a Lÿfſens Reñe-Skeide førum fliugande fra þvi / Pſ. 90. v. 10. So flÿgur þad og lÿka fra oſſ Imſa Vega og i allar Atter Veralldareñar i Daudañum. Viliũ vier ecke ſleppa þvi med Goodu/ þad ſlepper oſſ med Illu/ ſem Abſalons Mull / hver ed rañ fram̄ undañ honum / eñ hañs Høfud hieck i Eÿkeñe millum Himens og Jardar / 2. Sam. 18. v. 19. Þvi eru Meñ ſo Ofundſiuker yfer Gnægd ſÿns Broodur? Þvi þÿngeſt vort Hiarta af Ahyggiu þeſſarar Næringar? Þvi giøra Meñ Næunganum ſo hrædelega rangt til bæde i Kaupum og Sølum? Þvi leggia Meñ þa Ognarlegu Byrde uppa hina Fatæku/ under hverre þeim med ødru fleira / veiter þungt ad rÿſa / og þad einunges til þeſſ ad filla vorn Pung? Af øllu þeſſu Aura-Safne komum vier þo ei meira med oſſ/ eñ eirnre Lÿk-Blæu og fæum Fiølum/ a millum hverra vier hliootum krepter ad liggia / eñ þeir ſkipta þa Herfangenu / er vier mun vera villdum ſÿſt hafa tilkiøred. Þeir lÿda i burt hiedañ ſem añar Skugge/ og giøra ſier marga Oþarfa Armædu/ þeir ſafna ſamañ / og vita eige hvør þad mune hlioota / Pſ. 39. v. 7. Gud ſialfur næde hverſu Verølldeñ liggur i þvi hinu Vonda/ hverſu Syndugum Møñum veiter þad ørdugt og upp i moote / ad hlaupa lÿteñ Spøl a ſÿnu Chriſteñdooms Skeide / og hvad þa miklu framar ad fullkomna Hlauped i ſøñum Guds Otta / þar marger eru hallter a bædum Footum/ og hverke Kallder nie Heiter/ lataſt þioona Gude/ eñ fremia þo allshattad Diøfulſens Athæfe/ ſem Chriſtnum ſoomer ecke. A þeſſu Chriſteñdooms Skeide ſÿnaſt ſumer ad ſnuaſt a Hæl og Hnacka/ eñ þo ei ødruvÿſe eñ Hurdeñ a Hiørunum/ hun ſlæſt upp og aptur/ eñ kiemſt þo hvørke fram̄ nie iñar/ Eÿkurnar eru margar / eñ faaar þær ſem Avextena bera / þar eru eingeñ Ber a þeſſum Vijn-Vide / eingar Fijkiur a þeſſu Fijkiu-Trie / Jafnvel ſialf Bløðeñ eru nidurdotteñ / Allt hvad eg legg vid þau / er forgiefens / Jer. 8. Seiger DRotteñ. Paall ſeiger / ad a Sijduſtu Døgum mune verda Hæſkaſamleger Tijmar / þar munu verda Meñ Siergooder / Agiarner / Hoolſamer / Dramblaater / Gudlaſtarar / Forelldrunum Ohlijdnger / Ospacklaater / Glæpafuller / Hardbriooſtader / Heiptrækner / Lauesiktader / Oþijder / Gott hatande / Svikarar / Þverbrotner / Uppblaaſner / Elſkande meir Sælgiæte eñ Gud / hafande Skyn Gudhrædſlunar eñ afneita heñar Krapte / 2. Tim. 3. v. 1. Almeñt geingur þvilijkt yfer a þeſſum Døgum / ſo audſied er / ad Olld ſu ſtendur nu yfer / fyrer hverre Sonur Guds ſpaad hefur / af þvi Ranglæted mun yfergnæfa / mun Kiærleikureñ koolna / Matth. 24. v. 12. Noog høfum vier af Guds Orde / ſo þvi verdur ei vidbared a þeim Sijdaſta Deige / þegar DRotteñ mun dæma hina leyndu Hlutena / epter þvi ſama Guds Orde / og aller Heilager munu ſitia Doomeñ med hønum. Ecke er nu ſlijkt ad gaanga a ſijnum Chriſteñdooms Vege / þvi Avøxtur Andans er Kiærleike / Føgnudur / Fridur / Þolenmæde / Blijdleike / Goodgirne / Tru / Hoogværd / Hreinlijfe / Gal. 5. v. 22. Eñ næde Gud hverſu faatt fiñſt af þeſſum Bloomſtrum vor a medal. DRotteñ ſeiger Jeruſalem bere ſur Vijn-Ber / Eñ aungvir ſækare Ber plockar hañ hia mørgum hvørium i Chriſtneñe / hvar fyrer eg ottaſt / ad ſømu heñar Atferd Obriaaladre / til heñar mune ſagt verda / ſem til Jeruſalem: Samaria hefur ei ad Helminge ſyndgad ſem þu / þu hefur margfiølgad Synder þijnar meir eñ þær / og þu hefur Riettlætt þijnar Syſtur med þijnum Svijvirdingum / Ezech. 16. v. 51.

O! ydar Lijf er eirn Draumur þier Veralldareñar Syner / Job. 25. v. 6. Sem framfared i þeſſu Syndſamlega Uggaleiſe / og þier vited þo ei neña Daudeñ og Doomureñ ſtande fyrer Dyrunum. Ydur vakande dreymer / ad ydar Herra mune eñ nu leinge dvelia ad koma / Matth. 24. v. 48. Eñ læted þo Daudañ og Doomeñ vekia ydur. Hverſu klætar ydar Limu og Framferde epter Ogiæfuñe ? Hverneg ſtundar hiñ Syndum̃ſpillta Náttura ydar / epter þvi Hnoſſe / ſem Diøfullen̄ hefur uppſett handa øllum þeim ſem̃ hlaupa a hinum breida Veige / hveria hañ ætlar ſier fyrer Elldsneyte i Helvijtiſkum Kvølum ? Hveriar ſo voru Obærelegar hiñe Oendanlegu Guddoomſens Hátign / og Alvallda Himiens og Jardar Doomara / ad hañ af hiñe beiſku og yfermáta ſáru Ofrauñ hroopade : Miñ Gud / Miñ Gud / hvar fyrer hefur þu yfergiefed mig ? Hvad munu þa a þeſſe eilijfu Kvalañ Fiørbrot verda Opolande og Obæreleg einum Veſælum Mollđar-Madke / ſem um̃ alla ſijna Æfe hefur med ſiálfum ſier ei añad giørt / en̄ bygt uppa Helvijte ? Hvad Obærelegt muñ þad vera / ad fiña til eilijfrar Guds Reide / ſem breñur til nedſta Helvijtes um̃ eilijfar Allder Allda ? Hvad Ognarlegt ad verda O-aflátanlega ad hafa fyrer Augunum hiñar ſkielfelegu Diøfla Mynder ? Ad heyra eilijft Brixle hiña Fordæmdu og þær Skam̃er og Leſte / er hver muñ ødrum þar a Brijn bera ? Hvad muñ hiñ eilijfe Ormur og Outſlockevanlege Elldur ſárt bijta ? Hvad hrædelegt ad heyra Olæte / Hrynur / Jlbur og Vein Diøflaña / ſem kvallder verda med hinum Ranglætu ? A hveriu øllu alldrei verdur Hlie Noott nie Dag fyrer hinum Fordæmdu / þvi ad Ande Guds ſeiger / ad þeir Ogudlegu drecke af Vijne Guds breñande Heiptar / ſem blandad er med Vijne i Root hañs Reide / Og þeir munu kveliaſt med Ellde og Breñeſteine i Augſyn H. Eingla / og fyrer Auglite Lambſens / og Reykureñ þeirra Kvala muñ uppſtijga um̃ Allder Allda / og þeir hafa ei Hvijlld Noott nie Dag / ſem tilbeded hafa Dijred og þeſſ Mynd / Apoc. 14. v. 10. 11.

Sier þu nu lijted i Skuggſiá þeſſare / þu lietle Hlaupare / hverſu þeim Ogudlegu og Ydrunarlauſu / mune blæda i þeim breñanda Ofne / z þier reñe þeirra Aſigkomulag til Rifia / þa læt þier ei þungt þykia / ad Kroſſfeſta þitt Holld med þeſſ Gyrndum og Tilhneigingum / þad frekaſt Møgulegt er / ad þad ei hlaupe med þig af þeim Veige ſem liggur til Eilijfs Lijfs / a Slood Gløtunar / og þad a medañ Gud ſvipter þig ecke Burdunum og Lijfenu. Þeſſe Vegur ſem til Lijfſens liggur / a hveriu m vier eigum ad hlaupa / er ſa / ſem eg fyrer

Skullu umgãt/ og oſſ er i Guds Orde opeñberadur/ Tru/ Von/ Kiærleike/ Þoleñmæde/ Blÿdleike/ Hoogværd/ Hreinlÿfe/ og fleira ſem þeſſu vidvÿkur. Þeir ſem æfa ſig i þeſſum Dygdum / eru med Poſtulanum a þvi rietta Skeide. Siælfur JEſus er hiñ viſſaſte Vegur til Himna/ Joh. 14. v. 14. Hañ er bæde i Lÿfe og Dauda vor Fyrer-Reñare med ſÿnum Dygda Sporum / hverium ef vier epterfylgium / ſkulum vier fiña Hvÿld Sælum vorum/ Jer. 6. v. 16. Hañ er og vor Vegvÿſare/ hver med ſiñe Næd og Krapte ſtidur Synduga Meñ a þeſſum Veige/ þvi vier ſiælfer/ ſem af oſſ ſiælfum/ erum Aflvavana under hiñe Obærelegu Byrde Syndaña/ ſem vid Sælena loder / þvi þad Gooda ſem vier villdum giøra/ þad giørum vier eige/ helldur hid Vonda/ hvad vier eige vilium/ þad giørum vier/ Rom. 7. v. 19. Og jafnvel þo Sonur Guds fyrer ſitt Bleſſad Blood / hafe afmaad þa Handſkrift ſem i moote oſſ var / þa loder þo Rook Syndareñar i ſinum Fulu og Daudſiuku Limunum / af hverium Illgreſed og hinar Bañvænu Colloqvintides uppſpretta. Lÿtum vier til vorra beſtu Verka/ þa eru þau Bidbloodslegre daudu Hræ / ſem af Modkum vellur / og Blinda vor velldur þvi / ad oſſ eige hriller vid þvi beſta Frañferde voru / Hvad ſeiger Eſajas : Allt Høfuded er Siukt/ allt Folldeder Veikt / fra Hvirfle og allt til Ylia / er eige nema Sær / Benar og Þrote : Eñ þu Bleſſade Fridarens Høfdinge/ fyrer þig høfum vier Frid feinged vid Gud og ſiælfañ þig / Þiñ Daude er Lÿf Þrælaña/ Þÿn Fiøtur vor Lauſn/ Þiñ Vanmætkur vor Styrkleike/ Þÿn Mÿnkun vor Vpphefd/ Þÿn Fætækt vor Audlegd/ Þÿn Hlÿdne hefur bætt vora Ohlÿdne/ Þitt Rietlæte vort Rænglæte: Þu ert oſſ af Gude giørdur til Vÿsdooms / til Helgunar / til Rietlætes / til Endurlauſnar/ 1. Cor. 1. v. 29. Eñ þad er Vilie Guds/ hvør ſem a Soneñ truer/ ſkule hafa eilÿft Lÿf / Joh. 3. v. 36. Og i þeſſare Tru og Von vill Poſtuleñ

II. Fullkomna ſitt Hlaup med Glede.

Þad er ei noog ad kieppaſt æfrañ/ þar til vier komū a midia Leid/ og ſnua ſÿdañ aptur/ aññadhvert vegna Oþoleñmæde edur Leidenda /

helldur hlioostum vier ad hlaupa Vilinger med glødu Giede / þangad til Gud ſiálfur lætur oſſ hafa uñed Spiled / og fyrer JEſu Chriſti fullkomeñ Forþienuſtu Krapt / afhender oſſ Hnoſſed i Daudanum/ bÿda i Truñe alla vora Strÿds Daga/ þangad til vor Vm̃breitingar-Tÿme kiemur/ Job. 14. v. 14. So ſem nu þad Natturlega Lÿf fÿſter ſier ad fullkomna Skeided/ ſem fyrr er gieted/ So verdur og hid Andlega Lÿf alltÿd ad hræra ſig/ fra eirnre Dygd til añarar / fra Tru til Truar/ Rom. 1. v. 17. So ad eitthvad Gott vidbæteſt alltÿd a ſierhverium Deige / þangad til vier Lokſens verdum fullgiørdur Madur/ ſa hañ er i Mæling fullkomens Alldurs Chriſti / Eph. 4. v. 13. Ef vier vonum epter þvi i ødru Lÿfe/ ad ſkÿna ſem Soolen i vors Fødur Rÿke / þa meigum vier et i þeſſu Lÿfe/ ſem Joſuæ Sool ſtanda kyrrer / ecke ſem Ezechiæ Sool ganga til baka / helldur ſem Davids Sool / hver fram̃geingur ſem eiñ Brudgume ad hlaupa ſiñ Veg/ Pſalm. 19. v. 6. Eitt Lioſſens Barn þykeſt alldrei noog gieta komeſt afram i ſÿnum Chriſteñdoome / þad hleipur og Vanmegnaſt eige/ þad geingur og þreyteſt eige / Eſa. 40. v. 31. Um̃ Kvølld/ Morgna og Middeige er þad a Samtale vid Gud / Pſalm. 55. v. 18. Eins um̃ Midnætte / Pſalm. 119. v. 62. Og hiñ Heilage Elldur ſlocknar ecke a Altare Hiartans/ þad ſefur / eñ Hiartad er Vakande/ Cant. 5. v. 2. Og i Vokuñe hvÿler Hiartad ſig i Gude/ Pſalm. 62. v. 1. Þeſſ Bæn er ſem Jonathans Boge / er alldrei ſtoo til baka/ Eñ Trueñ ſem Sauls Sverd/ er alldrei kom Forgiefens aptur/ 2. Sam. 1. v. 22. Þvi ein Audmiuk Bæn og ſøñ Tru / eru bæde fyrer Oddeñ og Eggena herdt i breñande Ydrunar Tærum / og Bloodenu JEſu Chriſti Guds Sonar / Joh. 16. v. 23. Og er þvi øll Von ad duga mune. Þvilÿkt Guds Barn er ſem Benjamin/ hañ bÿr a millum Guds Herda / Devt. 33. v. 12. Eñ Gud aptur a moote bÿr a millum hañs Brioosta / Cant. 1. v. 13. Hvÿlÿka Oglede kañ nu ſa ad hafa / ſem er i Gude og Gud i hønum / ſem er i Naad vid Konungeñ/ vid Konung Himens og Jardar/ ſem Valld hefur ad uppgiefa alla Skullderna og Straffed/ Gladur lifer hañ a medañ Lÿfed varer/ Gladur geingur hañ fræ Sodoma til Zoar/ fræ Ægÿpta Lande til Canaan/ fræ Sorg til Fagnadar/ og þo mict i Sorgefñe/ er Gledeñ a adra Sÿdu/ ad hañ ei gÿrnest fÿrre upp ad leisa/ eñ siælfur Gud giefur hønum Heimferdar Leife i Daudanum.

Stiørnurnar a Himnenum verda sienar i Vatne hier nidre a Jordñe / So lætur Gud hina skiæru Morgun-Stiørnu skÿna a vor felltu Augna-Tær/ og lÿsa oss a hiñe dimmu Freistinganna Noottu/ a medañ Strÿdenu er ei loked / og Reÿsañ ei endud / so ad vier med Glede seigium: Abba Fader miñ / Ecke hvad eg vil/ helldur hvad þu villt/ Marc. 14. v. 36. Hvilÿkur er i Samfielagskap vid Gud / og þvi gÿrnest hañ ad lÿkiast Gude/ verda algiørdare/ 1. Tessal. 4. v. 10. Hallda fastlega þvi uppbÿriada Truadar-Trauste allt til Enda / Hebr. 3. v. 14. Strÿda og kieppast æfram/ þængad til hañ hefur fullkomnad Hlauped og unned Sigureñ i eilÿfu Lÿfe / ad hveriu giørdu hoñ skal Hnossed odlast/ þvi i Stadeñ þess/ ad eirn fieck Hnossed/ sem uppsett var / vid Endañ a þvi Jardneska Reñe-Skeide / þa skal DRottiñ hiñ Rietllæte Doomare/ giefa þeim øllum Rietllætesens Coronu/ sem hañs Tilkomu elska/ 2. Tim. 4. v. 8. Coronañ liggur ei Mids-Vegar a Skeidenu / helldur vid Endañ / og þvi leggur Postuleñ so rÿkt a vid Timotheum/ ad hañ skule ei uppgiefast a midium Veige/ seigiande: Eg bÿd þier fÿrer Gude / sem alla Hlute lÿfgar / og fÿrer JEsu Christo / sa under Pontio Pilato hefur vottad gooda Jatningu / þad þu vardveiter þetta Bodord Ostraffanlega / allt til Auglÿsingar vors DRottens JEsu Christi / 1. Tim. 6. v. 13. 14. Fængtar Eigner vorar skulu þvi standa Brædur megner a þessa Sÿdu Jordanar i Amorita Lande/ Num. 32. v. 33. Eñ vort Altare i Canaans Landamerkium / Jos. 22. v. 10. Med Mariu meigum vier hafa prÿdelegt Høfud-Hær/ oss til Fegurdar Auka fÿrer Mønnum/ eñ þo samt kappkosta/ ad vier med þvi þerrum JEsu Fætur/ Luc. 7. v. 38. Og allt þad sem vier eigum i Verølldeñe af Jardneskum Munum/ skal bæde hañs og vorum Footum vera underlagt / þvi þad er eckert hia hønum ad reikna / og Sæla vor er þvi so miklum Mun meira verd / ſem JEſu minſte Blood-Drope er þyngre og dyrmætare i Guds Metaſkaal ad metna Naadareñar/ eñ alls Heimſens Synder kuña vondar ad vera til ad abla hañs Rettlætes Reide.

Þar fyrer biood þu hinum Ryku i Verølld þeſſare / þad þeir ſieu ecke Mikelaater/ og legge einga Von uppa þeña fallvallta Rykdoom / helldur uppa lifanda Gud/ ſem giefur Rykuglega allshalltad til Notkunar / 1. Tim. 6. v. 17. Þetta faanyta ſkal þo allt forganga / ef þad forgeingur ecke fyrre/ þa ſamt i hinum hrædelega Ofurhita/ i Hverium Himnarner munu forganga/ og Høfud-Skiepnurnar af Hita brædna. Þetta faanyta ſkal allt afmaad verda / þegar Sonur Guds afhender Ryked Gude og Fødur/ og afmaer øll Høfdingia Dæme / Valldſtietter og allañ Krapt / hid Daudlega Lyfed og ſiaalfañ Daudañ / A þeim mikla Deige alls Hollds / ſem verdur ſa Gledelege og Dyrdlege Heimleidſlu Dagur Brudareñar JEſu Chriſti / a hverium hañ leider hana med Føgnude/ ſiaalfur fagnande/ med Hliood-færa Saung Guds H. Eingla iñ i eilyft Lyf/ ad hun þar ſetieſt ad Eignum ſynum og Odulum / ad hinu eilyfa Kongs Ryke / ſem alldrei ſkal Enda taka / hvar eingeñ Aſtryda/ og eingeñ Ofridur ſkal vera/ Þar er Gud allt i øllum / og Lioome Guds Dyrdar uppfyller alla Augna-Lyſt/ Gyrnd og Sadning þeirra Vtvøldu. So ſem Gud er Um̃breitanlegur/ ſo um̃breiteſt alldrei þeſſe Vnadſemd/ ſo ſem hañ er Eilyfur/ ſo verdur og alldrei Slot nie Ender a heñe / þvi hun varer um̃ alla Eilyfd. Þeir eru frame fyrer Stoole Guds / og þioona honum Dag og Noott i hañs Muſtere / og ſa ſem a Stoolnum ſitur / mun bua yfer þeim/ Apoc. 7. v. 15. Þar verdur hiñ Faatæke fullrykur / ſaa Krume heill / Veikur Oſiukur / Blindur Heilſkign/ Lueñ Hreſſ/ Svangur mettur/ Þyrſtur dryckiadur/ Grateñ gladur/ Sorgmæddur fagnande. Þar er eingeñ Gyrnd utañ epter Gude einum / Eingeñ Skortur a nockru Goodu/ eingeñ Reide/ Spott/ Kyf/ Otte/ Omeñiſka/ Oſampycke/ Rangende/ Vyl/ Straff edur Erfide / helldur Fridur/ Kiærleike / Føgnudur/ Dyrd / Og allra Hluta Vnadſemd ad Eilyfu. Petur vard ſo fra ſier numeñ a Fiallenu / þa ed Gud ſÿnde hønum lÿked af Gudlegre Dÿrd / er hañ ſia kuñe i þeſſu Daudlega Hollde/ hver Dÿrd/ þo Þuſundſiñum meire/ heiteñ er þeim/ ſem Gude þioona/ ad hañ gleymde øllu þvi ſem var i Heimenum/ og þotte þar alleina gott ad vera. O! Miñ HErra og Gud/ hver vill ſeigia fra/ hvilÿk Dÿrd/ Glede/ Vnadſemd og Føgnudur þar mune vera? Sañlega eingeñ ſkøpud Skiepna / þvi ſo ſtendur ſkrifad: Þad hefur ecke Auga ſied/ & ecke Eyra heyrt/ og ecke hefur þad i nockurs Mañs Hug edur Hiarta komed/ hvad Gud hefur þeim tilbued ſem hañ elſka/ 1. Cor. 2. v. 9. Skyllde þa nockur Armæda edur Beſølld i Lÿfenu/ Þrauter edur Þiæningar a Chriſteñdomſens Skeid-Fløt/ Vin feinge edur Velmagt Veralldareñar bægia oſſ fra Vnunarſamlegre Skodun Guds Dÿrdar / fra hañs Hætign og Fegurdar Þrÿde? O Ney/ vær ſkulum fullkomna vort Hlaup med Glede i Lÿfenu/ i Glede-Von eilÿfrar Dÿrdar hia Gude. So far fra mier þu Satan / þu vonde Heimur/ þu Synduge Adam / þu Ahyggia Stundlegra Hluta/ og giør mier ei Onæde i Verkan Sæluhiælpar miñar. Strÿd þu Diøfull ecke i moote mier / ad eg gladur fæe iñgeinged um̃ þær Dyr/ ſem miñ JEſus hefur mier opnad hier i Nædeñe/ ſo eg ei þurfe ſtÿdar meir med Hundunum ad ſtanda fyrer utañ Dyr þeirrar Himneſku Jeruſalem/ og miſſa þañ Svala-Dryck / er Sælu mÿna þyrſter epter/ ſem er Glede hiña Heiløgu / hver fram̃ flÿtur af þvi Chriſtallſkiæra Vatne / af Stoole Guds og Lambſens: Og er þvi øll Von / ad Paulus vilie nu øllu til þeſſarar epterkomande Glede og Vnadſemdar koſta. Framar kuñum vier ad yfervega hier ut af.

III. Hverſu agiætt þad er / ad þioona Gude i þeſſu Lÿfe.

Aller erum vier Guds Þienarar / eñ hañ er vor Herra/ hañ myndade oſſ epter Mynd ſiñe þegar vier vorum eckert / Af hønum høfum vier þeiged Sæl og Lÿkama/ þu DRotteñ ert vor Leyr-Potta Smidur/ og vier erum aller Verked þiña Handa/ Eſa. 64. v. 21. Þa vier vorum Diøfulſens Þegnar / giørde Sonur Guds oſſ ad ſÿnum Þioonuſtu Møñum / ſo vier leyſter af Hende vorra Ovina / þioonudum hønum i Riettlæte og Heilagleika alla vora Lÿfdaga/ Luc. 1. v. 73. Hañ hefur læted oſſ kalla / hañ hefur læted oſſ Predika/ Hañ hefur ſiælfur giørſt Þienare Þrælaña/ſo Þrælarner yrde Guds Þionuſtu Meñ / Rom. 6. v. 22. Nu þar ed Guds Sonur hefur keypt oſſ med Bloode ſÿnu undañ Diøfulſens Þrældoome / þa er þad eilÿf Skøm̃ fyrer alla þa/ ſem ſig ad nÿju giøra Diøfulſens Þienara/hverſa vier alldrei gietum af þveiged nema i hreinu Ydrunar Vatne og Bloodenu JEſu Chriſti. Eingeñ ſitur ſo hætt / og eingum er ſo miked lænad/ ad hañ ei meige ſeigia: Af Næd Guds em eg þad eg er/ 1. Cor. 15. v. 10. Einglarner eru hañs Þienarar / Pſ. 103. v. 21. 22. Allar ſkapadar Skiepnur þiena hønum / Pſ. 119. v. 91. Hver ſem Gude ecke þioonar / ſa hefur margañ Herra/ og hver ſem Gude þioonar/ hefur margañ Þienara/ þvi Einglarner/ og øll Nätturañ er reidubueñ til þeirra Þioonuſtu. Þad var Canaans Bølvan / ad hañ ſkyllde vera Þræll allra Þræla a medal ſiña Brædra / Gen. 9. v. 25. Jacobs Bleſſan hlioodar ødruvÿſe: Þioodernar ſkulu þioona þier / og Foolked ſkal falla þier til Foota / Vertu eirn Herra yfer þÿnum Brædrum / og Børn þiñar Moodur ſkulu falla þier til Foota / Gen. 27. v. 29. Sa ſem ecke þioonar Gude / þo hañ ſie Koſtum bueñ hid ytra/ er ſem eirn vel Reidtÿgadur Aſne/ hveren Reidtÿgeñ ei gieta frelſad fra Þrældoomenum / Eñ ſa ſem Gude þioonar / er hiñ Stærſte Frÿ-Herra / 1. Cor. 7. v. 27. Og hañs Þræll ad vera / er øllu Herra-Dæme ædra og hid agiætaſta Frelſe / O DRotteñ eg em þiñ Þioon / Eg em þiñ Þioon/ og Sonur þiñar Ambaattar / Seiger David / Eñ þott hañ Kongs-Tign bære / Pſ. 116. v. 16. Hvilÿkur Heidur er þad ecke Brædur mÿner/ ad Kongur Kongaña hefur ſkipad hinu Audvirdelegaſta Veſæl-Meñe til ſÿns Þienara hier i Nædeñe? Ad hañ ſem naumaſt fær ad liggia a Foot-Skør hiña Rÿku i þvi Skyne ad tÿna Molana / ſem ad detta nidur / þa þeir under Bordum ſitia/ ſkule hier þiena fyrer hañs Bordum/og ſÿdar meir ſitia til Bords med Abraham / Jſaac / og Jacob i Rÿke Himnaña? Ad hañ / ſem er vÿdaſt forſmædur og fyrerliteñ vegna ſyns Volædes/ ſkule Samarfe JEſu Chriſti vera / Rom. 8. v. 17. Hvern Gud hefur ſett ſier vid Hægre Hønd/ Pſ. 110. v. 1. Ad hañ Oendanlega Dyrd hafa ſkyllde med Gude Fødur og Heiløgum Anda. Chriſti Ok/ og Ovinañ Jarn-Ok/ Devt. 28. v. 48. Eiga eckert ſkyllt ſamañ. Eiñ Syndare i þvi Frelſe / ſem Syndeñ heiter hønum/ er Skatt-Skylldur Þienare og Þioon Tøpunareñar / 1. Pet. 2. v. 19. Eñ eirn Bandinge i Chriſto JEſu/ þo Jarnvidium ſpentur ſie/ er Fry-Madur/ Joh. 8. v. 32. Ad þioona Gude/ er ſu beſta Þienuſta/ er vier kuñum ad fá/ og hin Virdingar meſta. Margur lætur ſier miked tilſkiaſt ad gioraſt Tiggeña Maña Þienare / og er þo misſkipt um Vtførena a Stundum/ ſem ſiá má á David i Sauls Þioonuſtu/ Og hvad þa ecke ad þioona Konunge Himens og Jardar/ Hañ heidrar þa / ſem hañ heidra/ og þeim ſem hønum þioona / þioonar hañ ſialfur / og þar ad auke launar med Eymanlegum og eilyfum Giædum. Sæler eru þeir Þioonar/ hveria Herrañ finnur vakande þa hañ kiemur/ Sañlega ſeige eg ydur/ hañ mun uppſtikka ſig/ ſetia þa til Bords og ganga fyrer þeim og þioona þeim / Luc. 12. v. 37. Hverier eru þier / ſagde Jehu til þeirra Maña / ſem mættu hønum a Veigenum? Eñ þeir ſvørudu hønum / vier erum Ahaſiæ Brædur/ og hañ liet drepa þa/ 2. Reg. 10. v. 13. 14. Sieum vier ſpurder Kyñingar af Gude edur Møñum/ hverier vier ſieum/ og hvilykum Konunge vier þioonum/ þa oſſ til Virdingar-Auka/ kuñum vier eige betur tilſvarad/ eñ ad vier ſieum Chriſti Brædur og Syſtur/ ſem giørum Fødurſens Vilia/ þeſſ ſem a Himnum er/ Matth. 12. v. 50. Og hañ mun læta oſſ lifa/ ef vier blyfum vid allt til Enda epter Eydſvørnum Sættmala ſynum / Eg ſoor eirn Sættmala vid þig / ad þu ſkylldet vera miñ ſeiger DRottenn / Ezech. 16. v. 8. Og hver gietur koſed ſier meira/ eñ þad ſem JEſus giefur af Naad ſynum Þienurum/ er hønum þioona iñ til Enda? Hvar eg em/ þar ſkal og miñ Þienare vera / ef nockur þioonar mier / þa mun miñ Fader hañ heidra/ Joh. 12. v. 26.

Þañig hefur Gud ſkipad oſſ øllum i Þioonuſtu ſyna/ og er hønum ſo gott ad þiena / ſem nu hefe eg fra ſagt / Eñ auk þeſſa eru ſumer hañs þienarar / vegna þeſſ Embættes / ſem þeim er af Gude a Hendur faled / hverie hañ hefur virdt þeſſ Tignarlega Sæte's a Jørduñe / ad ſitia hid næſta ſialfum ſier / þa i Veralldlegre Stiett a DoomStoolunum / Pſ. 122. v. 5. Nina a Moyſis Stoole / hveria hañ a ſijnum Tijma meir þeſſ ofar ſetia og þeirra Virdingu auka / er þeir betur hafa ſig ſtaded i Embættenu / Eſa. 3. v. 14. Apoc. 4. v. 4.

J Skøpun Veralldar ſkapade Gud alla Hlute ſier til Dyrdar / og nær hañ vijger ſijna þienara til Helgedoomſens þioonuſtu / er þad vid lijka ſem hañ ſkape þa a nij. Alla þa ſem i mijnu Nafne nefnder eru / þa hefe eg ſkapad til miñar Dyrdar / Eſa. 43. v. 7. Þeir eru Guds Muñur / eñ Gud þeirra Tunga. Þu ſkallt vera miñ Muñur ſeiger DRotteñ / Jer. 15. v. 19. Þeir eru Brudar-Sveinar Brudureñar JEſu Chriſti / 2. Cor. 11. v. 2. J þeirra Perſoonuſtæmum vier Guds Eingieteñ Son / Hvør ſem ydur medtekur / ſa medtekur mig / Matth. 10. v. 40. Þeir eru vorer Fedur : Þvi ſeiger St. Paall : J Chriſto JEſu fyrer Evangelium hefe eg aled ydur / 1. Cor. 4. v. 15. Til ad vera Samarfar JEſu Chriſti og hañs Rijkes / Med-þienarar Einglaña / z Samborgarar Vtvalldra. Þeir eru Stoolpar og Maattar-Trie i Muſtere Guds / a hverium þad bygt verdur / eñ Stoolparner eru Grundvallader a hinum Ypparſta Hyrningar-Steine / ſem er JEſus Chriſtur. Gud gjører þa ad eiñe øruggre Borg / ad einum Jarn-Stoolpa og Kopar-Mur i Landenu / Jer. 1. v. 18. Ad Saungvurum og Hørpu-Slogurum i Guds Huſe / hvar þeir ei meiga ſijngia / ſem Paulus Samoſatenus / ſier ſialfum til Virdingar og Lofs-Dyrdar / edur ſem Heimureñ fagnar yfer ad heyra / helldur DRottne til Lofs / Æru og Vegſemdar / Eige oſſ DRotteñ / Eige oſſ / helldur þijnu Nafne gief þu Dyrdena / vegna þiñar Miſkunar og Sañleika / Pſ. 115. v. 1. Og med Amaſa / Vier erum þijner / og vier hølldum med þier þu Sonur Jſai / 1. Chron. 12. v. 18.

Sem Guds Tilſioonar Meñ eru ſlijker ſetter yfer Hiardernar / og þar fyrer eru þeir Yferbodarar / Eñ þo þeir ſieu Yferbodarar / eru þeir ſamt Þienarar. Hver er Pæll/ hver er Apollos? Eru þeir ecke læter Þienarar? 1. Cor. 3. v. 5. Þeir þioona aller einum Herra/ eñ þo eiñ ſitie ødrum hærra/ þa mæ hiñ ſem meire ſÿneſt/ ei meknaſt þar fyrer / Augad mæ ei ſeigia Høndeñe/ Eg þarf þÿn ecke vid / nie Høfuded Footunum/ Eg þarf ecke ydar vid/ 1. Cor. 12. v. 21. Þeir eru Sendebodar i Chriſti Stad/ 2. Cor. 5. v. 20. So hætt er þa Herra-Boded/ ad þeir meiga ei þiggia ſig undañ Sendeføreñe/ Exod. 4. v. 13. Eda hlaupa þangad ſem þeir ſiælfer vilia/ Jon. 1. Helld ur viliuger gænga i þa Attena ſem Gud bender þeim / Matth. 21. Þvi añars er hætt vid/ ad þeir verde af Leonum drepner/ ſem hiñ Ohlÿdne Spæmadur / 1. Reg. 13. v. 24.

IV. Vill Poſtuleñ fullkomna Þionuſtuna.

Sa hlÿtur ad vera dyggur / ſem ſkal fullkomna ſÿna Þioonuſtu / Aller hafa einhveriu vid ad ſnuaſt/ hvør i ſiñe Rød/ ſem Gud hefur þa tilſetta/og aller vili hañ ad Dyggver ſieu/Fleſter læta ſier uñ þad hugad/ad komaſt ÿfer ſlÿka Þienara/ ſem eru epter þeirra Giede/ Eñ þeir einer eru Velþockader hiæ Gude/ſem Truer eru/ þvi hañ ſiælfur er Trur / 2. Cor. 1. v. 18. Epter þvilÿkum leitar Kongureñ David/ ſeigiande: Mÿn Augu ſiæ epter þeim Trulÿndu i Landenu/ Pſalm. 101. v. 6. Og mun þa Kongur Kongaña ei vera Ovandare ad þeim ſem hanum eiga ad þioona / Eph. 6. v. 6. 7. Sie hañ Trur i ſiñe Þioonuſtu oſſ til Handa/ ſem ecke þarf ad Efa/ þvi hañ ſtyrker oſſ og vardveiter fræ hinu Illa/ 2. Teſſ. 3. v. 3. þa eru þad eingeñ Olÿkinde/ þo hañ Formæle þeim / ſem Prettolter eru og giora Guds Verk med Svikum / Jer. 48. v. 10. Þad er gott ad fæ goodañ Vitnesburd hiæ Møñum / Hverſu Dyggur Moyſes vered hafe/ vitnar allur Iſrael med Tærum/ eñ hitt er þo betra/ad hañs eigeñ Verk og Fram̃ferde vitna uñ hañ / Þo er allra beſt ad fæ goodañ Vitnesburd hiæ Gude/þvi Guds Vitnesburdur er meire eñ Mañaña/ 1. Joh. 5. v. 9. Eñ hvørneñ ſtÿlar þa Gud hañs Vitnesburd? Þañeg / Miñ Þienare Moyſes er Trulÿndur i øllu mÿnu Huſe / Num. 12. v. 7. Og Gud um̃breitte hønum ecke/ er Moyſes var Andvana ordeñ : Meñ Þienare Moyſes er Andadur/ Joſ. 1. v. 2. Og hiñ Poſtulanum Pæle / morgum Þuſund Arum þar epter / lender vid hid ſama : Moyſes var Trur i øllu hañs Huſe / Ebr. 3. v. 5. Eñ fær ødrum meira afkaſtad / Mun Gud ei læta ſier lynda med hañs Þioonuſtu/ ſem mikla gietur / ef hañ er Trur og Dyggur i þvi Litla ? Þar til ſvarar Pæll : Nu heimteſt ecke meira af Verka-Moñunum /eñ þeir fiñeſt Truer/ 1. Cor. 4. v. 2. Hina Løku og Otruu Þienara hefur Gud ad Hatre/ Og hvørneñ gietur þad ødruvÿſe vered ? Þvi munde Drottnare Himens og Jardar taka hañs Þioonuſtu fyrer fullt/ ſem ſøgkur af hønum Tvøfalldt vid þad/ſem hañ fær auked / og finſt vid hañ ad Landrada Søk ſekur ? Þar vier Synduger Meñ giettum valla umbored þad/ ad fiña Fleck i Fare vorra Umbods-Maña / hverium vier høfum tiltruad ſænſka Mune vora/ og þad ſem ei tÿdur nema a Lÿtelfiørlegu einu ? Eda ſkÿllde eiñ Umbods-Madur Lifanda Guds vera ſo Oſkamfeileñ / ad biooda hm̄ ſlÿka Þioonuſtu/ſem hañ ei þorer ad audſÿna ſÿnu Huſbonda/og jafnvel ſialfur vill ecke þyggia af ſÿnum eigeñ Þienara. Marger þeinkia ſig ad hafa vel afloked Verke DRottens/ þa þeir hafa komed a þad Hafnenu/ hverſu Svÿvyrdelega ſem þeir hafa añars vid þad ſkileſt : Hvad ſeiger DRotteñ hiñ Malachiam Spamañe : Nær þier offred nockru Blindu/ þa mæ þad ecke Vont heita/ og nær þier offred nockru Siuku / þa mæ þad ecke Vont heita. Ber þad þÿnum Høfdingia/ hvad gillder ? Þu verdur ecke hiñ hønum vel þockadur/ Cap. 1. v. 8. Eñ hvad er nu eiñ Heimſens Høfdinge ad reikna hiñ Konunge Dÿrdareñar? Þier Guds Þioonuſtu Meñ / hver ydur ſett hefur yfer hina Dÿrmætuſtu Fieſioodu i Eign ſiñe / ſem er hin Odaudlega Sæl Mañeſkiuñar / hver ad er eirnrar Ækar med Gude/ og af hønum kveikt / hvers Ar taka eingañ Enda ? Pſalm. 102. v. 28. Hañs Umbod hafed þier a Hende / Þier erud Þienarar / og eige ydar eigeñ Herrar/Guds Þienarar/hverium hiñ Alvalde Einvallds Herra hefur lagt þunga Byrde a Herdar / Onus tremendum humeris Angelicis, þvilÿka Byrde / under hverre Einglaña Herdar mundu ſialfa. Hiñe Yfer-Mata vondu Chriſts Þioonuſtu er eige þar med loked/ þott eiñ edur añar ſie hañs Braud-Bÿtur / Luc. 13. v. 26. Eiñ Oſediande Peninga Puke af Phariſæaña Samkundu/ være til Frids/ þo Kyrkiañ være brend a biørtu Baale / og Altared nidurbroted / ef hañ fæe ei epter Helgedoomſens Sikle / ſem þar vidliggur / Ezech. 13. v. 19. Chriſts Þioonuſta er eige i þvi iñefaleñ/ ad ſitia a Moyſis Stoole / og ſeigia : Høfum vier ecke ſpaad i þÿnu Nafne? Þvi þeſſum heyreſt mier ſvarad / Alldrei þeckta eg ydur/ Matth. 7. v. 23. Ef nockur kiæmeſt iñ i Guds Rÿke med Einfoomes Ordunum/ þa munde Satan fyrer løngu þangad komeñ/ hvert hañ kiemſt þo alldrei/ eige helldur geingur nockur iñ i Guds Rÿke fyrer Verkeñ alleina/ Ef ſo være / þa munde Phariſæareñ ei vilia ſtanda ute fyrer.

Hvad er þad þa ad vera Chriſti Þienare? Þad er ad giøra Fødurſens Vilia þeſſ ſem a Himnum er med Muñe / Hiarta og Verkum : Vanda hvad beſt Ord og Lærdoom/ Lÿf og Frañferde / hallda Guds Ord/ fremia Kiærleikañ/ og vera Lÿtelætur fyrer Gude/ Mich. 6. v. 8. Vera Fyrermyndan Truadra i Ordenu/ i Breitneñe/ i Kiærleikanum / i Truñe/ i Hreinlÿfenu : Vera Ydeñ i Leſningu/ Amiñingum/ Kieñingum/ 1. Tim. 4. v. 12. 13.

Þvilÿker Þienarar audga ſialfañ Himeneñ/ z hañ ſem a alla Hlute/ med ſÿnu Erfide / og þvilÿkt Epterdæme hafa aller DRottiñs Kieñemeñ og Þioonar vors Guds Eſa. 61. v. 6. J hinum Ædſta Þioon DRottiñs a hañs Hollds Døgum/ Eñ hafe nu Herrañ þañig vered/ er audvitad hvÿlÿkur Þiooneñ a ad vera/ Þiooneñ er eige meire ſÿnum Herra/ nie Poſtuleñ þeim er hañ ſende/ Joh. 13. v. 16. Hier vid ma Madur ei læta blÿfa einaſta um Stundar-Saker/ ſo ſem aud ſied er af þvi Eg fyrre amiñteſt / af Dæme Moyſis / Eda til hvers ſkylldu Meñ leggia Hondena a Ploogeñ / og hverfa ſÿdañ til Baka / uppbyria i Andanum/ eñ fullkomna i Holldenu? Gal. 3. v. 3. Hello ur hlitookum vier ad blÿfa vid iñ til Enda. A medañ Endereñ er eige komeñ/ þa er Þioonuſtañ eñ nu eige fullkomnud/ ad hiñ Alvallde

Doomare/ ſem ſkal dæma oſſ / 1. Cor. 4. v. 4. Fiñe oſſ vakande a þvi Augnablike/ ſem Daudeñ ber ad vorum Dyrum/ til ad flitia hinar Sÿduſtu Daudans Leifar / ſem eige eru ølldunges uppgeingnar i hñs Þioonuſtu/ og hid uppþornada Lÿkamans Hiſme/ ſem epter hefur orded / til Grafareñar / Þar a rÿdur meſt Sælu vorre og Lÿkama/ Vertu Trur iñ til Enda/ og vil eg giefa þier Coronu Lÿfſens/ Apoc. 2. v. 10. Sonur Guds / ſem ſÿnum Fødur var hlÿdeñ allt til Dauda / ſÿner oſſ / ad hverke Honum nie Fødur hañs giedieſt ad vorre Þioonuſtu/nema vier þioonum trulega/ þangad til Daudeñ adſkilur Saal og Lÿkama / þangad til hañ ſialfur ſkipar oſſ ad leggia nidur vorn Embættes og Hyrders-Staf / Pſ. 78. v. 71. 72.

Eñ med þvi hiñ Eilÿfe Vÿsdoomur hefur þa Stund huled fyrer Augum Syndugra Mañа / ſkyllde hver kieppaſt uñ añañ fram / er verda vill fyrer þvi Aſtudlega Avarpe hins Gooda og Trulÿnda Þioons/ ad læta ſig ſÿfellt vakande fiña. Sialfur JEſus leggur rÿkt a vid Læreſveina ſÿna uñ þetta : Vaked þar fyrer / þvi þier vited ecke a hverre Stundu ydar Herra mune koma/ Eñ þa mun hverium ſem einum / er eige hefur læted af ſÿnu Riettlæte / hvers Samvitſka eige bÿdur hañ fyrer ſÿns Lifnadar Saker / Laun golldeñ i hiñe eilÿfu Paradys. Sieum vier Þienarar / þa hlieotum vier ad buaſt vid þvi/ ad giøra Reikning a Þioonuſtuñe.

Vier kvedum ſo ad Orde/ uñ hina i Gude burt kølludu: Gud kallade hañ : Þad er ægiætlega tilfunded ad Meiningu miñe / Eñ hvar til kallade Gud hañ ? Til ad framleggia Reikningeñ. Þegar Sæleñ ſlepper Lÿkamanum i Daudanum / þa er Reikningureñ forſigladur/ hvert helldur hañ er Vondur eda Goodur/ verdur ad ſo komnu þar vid ad ſtanda. Fiñe Gud hañ goodañ/ verdur ſa ſame Þioon ſettur yfer meira/ Þu varſt Trur yfer Litlu / Eg vil ſetia þig yfer Meira/ Matth. 25. v. 21. Eñ fiñeſt hañ vondur / þa verdur þad af hønum teked ſem hañ hafde/ og eckert aptur giefed/ utañ Helvÿtes Pÿna. Ad þad verde af hønum teked / vottar Eſajas : Eg vil hrinda þier af þiñe Stiett og ſetia þig af þÿnu Embætte/ Cap. 22. v. 19. Eñ ad hañ fær eckert til Launa / utañ Illt eitt / fyrer þvi liggia JEſu eigeñ Ord : Kaſted þeim Onyta Þioon i hiñ ytſtu Myrkur / þar ed vera mun Oop og Tañagnyſtran / Matth. 25. v. 29.

Eñ hvad kuñum vier Synduger Þrælar Guds vors / ad framleggia fyrer hañ Rigtugañ Reikning a fullkomeñe Þioonuſtu / ſem ſialfer erum Ofullkomner / Tungañ þungfær / Augun Sioondapur / og vorar Hendur eru ſo Máttfarnar / ad þær i Þioonuſtuñe og Bæneñe ſiga opt til Jardar nidur / Exod. 17. v. 11. Eñ þott nu ſie eige epter þvi ad vænta / ad vier giefum reked Erende Guds vors ſem byriade / 2. Cor. 2. v. 16. Þa ſamt maa vort hid betra eige epter liggia / edur þeinkia / ad þa vier høfum afrekad lyted eitt / (ef ſo maa adkveda) ad nu ſie Erendenu vel loked / Vei mier ef eg ecke Predika Evangelium / ſeiger St. Paall / 1. Cor. 9. v. 16. Eñ þad er Boot i Maale / ad hiñ eilyfe Giæſkunar Brunnur lætur ſier lynda goodañ Vilia / Vidleitne og Adburdena / jafnvel þo þeſſe Þioonuſta giete alldrei orded fullkomeñ af vorre Hende. Ef þitt Auga er einfallt / þa er allur þiñ Lykame ſkiær / Luc. 11. v. 34. Zacharias og Elizabeth hafa ey vered aan Syndar / Rom. 5. v. 12. Samt feingu þau hiñ agiætaſta Vitnesburd hiaa Gude / Luc. 1. v. 6. Nu Ypparſte Preſtur Joſua var Riettlætur / og ſtood fyrer Eingle DRottens / Eñ hañs Klæde voru þo Ohrein / Zach. 3. v. 3. Ef eirn Heilagur Guds Eingell er ecke hreirn fyrer Auglite lifanda Guds / hverneñ mun þa aſtatt fyrer hinum Syndugu Samkundunar Einglum / þar ed þeir eru under Syndena ſellder / og fyrer Gude Sakfellder a medañ þeir lifa i þeſſu Synduga Hollde og hiñe yfermaata Vitſtola Verolldu. Paall var upprykktur i þridia Himeñ / þo gat Dioffulleñ ecke ſied hañ Hluklauſañ / 2. Cor. 12. v. 7. Þo Petur være þveigeñ / vard honum þo hellſt of vært ſtrax i hinum fleckada Holldſens Kyrtle / hvernium hañ ad ſier vafde / Eñ þeſſe Ohreinu Klæde hefur JEſus miñ af honum dreiged / og J-faert hañ Hatyda-Skruda hiña Riettlætu / ſo hañ meige ſtanda framme fyrer Eingle hins Mikla Raads / Nær þyner Þienarar eru Ur-Raadalauſer / þa breſta þig miñ JEſu

ecke

ſke good Raad/ ad þeirra Ande/ aſamt Lykamanum og Saaluñe meige vardveittur verda Oſtraffanlegur i Tilkomu vors DRotteñs JEſu Chriſti/ 1. Teſſ. 5. v. 23. Vegna hins Rænglæta Þioons hefur hañ Riettlæte Þioon DRotteñs offrad ſialfum ſier Gude til eins Sætleiks Ilms/ Eph. 5. v. 2. Hañ bioo ſig hygtum Buninge/ ſo hañ utvegade mier Syndugum Þræle þad Rietta Brudkaups-Klæde/ ad eg þvi Jfirgoodur mætte fram fyrer hañs Doom-Stool Riettlætur ganga / hvar þad Ofullkomna verdur Fullkomed / og hañs Þienarar afhenda þa hönum aptur med Avikinge / þad ſem hañ ſialfur hefur þeim tiltruad. Þvi ſo ſeiger Poſtuleñ :

Sem eg hefe medteked af DRottne JEſu Chriſto.

J hverium Ordum hañ bender til þeſſ/ hvörneñ hañ hafe komeſt ad Þioonuſtuñe.

A hinum fyrre Olldum voru Spaameñerner af Gude kallader: Eñ þa Lydur DRotteñs hnie ad Konunglegu Yfervallde/ voru Kieñemeñerner af Konungunum tilſetter / ſem audſied er af þvi / ad þa Joſaphat ſtioornade / til-nefnde hañ Preſtana i Huſe DRotteñs / 2. Chron. 17. v 9. Audheyrt er þad og af Guds Orde / ad Poſtularner hafa medteked ſijna Þioonuſtu og Embætte af ſialfum JEſu Chriſto/ eirneñ Judas/ þo hañ ſijdar brigde ut af/ Matth. 10. v. 1. Og fyrer þvi ſeiger Paall: Sem eg hefe medteked af JEſu Chriſto / hvad hañ utleggur i ødrum Stad ſeigiande : Paall eiñ Poſtule / ecke af Møñum / nie helldur fyrer Meñ / helldur fyrer JEſum Chriſtum/ og Gud Fødur/ ſa hañ uppvakte fra þeim Daudu/ Gal. 1. v. 1. Sialfur JEſus epter ſijnu Guddoomlega Vallde/ kallade hañ med Magt a Veigenum til Damaſcum / ſo þar var eckert Vndañfære. Eñ epter hañs Dyrdlegu Himna-För/ eru hañs Kyrkiu-Þienarar af Møñum kallader/ og aller eru þeir af Gude til-ſetter / ſem af Yfervalldenu kallader eru / og þeim er ſlijkt Vmbod hafa af Gude þeiged.

Archippus i Coloſſo / Col. 4. v. 17. Sylvanus / Timotheus / og Biſkuparner i Epheſo voru af Møñum Kallader / ſamt voru þeir af H. Anda ſetter yfer Hiardernar / Act. 20. v. 28. Og ſlijkrar

Køllunar hafa aller Riett-kallader Guds Þienarar ad vænta ſier / ſo leinge ſem Guds Akur-Yrkia ſtendur yfer i Heimenum. Þetta er Vegureñ / utañ hia hverium Meñ meiga ecke ſneida / edur hañ yfergiefa þa þeir hafa funded hañ / ſo ſem hiner / um̃ hveria DRotteñ talar hia Malachiam / Cap. 2. v. 8. Þier erud geingner af Veigenum / og hneixled marga i Løgmalenu / og þier hafed ſundurbroted Levi Sattmala/ ſeiger ſa DRotteñ Zebaoth/ þar fyrer hefe eg giørt ydur ad Foragtan og Ovirding fyrer øllu Foolke / af þvi ad þier hielldud eige mijnum Vegum/og hafed Mañgreinar-Alit i Løgmalenu.

Eingeñ ſkyllde til þeſſarar Þioonuſtu hlaupa Okalladur/ þvi lijka ſem einum Huſs-Fødur giediaſt eige ad þeim ſama / ſem til Gieſtabodſens hleypur/ og O-tilkvaddur tekur uppa ſig añars Embætte/ edur Þioonuſtu/ ſo giediaſt og Gude ecke / ſem er Gud goodrar Skickunar/ ad þeſſum / ſem med Magt þreingia ſier iñ i Guds Hus / eñ vita þo eige ad um̃gangaſt riettelega/ 1. Tim. 3. v. 15. Og þvi klagar hañ a þeñañ Hatt : Eg ſende ei Spameñena og þeir hlupu / eg talade ecke til þeirra/ og þeir ſpadu/ Jer. 23. v. 21. Hitt bæter ecke um̃/ ad i þeſſum Ofbods Hlaupum / ſem a ſlijkum eru/ ſtelaſt þeir iñ i Sauda-Huſed / ſama Eyrendes ſem Þioofar og Mordingiar / med Svikum/ Flærræde og Prettum/ ſem Jaſon og Menelaus/ um̃ hveria þar ſtendur ſkrifad/ Menelaus gaf Þriu Hundrud Centener Sylfurs meir eñ Jaſon/ og fieck þar med Preſts Embætted / 2. Maccab. 4. v. 24. Edur ſem Camaterus / er hiet þvi Andronico / ef hañ feinge Patriarchi ad vera i Conſtantinopoli / ſkyllde hañ giøra alla Hlute epter hañs Vilia/ eñ þott þad være þvert i mooti Guds Bode : Og eru þad eingeñ Undur/ þo ſlijker fare a mis vid alla Guds Bleſſan og Adſtod i ſijnu Embætte/ og hafe eckert til Huggunar ſier/ þa i Raunirnar rekur. Sialfur JEſus ſa Ædſte Hyrder og Biſkup Salnaña/ var bæde kalladur og ſendur af ſijnum Fødur / vill hañ þvi og ræda Sendefør þeſſare : Lijka ſem Fadereñ ſende mig/ ſo ſende eg ydur/ Joh. 20. v. 21. Af honum ſeigeſt Poſtuleñ hafa medteked Þioonuſtuna / og þvi lætur hañ eckert til vanta / heſie ad framfylgia af frekuſtu

Krøptum i Lijfe og Dauda. Eingeñ er ſlijkur Herra ſem JEſus/ Eingeñ Volldugre eñ JEſus/ og eingeñ ætte med riettu ad hafa betre Þienara eñ HErrañ JEſus / þvi hañ er Kongur Kongaña/ og ſa Ypparſte Goode / er eckert kañ vid ad jafnaſt. Gydingar tøldu ſier fordum til Nafn-Boota/ ad þeir være Abrahams Sæde/ Eñ ad vera JEſu Þienare og Vm̃bods-Madur / eru þau ædſtu Metord.

Eiñ Þienare og jafnvel Hundur nijtur opt ſijns Herra/ Eñ mun ei ſkylldt/ ad þeir ſem þioona JEſu Chriſto/ og ganga ſo nærre hønum/ hafe ſama Arængur og þeir/ed þioona þm̃ Volldugu Veralldareñar Høfdingium ? Hvad ſeiger Paulus? Ølldungarner/ þeir ſem vel forſtanda/ halldeſt Tvøfalldlegs Heidurs verduger/ ſierdeiles þeir ſem erfida i Ordenu og Andanum/ 1. Tim. 5. v. 17. Synduger eru hañs Þienarar ſem adrer Meñ/ og þvi midur/ ad opt er ſtoor Breſtur i Fare þeirra / hvad margur Heimſkur færer ſier i Nyt med Gudlauſum Ordum/ eñ þad verdur þo ei urſkafed / ad i þvi Starfe/ ſem þeir a Hende hafa Guds vegna/ eru þeir Chriſti Þienarar / og fyrer hañs Saker eigum vier þa ad heidra/ og þeim undergiefner ad vera: Þvi ſkyllde eg vanvirda þañ ſem Gud virder ? Edur vanheidra þañ / ſem Gud heidrar? Nema eg nidurbrioote hñs Skickun/ ſem ſagt hefur: Hver ydur medtekur hañ medtekur mig/ Matth. 10. v. 40. Hañ hefur ſkipad ad ottaſt ſig / 1. Pet. 2. v. 17. Munu þar med fraſkillder þeir/ſm̃ i hañs Stad eru? Eige er þad mijn Meining. Þetta meina eg ad ſo miklu Leite / ſem hañ hefur þad-ſkipad / og ſo framt þeir bioода ei añad / eñ þad ſem Guds og Kongſens Løg tilhallda. So ſem þad er yfermæta vidbioodslegt / og hin meſta Forſmaan / ad eiñ Guds Þienare vanvirde hid Helgaſta Forlijkunar Embætte/ giætande eige ad / hvørſu ypparlegt þad er / edur fra hverium hñ ſendur ſie/ ſo eru þeir og lijka Dioflenum verre/ Act. 16. v. 17. Og verdur þa eige vid lakara jafnad/ er ei vilia vidurkieña þa fyrer þad/ ſm̃ þeir eru/ nie þeckia þa fyrer hañs Þienara/ hverium hañ hefur ſitt Vm̃bod tiltruad. Jafnvel þo þeſſare yferſtandande Ølld ſie næſta hætt vid þvi/ ad hieñe ſijnieſt eckert til þeirra koma/ er hid Andlega Sverded i Høndum hafa/ vegna þeſſ þad ſkier ecke ævallt i giegnum Bukenn/ og hina þrefølldu Brynju/ er ſa banvæne Dreke eytrad hefur/ þa er þad eckert Nidurdrep a þeirra Sæmdu / ſem Gude þioona. Þott þeir ſieu ei meir enn Hunds-Verde halldner Deut. 23. v. 18. fyrer Heimenum/ þa ſtendur þad ei fyrer Virdingu þeirra a Himnum.

Hinn Odaudlege Gud var ſelldur fyrer þriatygu Sylfur-Peninga/ ſkyllde þa einn Veſall Orma-Seckur vona epter þvi/ ad koſta meira? Foſtrann vonar eige epter Kaup enu hia Barnenu/ helldur hia Foreldrunum/ Gud er Fader vor allra/ og hefur nog ann Rykdoom ad umbuna. Huggunenn er þeſſe / þad ſem hier ævantar / og eg ma ſeigia ad einſkes verdt er/ þad bætest hia Gude/ Sydann þu varſt ſo Dyrdlegur i minu Auglite/ varſtu Vegſamlegur / Eſa. 43. v. 4. Alldrei ſkal eg tyna þad/ ad þeir Vegſamaſt af Gude a Himnum / fyrer hveria hann verdur Vegſamadur a Jørdunne. Mur-Vegger Borgarennar høfdu Tolf Grundvelle / og i þeim ſømu Nøfn þeirra Tolf Poſtula Lambſens / Apoc. 21. v. 14. Aller munum vier i eilyfu Lyfe Vegſamader verda/ ſem ſtøduger ſtøndum enn til Ende/ Enn þeir þo hvad yrnſt meſt/ ſem trulega i Vilia/ Orde og Verkum/ Vitna umm Evangelium Guds Nadar.

III. Pauli Embætte / ad vitna um Evangelium Guds Nadar.

Eingenn Hlutur er ſo Audvyrdelegur i øllum Heime / ad hann eige here Vitne af Gude: Himnarner framtelia Guds Dyrd / og Feſtingenn kungiøre Verkenn hans Handa/ Pſalm. 19. v. 1. Hvør Dropenn i Loftenu / Gras-Stræd a Jørdunne / og ſierhver Ogn er Skiepnurnar hafa ſier til Vidurelldis/ utbroopa hans Almætte og Sannleika / Hann hefur ecke latid ſig ann Vitnesburdar / gierande Gott og giefande Døgg af Himnum / og Frioopſama Tyma / uppfyllande vor Hiørtu med Fædſlu og Fagnade / Act. 14. v. 17. Enn þetta allt kunnum vier ſynduger Menn ad vitna / og umfram þetta um Evangelium Guds Nadar / hvørt af Ondverdu var hulid fyrer Einglum og Mønnum.

Þegar Diøfullenn hafde plækt oſſ i ſynum Veidebrellum/ framflaut ſu Jlmanlege Vatns Æd af Brunne Myſkunarennar: Kvinnunnar Sæde ſkal ſundurmerja Høggormſens Høfud. Þetta Gullvæga Fyrerheit var ſa Bleſſade Morgun-Rode / ſem uppann i Paradys fyrer øllum Adams Nydium/ hver alltyd ſkein biartara og ſkiærara fyrer Foornfedringar og Spaadoomana / þangad til Sool Rettlætiſens framrunade / Formyrkvud af Daudlegu Hollde/ enn lyſte þo Gydingum og Heidingium / med ſynum Furdu og Dæſemdar Verkum/ med ſynu Bleſſada Lyfſens Orde / þangad til Skyed droogſt Alvarlega fyrer hana i Kvølenne og Daudanum / Eg Forklaradeſt þo aptur epter Daudann/ i ſynum Dyrdlega Upprisu og og Uppſtigningu til hægre Handar Tignenne a Himnum / Ebr. 1. v. 3.

Þetta er Grundvøllur þeſſ Nadar Evangelij/ ut af JEſu Chriſto/ ſem hvorke verdur utgrundadur / edur nooglega af Mønnum utſkyrdur. Þad er þad Nadar Evangelium umm hinn Kroſſfeſta JEſum / um hans Riettlæte/ Mønnunum til-

ſignad/

eignad/ um Syndan̄a Fyrergiefning og eilijft Lyf fyrer han̄/ J hverium vier aller/ ſem til hans flyium / erum af Guds Oumſegianlegre Giæſku Utvalder / ædur en̄ Grundvøllur Veralldaren̄ar var lagdur: Hier um hafa Guds Heilager Englar vitnad og þvi fagnad/ er þeir ſungu: Eg boda ydur myken̄ Føgnud / þan̄ er ſkier øllu Folke/ Luc. 2. v. 10. Sa Illſkufulle Diøfull þecker þen̄an̄ Nadar Bodſkap/ veit han̄ Saman̄ ad vera / og hlytur i moote Giede ſynu / i ſine Fordæmingu um̄ han̄ ad vitna/ Þu ert JEſus Guds Sonur / Marc. 3. v. 11. Ad Ein̄ Almattugur Gud hafe ſkapad alla Hlute / er Þreifanlegt a Man̄eſkiun̄e og ſialfre Natturun̄e / En̄ ad Eirn Almattugur Gud hafe Endurleyſt Synduga Men̄ / Kun̄um vier eige af hen̄e ad ſkynia: Þar um̄ ſeiger JEſus ſialfur: Sæll ertu Simon Jonas Son / þvi Hold og Blood byrte þier þad ecke / helldur min̄ Himneſke Fader/ Matth. 16. v. 17. Þad er ſa Oranſakanlege Rykdoomur Chriſti / Sameign Reindardoomſens/ ſem̄ fra Veralldaren̄ar Upphafe hefur hulen̄ vered i Gude/ og ſu margfallda Guds Speke epter Fyrerhyggiun̄e / ſem̄ han̄ hefur audſynt i Chriſto JEſu DRottne vorum. Til ad byrta þen̄an̄ Reindardoom var Pall ſendur: Af þeſſum bera aller Spamen̄ Vitne / ad fyrer hans Nafn ſkule aller þeir / ſem a han̄ trwa / hafa Syndan̄a Fyrergiefning / Act. 10. v. 43. Hier um̄ vitna aller Riett-Sin̄ader Guds Þienarar en̄ nu a þeſſum Døgum/ ſem ecke eru Liwgvottar/ med þvi ad vitna i giegn Gude/ 1. Cor. 15. v. 15. Sem ecke fara med ſyna eigen̄ Drauma/ Jer. 23. v. 27. Sem ecke predika Chriſtum fyrer Haturs og Þrætu ſaker/ Phil. 1. v. 15. Sem ecke predika ſialfa ſig / helldur JEſum Chriſtum/ 2. Cor. 4. v. 5. Og hans Evangelium Ordriett af Mun̄e Spaman̄an̄a og Poſtulan̄a. Han̄ er goodur Madur/ og mun bera goodan̄ Bodſkap/ ſagde David fordum/ um̄ Achimaas / Son Zadoch/ 2. Sam. 18. v. 27. En̄ þo vard han̄ Miſſæfn ſydar ad David þotte / En̄ Evangelii Bodſkapur er ætyd ſa Gledelegaſte øllum þeim er eige hafa Heyrnar-Deifu feinged af Bulldre Veralldaren̄ar / Og er þad þvi riett kallad Evangelium Fagnadarens / hvers vegna? Þvi ad i þvi verdur oſſ bodad / ad Guds Giæſka hafe oſſ ſyna Ovine / Vonda / Fatæka / Auma / Andſtyggelega/ upphafed ur Saurnum/ leidt oſſ wt af Diøfulſens Vølundar-Hwſe/ og ſett oſſ i Ryke Sonar ſyns/ Col. 1. v. 13. En̄ ſlept hønum af ſyner Skaute/ ad hans Harda ſkyllde ſteikiaſt i Ofne Gudlegrar Reide/ ſo vier eige ſkylldum bren̄a og ſtikna Eilyflega. Min̄a hefur han̄ koſtad til þeſſ / ad ſkapa Himen̄ og Jørd / og hint Otteliande Herſveiter Englan̄a/ en̄ ad Endurſkapa Man̄en̄. Hvør Eyru hefur ad heyra / han̄ heyre / og fagne þeſſu Nadar Evangelio. Min̄ Gud og DRotten̄/ Hvørnen̄ em eg Yverbroten̄ Skullda Þreootur þeſſum komen̄/ ad þu latter mig heyra þad Gledelega Evangelium Fridarens? Eſa. 52. v. 7. Vertu Hughrauſtur Sonur / þier eru þyn̄ar Synder fyrergiefnar? Hvad eru myn̄ fæeln-Augna Tar / ad þu blander þeim ſaman̄ vid Blood-Dropa þyns Elſkulegaſta Sonar JEſu Chriſti? Seigiande: Bloodet JEſu Chriſti/ þad hreinſar þig af allre Synd/ 1. Joh. 1. v. 7. Hvad em eg Veſæll Ormur i Fiørbrotunum liggiande/ þeſſ Verdugur / ad þu dreifer a mig? Komed til myn̄ aller þier ſem Erfided / og Þwnga erud hlader / eg vil Endurnæra ydur/ Matth. 11. v. 28. Hvar Synden̄ yfergnæfer / þar yfergnæfer Naden̄ miklu fremar/ Rom. 5. v. 20. Og þegar vier føllum i Synden̄a af medfæddu Kæruleyſe/ og forþlenum þar med Guds

Reide og tilyfañ Dauda/ þa ertu miñ JEſu af Daudanum uppriſeñ/ Eirn Riettes Madur ad Tilyfy/ Hebr. 7. v. 3. Sem ſitur til Fødurſens hægre Handar ad bidja fyrer oſſ Otaflatanlega. O þu Bleſſada Syklun miñar Sælar/ O/ þu Bleſſada Evangelium Forlykunarennar/ miñar Ofridhelgu Sælar/ O þu Bleſſada Evangelium Fridarens miñar O-Roolegu Sælar / J þeſſu Evangelio opnaſt ſa Himneſke Fry-Stadur Mordingiunum / wt af hverium Fødurſens Reide dregur þacke / og þar Biargſkorurnar/ er Dwfuñar Vngar mega tilflya / þanged til Stormveidrenu ſlotar. J þeſſu Evangelio verdum vier kallader til Lambſens Brwdkaups / hier finnum vier þad Hnoſſed / ſem vier leinge høfum hlauped epter/ Hier verdur oſſ frambodeñ ſw Oforgeingelega Lyfſens Corona / ſem øllum þeim er Afſydeſs løgd / ſem Trwa a Nafn Eingetens Guds Sonar / Og hvad mun eg villa þetta ſeingia/ er eg þa þo alldrei wtſagt ? En ſo Fagnadarfullur og Dyrdlegur er þeſſe Bodſkapur/ ad Himeñ og Jørd fagna hønum/ Pſalm. 89. Eigie Gud ad Meñ byrgdu ei ſlykañ Syglunar Bruñ fyrer ſiælfum ſier/ og uppþerrudu ei þa Tilgþu Glæſkuñar Vppſprettu med Vanþacklæte. Hverſu Elſkuleger munu ecke Fætur þeirra er Fridenn kunngiøra ? Þeirra ſem til Zion ſeigia: Gud er þiñ Kongur ? Eſa. 52. v. 7. Hverſu Gladur mun ſa Himneſke Fridarens Furſte ganga a moote ſlykum/ þa þeir med Hugarhreiſte i Lyfenu og Daudanum / ſeigia hid ſama og Poſtuleñ Paall ſagde: Ydvart Blood ſie yfer ydar Høfde / Eg er hreinn/ Act. 18. v. 6. Þvi þo þeirra Erfide hafe vered Forgiefens hia ſumum/ þa dregur Gud ecke af þeim fyrer þad: Og nu ſeiger DRotteñ/ ſa ed mig fra Moodur Lyfe hefur tilbwed til ſyns Þioons / þad eg ſkule ſnwa Jacob til hañs / En Iſrael vill eige lata ſier ſamañſafna/ Og eg mun verda Vegſamlegur fyrer DRottne / Eſe. 49. v. 5. Þeſſa Vegſemd hefur Sa Sæl. Herra og Guds Vøku-Madur ødlaſt / Hañ ſem hafde þa Magt af Gude þeiged/ ad Hañ ſkyllde Olldungana niðurſetia um Borgernar / Tit. 1. v. 5. Er nu Sialfur iñkomeñ i Dyrdar Vegſemd Olldungaña/ Eſa. 24. v. 23. Hañ Fullkomnade Hlauped og Þioonuſtuna/ Hañ þioonade Gude til þeirrar Elleftu Stundar/ til Elle-Daga/ med Biſkupenum af Smyrna allt til Enda. Nær Hañ ſtood ſem Aaron i Helgedoomſens Skrwde; til ad vitna um Evangelium Guds Nadar / þa gieck Elldur af Hañs Muñe/ Apoc. 11. v. 5. yfer þa Ydrunarlauſu / eñ þeir Ydrande fundu Miolk og Huñang undir Hañs Tungu/ Cant. 4. v. 11. Nu er Hlutureñ fallen Hønum hia Liſtelegaſta a Himnum / ad ſtanda frame fyrer Stoole Guds og Lambſins. Sa Hæſte Hyrder Salna vorra DRotteñ JEſus/ hver eige hefur blygdaſt vid þad/ ad kalla oſſ ſyna Brædur/ giefur Hønum betre Vitnisburd/ eñ Paulus ſynum Sam-Erfidera: Hañ var miñ Trwr Stall-Broodir/ Phil. 4. v. 3. O HErra Gud/ ſem gafſt Lyf þyns Eingetens Sonar i Daudañ / vegna vor þiña Ovina / Veit øllum Guds Børnum fyrer Hañs Lyf/ ſo ad hlaupa hier a Chriſteñdoomſens Skeidet/ og lifa Gude a medañ Lyfed tilendeſt / ad þau / ad Endudu þeſſu Stundlega Lyfe/ mæge ødlaſt Coronu Dyrdarennar / og lifa med Gude Eilyflega. Hialpa Hønum Þienurum fyrer Forþienuſtu þeſſ Himneſka Høfud-Hyrders / ad fullkomna þa Þioonuſtu / ſem þu hefur þeim a Hendur faled/ ad þeir leide bæde ſialfa
ſig og adra fyrer þitt Bleſſad Ord til Himnarykis / hvar Lokſens
mun verda eitt Saudahws og eiñ Hyrder/ um Eilyfar
Allder Allda/ Amen i JEſu Nafne/ Amen.